

Zincirleme saldırı zincirleme direniş!

Mal beyanı gibi suni gündemlerle ortak biçimde yüzdürdükleri gemilerinin **su almasını** engellemekte başarılı olmaları mümkün değildir. Girdikleri bütün cephelerde ellerine tutuşturulan belgede "**bozgun**" yazan efendilerinin ise kendilerine dahi hayrı yoktur. Bizim ise esas sorunumuzun kendi içimizde olduğu, gerek kendi adıma ortaya çıkan hain ve işbirlikçileri **temizlememiz** gerekse de en geniş güçleri harekete geçirecek **direniş hatları** oluşturmayı becermemiz gerekmektedir. Bundan önceki yenilgilerimizi, **doğru direniş ve eylem çizgisini hakim kılamamak** ve direniş odakları

arasında **birlik hattı** örememekten dolayı aldık.

Bugün en geniş kitlelerin harekete geçirileceği talepleri içeren bir eylem ve direniş hattının içinde bulunuyoruz. Bütün güçlerimizi gerek Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası saldırılarına, gerekse de TEKEL direnişlerine destek eylemleri çerçevesinde yürütülecek faaliyet için oluşturulacak ortak platformlar etrafında seferber etmek durumundayız. Bu büyük hesaplaşmada hakim sınıflara karşı oluşturulacak barikatın yıkılmaması, sınıf mücadelesinin içinde bulunduğumuz aşaması açısından hayati önemdedir.

Şehitlerimiz bizimle yaşıyor...

"Parti varsa devrim kaçınılmazdır.

Parti varsa dünya kurtulacaktır.

Parti vardır.

Parti buradadır.

Yanağımızdaki dağ serinliğidir Parti.

Geceleri başımızı koyduğumuz yastık,

Üzerimizi örten yorgandır.

Dağınık çiçekleri

demet demet birleştirendir Parti.

Öfkeli yığınları

bilincin örsünde şekillendirendir.

Zindanlarda direnişin,

tırnakla kazılan tünellerin dahiyane

mimarıdır.

İşkencede gülme yeteneği

Dağlarla kentlerin üstüne devirme azmidir.

Parti gençliğin asi ruhu;

Düşünen ve söyleyendir o,

sözü eyleme dökendir.

Kim demiş onlar öldü diye?

Ve onlar diyor ki:

"Biz ölmedik, buradayız!

Gözlerimiz

ellerinizdeki kurtuluş bayrağındadır!

"Şehitlerimiz beynimizde, kalbimizde, bileğimizde yaşıyor. Onları bir gün değil her gün, her alanda militan bir ruhla yaşıyoruz/yaşatacağız" şiarıyla hareket eden Partizan kitlesi İstanbul, Çukurova, Trakya, Erzincan ve yurtdışında birçok bölgede yaptığı eylem ve etkinliklerle Parti ve devrim şehitlerini andı.

ABD emperyalizmi Ortadoğu'da yeni saldırılara hazırlanıyor

Açıklama: Elimize posta kanalıyla ulaşılan bildiriye haber değeri taşıdığı için kısaltarak yayınıyoruz.

İRAN

ABD EMPERYALİZMİNİN YENİ SALDIRI HEDEFİ

11 Eylül 2000 tarihinde ABD'de de ikiz kulelere yapılan saldırı sonrasında yeni stratejik saldırı programını açıklayan ABD, **Irak, İran ve Kuzey Kore** ülkelerini "şeytan üçgeni" olarak belirledi. Buna daha sonra **Suriye** dahil edilerek hedef biraz daha genişletildi. **Afganistan'a** saldırı ve **Mart 2003'te** Irak'ın işgal edilmesinin ardından İran'a yapılacak saldırı sürekli gündemde tutuldu. (...)

İran'a yapılması düşünülen saldırının odağında da; İran'ın atom santrallerinin yapımına hız verdiği ve bu santrallerde nükleer silahlar üretileceği öne sürülüyor ve yapılması düşünülen saldırının ön koşulları hazırlanıyor. (...)

ABD emperyalizminin öne sürdüğü gerekçelerin tümünün manipülasyondan ibaret olduğu, esas hedefin bu bölgedeki petrolere el koymak ve Ortadoğu'da zayıflayan otoritesini güçlendirmek ve nihayet bu bölgeye uzun vadeli yerleşmek istemesidir.

Dünyamızın nükleer ve kimyasal silahların tehlikesi altında olduğu açıktır.

Sadece ABD'deki nükleer silahlar bile dünyayı birkaç kez yok etme gücüne sahiptir. Nükleer silahların varlığı devam ettikçe tehlike de devam edecektir. (...)

2005 yılının bitiminde açıklanan ve basına da yansıyan raporlara bakıldığında dahi bu gerçeği görmek mümkündür. 2005 yılında da silahlanma yarışı devam etti ve milyarlarca dolar yine silahlanmaya ayrıldı. 2005 yılında **Birleşmiş Milletlere** üye bir çok ülkenin nükleer silahların sınırlandırılması yada imha edilmesi önerilerine başta ABD emperyalizmi olmak üzere bir çok emperyalist ülke yanaşmamış ve öneriyi ret etmişlerdir. **ABD, Almanya, Fransa, Hollanda, İngiltere, Belçika, Japonya, Çin, Rusya'nın** yanısıra **İsrail, Pakistan ve Hindistan'da** nükleer silahların varlığı bilinmektedir.

Bugün itibarıyla ABD, **10310** nükleer silaha sahip ve bunların beş bini aktif durumdadır. Bunların **348 adeti** ise **Avrupa'daki** askeri üslerde bulunmaktadır. Keza **İngiltere'de 185, Fransa'da 348, Çin'de 400, Rusya'da 7200, Pakistan ve Hindistan'da 50, İsrail'de 200** adet nükleer başlıklı silah bulunurken, **Almanya'daki 18 Nükleer Atom** santralinin varlığı tehlikenin boyutunu ortaya koymaya yeterlidir.

Hiçbir silahsızlanma anlaşmasına imza atmayan, bu silahların sınırlandırılması ve imhasına yanaşmayan başta ABD emperyalizmi olmak üzere tüm emperyalist güçler, her defasında başka ülkelerin nükleer silahlara sahip oldukları ya da olmak üzere çaba sarf ettiklerini ileri sürerek işgal ve saldırılarına zemin hazırlamaktadırlar. Şimdi buna **İran** eklenmek isteniyor.

ABD emperyalizmi her alanda tek başına büyük bir imparator olmanın peşinde. İran bu sınırların içine dahil edilmek isteniyor. ABD emperyalizmi için İran en zayıf halklardan bir olarak görülüyor. Saldırıya Fransa emperyalizmi de dahil olma arzusunda. Fransa Cumhurbaşkanı **Chirac**'ın gerekirse İran gibi ülkelere nü-

leer silah kullanırız açıklaması, saldırıya ortak olma isteğini ortaya koyuyor.

ABD ve ona dahil olmak isteyen tüm emperyalist güçlerin İran'a yapacağı saldırının karşısında olmak devrimci bir görevdir. İran gerici rejiminin başta olması saldırı karşısında olmamayı gerektirmez. İran gerici rejimin İran halkına verdiği hiçbir şey yoktur. **ABD'yle olan çelişkileri, bizi İran gerici güçlerinin anti-emperyalist olduğu yanlıgısına götürmemelidir.** Biz, ABD'nin İran'a yapacağı bir saldırı ve işgal hareketi karşısında İran halklarının yanında olacağız.

Kahrolsun emperyalizm, faşizm ve her türden gericilik!

Tüm emperyalist güçler Ortadoğu'dan elinizi çekin!

Ocak 2006

TKP/ML -YDB

15 yıllık dinleme bitmedi!

Gözaltında katledilen **Hacettepe Üniversitesi** öğrencisi **Birtan Altunbaş**'ın davası zamanaşımına doğru gidiyor.

1991 yılında yaşanan olaydan sonra açılan dava **15 yıldır** sürüyor. Bu süre boyunca devlet, katilleri korumaya alarak zamanaşımına oynuyor. **Ankara 2. Ağır Ceza Mahkemesi**'nde görülen davaya sanık polis memurları **İbrahim Dedeoğlu** ile **Hasan Cavit Orhan** katılırken, Altunbaş'ı öldürdüğünü itiraf eden **Süleyman Sinkil** ise katılmadı. Daha önceki duruşmalarda Sinkil, Ahmet Baştan ile birlikte Birtan Altunbaş'ı öldürdüğünü ifade eden bir itiraf dilekçesi göndermişti. Polislerin avukatları, hazırlık davasında ifadesine başvurulmuş Altunbaş'ın götürüldüğü nezarethanede görevli 5 polisten **Ahmet Ulu- alan ve Cihangir Özkan**'ın dinlenmediğini söyleyerek bu sanıkların dinlenmesi için duruşmanın ertelenmesini istedi. Mahkeme de bu isteği kabul etti. 24 Şubat'a ertelenen duruşmada sanıkların dinlenmesine 15 yıldır yapıldığı gibi devam edilecek.

Duruşma sırasında Adliye binası önünde toplanan **Ankara Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği** üyeleri "**Birtan Altunbaş'ın katilleri yargılansın**" yazılı bir pankart açarak basın açıklaması yaptılar. Devletin resmi katilleri koruduğu belirtilen açıklamada AKP'nin "**işkenceye sıfır tolerans**" sözünün yalandan ibaret olduğunu söylediler. (Ankara)

İran'da greve saldırı

Tahran Vahed Otobüs Şirketinde çalışan on yedi bin işçinin bağlı bulunduğu Tahran Vahed Otobüs Şirketi Sendikası **28 Ocak** günü bir açıklama yaparak yaptıkları greve yönelik saldırıyı aktardılar ve tüm dünya kamuoyundan destek istediler.

Yapılan açıklamaya göre; **27 Ocak günü İslami Cumhuriyetin** ajanları tarafından gece evleri basılan ve çocukları dahi gözaltına alınan otobüs şoförlerinden yüzlercesi tutuklandı. Birçok meslektaşları da dövüldükten ve tehdit edildikten sonra zorla otobüslerine bindirildiler. Askeri örgütler tarafından kiralanmış birçok şoför ve yine binlerce üniformalı üniformasız polis ve güvenlik ajanı grevi kırmak için saldırdı.

Grevin talepleri hiçbir gerekçe olmaksızın tutuklanan Ossonlou ve sendikandan diğer liderlerinin serbest bırakılması, toplu sözleşme imzalanması, sendikandan tanınması ve ücret artışıydı. Yapılan açıklamada "**Bu talepler için böylesine acımasız ve büyük bir savaşın başlatıldığına inanabiliyor musunuz? İslami Cumhuriyet bunu yaptı ve daha kararlı ve birleşik bir yolda mücadelemize devam etmekten başka bir seçeneğimiz yok**" denildi.

**işçi-köylü
senin sesin!
OKU-OKUT!
ABONE OL!
ABONE BUL!**

**ABONELİK
ŞARTLARI**

6 AYLIK: 10.200.000

1 YILLIK: 20.400.000

NOT: İstedığınız süreye denk gelen oranda parayı hesap numaralarımıza yatırarak banka dekontunu yayinevimize fakslayınız ya da postalayınız.

Abonelik ücretine posta masrafları dahildir.

Şemdinli'nin sorumluları aklanıyor

9 Kasım günü Hakkâri Şemdinli'deki Umut Kitabevi'nin bombalanmasıyla birlikte yaşanan gelişmeler, Türkiye gündemine oturmuştu. Saldırıların ardından devletin, olayları protesto eden halkın üzerine panzer sürmesi, savaş uçakları ile taciz etmesi, gözaltı ve tutuklama terörü devam ederken şimdi de devletin sözde olayın peşini bırakmama çalışmaları trajik-komik bir gündem olmaya devam ediyor.

Hatırlanacağı gibi Hakkâri başta olmak üzere Temmuz'dan bu yana bölgede 14 bombalı saldırı gerçekleşmiş ve devlet, açıklamalarında saldırıların sorumlusu olarak PKK'yi göstermişti. Ancak 9 Kasım günü Umut Kitabevi'ne yapılan bombalı saldırının faileri halk tarafından suçüstü yakalanmış ve devlete teslim edilmişti. Ve bu yaşananlarla ülkemizdeki devlet gerçeği bir kez daha su yüzüne çıkmıştı. Ancak ne var ki, tıpkı Susurluk'taki gibi devlet "iyi çocuklarını" korumakta geç kalmamıştı. Devlet yetkililerinin "olayın yargıya intikal ettiğini" ve "sorumluların hesap vereceğini" ifade etmesi, kimi çevreleri beklenti içerisine sokmuştu. Ancak onurlu Kürt halkı yargının, tetikçilerin lehine karar vereceğini dün olduğu gibi bugün de iyi biliyor. Ne de olsa onlar yani Umut Kitabevi'ni bombalayanlar, Şemdinli'de katledecekleri insanların listesini çıkararak, insanları katledenler, yakınlarının cenazelerine katılan kitlelerin üzerinde savaş uçakları ile gövde gösterisi yapmaya çalışanlar, kitlenin üzerine panzer sürenler devletin "iyi çocukları"dır.

Meclis Araştırma Komisyonu'nun yapacağı araştırmanın sonuçları başından itibaren bizler tarafından biliniyordu. Zira sistemi yargılayacak olan aynı sistemin parçası olamaz gerçeği karşımızdaydı. Komisyonun "incelemeye" başladığı ilk günlerde devletin gerçek sahipleri tarafından yapılan müdahale ve uyarılar oldukça dikkat çekiciydi. Komisyon üyelerinin kulakları baştan çekilmiş ve "incelemeleri" hangi esasa dayanarak yapmaları gerektiği anlatılmıştır. Komisyona "bilgi vermeye" gelen Emniyet ve Jandarma istihbarat yetkilileri Komisyon Başkanı Musa Savaşcıoğlu'na "Gizlilik taşıması gerektiğine inandıkları bilgilerin, komisyon üyeleri tarafından basınla paylaşılması" gerektiği açıklamasın-

Katilleri Meclis Komisyonu değil, halk yargılayacak!

da bulunulmuştur. Komisyona gelen yetkililerin "Devletin gizli bilgilerinin gizli kalması gerektiği konusunda hassasiyetinize güveniyoruz" biçimindeki beyanları, yapılan "incelemenin" geleceği açısından önemli veriler sunmaktadır. Bağajından silah, isim listesi ve ajanda çıkan araba üzerinde yapılan incelemeler sonucu delillerin kaybolması, ajandanın "bulunamaması" yine yapılan araştırmanın nasıl bir nitelik taşıdığı da göstermektedir.

Yine komisyonu "bilgilendirmeye" gelen Emniyet İstihbarat Daire Başkanı Sabri Uzun; "Şemdinli'deki patlamaların askerler tarafından yapılmış olduğunu düşünürsek dahi, eminim ki Ankara bu işin içinde yok. Eğer askerler yapmışsa, bu olay lokal bir askeri disiplinlik örneğidir" açıklamalarında bulunarak, başından itibaren ifade edilen gelişmelerin devletin değil, "devlet içinde kümelenmiş bazı kişilerin" işi olduğunu söyleyerek, devleti aklamaya çalışmaktadır.

Yine komisyona bilgi vermeye gelen askeri yetkililer, cenazelerine sahip çıkan halkın üzerinde savaş uçaklarının gezdirildiğinin raporda yer almaması gerektiğini söyleyerek, bu tarz bilgile-

rin kurumun yıpratılmasına neden olduğu uyarılarında bulunmuştur.

"Devlet sırrı" herkesçe biliniyor!

Olayın üzerinden hayli zaman geçmesine karşın Şemdinli Komisyonu'nun elindeki bilgiler hiçten başka bir şey değil. 13 Aralık'tan bu yana dokuz kez toplanan ve olay yerinde görevli bulunan Kaymakam, Vali, Emniyet yetkilileri, milletvekili ve işadamlarından oluşan yaklaşık on kişilerin dinlenmesine rağmen hiçbir sonuç elde edilemedi. Konuşanlar ağız birliği etmişçesine "Bölgede terör olaylarının sürdüğünü ve yeterli teçhizatın bulunmadığını" ifade etmişlerdir. Ne de olsa emir büyük yerden gelmişti. Devlet sırları saklanmalıydı. Tüm bunlardan sonuca varamayacağımı anlayan Komisyon, İçişleri Bakanlığı'ndan, mülkiye müfettişlerinin Şemdinli olaylarına ilişkin hazırladıkları raporu istemiş. TBMM Araştırma Komisyonu'na rapor sansürlenerek gönderilmiş. 16 sayfalık raporun sadece birinci ve on altıncı sayfalarının Komisyona gönderilmesi çeşitli tartışmalara neden olurken Komisyondan gizlenecek ne olabilir sorusu karşılığında verilen cevap ise "devlet sırrı" olmuştur.

TC hukuku kimin için?

Bu gelişmelerin yaşandığı günlerde Batman eski Valisi Salih Şarman'ın Akşam gazetesine yaptığı açıklamalar devlet gerçeğinin ve devletin T. Kürdistanı'na yönelik uyguladığı "el altı" politikalarının da açık itirafı niteliğindedir. Şarman yaptığı açıklamada "Hapiste okuduğum David Franken'in bir araştırmasında şöyle diyor: zamanın İngiliz başbakanı parası ödediği halde Osmanlı'ya teslim edilmeyen iki gemiyle ilgili, 'İngiltere'nin menfaatleri söz konusu olduğu zaman hukuk ayaklar altına alınabilir' der. Mantık bu olmalı. 'Hukuk ayaklar altına alınmalı' lafı bir valinin ağzına yakışmayabilir. Ama bir ülkenin bekası tehlikeye düştüğü zaman, gereken her şey yapılmalıdır diye düşünüyorum. Bunun için de mutlaka hukukun çiğnenmesi gerektiğini düşünüyorum. Kendine özgü bir yapısı olabilir" açıklamasını devletin mevcut anlayışı olarak kabul etmek ve bu bilinçle okumak gerekir.

Söz konusu olan Kürt halkının bağımsızlık hareketinin engellenmesi olduğu zaman devletin bugüne kadar "hukuku" defalarca kez ayaklar altına aldığı ve hatta hiç uygulamadığını biliyoruz. Ağca'nın "yanlış" hesap sonucu serbest bırakılmasından, halkın üzerine ateş açanların ve katledenlerin serbest bırakılmasından hukukun değil, orman kanunlarının uygulandığına dair örnekleri çoğaltmak mümkün. Aynı şekilde Bozüyük'teki Gemlik'e yürüyüşe giden yurtsever insanlara karşı yapılan linç girişimlerini araştırarak komisyonun ulaştığı sonuç da şaşırtıcı değildir. Komisyon "yürüyüşçüleri ilçenin kurtuluş gününde milli hassasiyetleri gözetmediğini" söyleyerek suçlu çıkarmıştır! Devlet komisyonlarının, devleti yargılamayacağı gerçeği ile bizler bir kez daha yüz yüzeyiz. Hesabın bu şekilde sorulmayacağını bizler çok iyi biliyoruz. Halkın iradesi nasıl katilleri açığa çıkarmışsa hesap sorma iradesini de gösterecektir. Üstelik barışın "dil, kimlik ve genel af" geleceği rüyalarını görenlere rağmen bunu gösterecektir. Çünkü Şemdinli'de sayısı yüz bini bulan halk, iradesini dağlardan yana göstererek "Dağlara çıkacağız hesabımızı soracağız" demişti. Şimdi bu iradeyi somutlamanın ve hesap sormanın zamanıdır.

Mal varlığı tartışmaları; Kayıkçı dövüşü

Ülkemiz gündemi bir süredir malvarlığı tartışmalarına sahne oluyor. Yazılı ve görsel basın devlet "büyüklerinin" malvarlıklarıyla ilgili haberlere odaklanmış durumda. Maliye Bakanı Kemal Unakıtan'ın, CHP lideri Deniz Baykal'a yönelik sözleri ile başlayan tartışma devam ediyor. Aslında sahnelenen bir seyirlik tiyatro, veya it dalaşı. Kemal Unakıtan'ın hesabına geçirdiği paralar, Recep Tayyip Erdoğan'ın oğluna yaptığı düğün harcamaları hafızalarımızdaki yerini korurken, bir başkasının malvarlığını açıklamıyor diye eleştirmenin nasıl bir anlamı olabilir? Cumhuriyet tarihi boyunca milletvekilleri, bakanların, başbakanların yolsuzluk skandalları eksik olmaz iken şeffaflıktan söz etmenin nasıl bir "kıymeti harbiyesi vardır?" Bugün ülkemizde siyasetçi olmak; hortumcu olmakla, rantçı olmakla eş anlamlıdır. Emekçi halkımızın her hükümet döneminde tekrar tekrar izlediği bu senaryonun sadece oyuncularını değiştirmektedir. Yolsuzlukların bir dönemki bir numaralı ismi Tansu Çiller iken, bugünkü bir numaralı ismi R. Tayyip Erdoğan olmuştur.

Dün hesabına trilyonları geçiren Enerji Bakanı iken bugün Maliye Bakanındır. Sahnelenen trajik-komik komedinin figüranları da değişirken kul-

landıkları halk düşmanı üslup devam etmektedir. Ülke kaynaklarını IMF ve DB'ye peşkeş çeken, kıyıları bile pazarlayan, her anlaşmadan sonra kendine bir uçak, yat, otomobil hediye alan R. Tayyip Erdoğan'ın malvarlığını açıklamasından sonra sorunlar çözülmüş mü olacak?

Bugün TEKEK özelleştirilirken, binlerce insan açlık tehlikesi ile karşı karşıya iken, işçiler örgütlendikleri için mafyanın saldırısına uğrarken, köylüler hastalarını doktora ulaştırmak için kilometrelerce yürürken, Büyükşehirlerde ve taşrada milyonlar işsiz iken Erdoğan'ın mal varlığı emekçileri ne kadar da ilgilendiriyor! Kuşkusuz emekçilerin kendilerini yöneten kompradorlarla ilgili her şeyden hesap sorma hakkı vardır. Burada sorunun bir avuç sömürücü-asalağın milyonlarca emekçinin önünde stand-up yapmasıdır.

Malvarlığı üzerine koparılan fırtınanın yalancı olmaktan öte hiçbir anlamı ve önemi yoktur. Zira devletin tepesinde bulunanların, halktan alkış alma amacıyla yapılan karşılıklı söz düellolarının hiçbir anlamı olmadığı halkımız açısından açık ve nettir. Onlar açıklıkla terbiye edilmeleri gerçeğini yaşarken ve hergün bununla yüzleşirken, Erdoğan'ın mal varlığı tartışmalarının bir

aldatmacadan ibaret olduğunu çok iyi biliyorlar. "Mal varlığımı açıklamayacağım" diyen Erdoğan'la, "hodri meydan" diyenler arasında hiçbir fark yoktur. Zira içinde buldukları çarkın pisliliğine hepsi bulandıkları ve bu pis çarkın içinde hepsi dolandıkları ve bir biçimde bulaştıkları için, öz olarak birbirlerine söyleyecek çok fazla sözleri yoktur. Konuşmalarının çarpıtıldığını ve gündem bulamayan basının kendi açıklamaları ile oyalandığını söyleyen Erdoğan'ın aymazlığı ve rahatlığı hesap sorucularının bugün yakasına yapışmamasından kaynaklıdır.

Erken seçim tartışmalarının yapıldığı günlerde, mal varlığı üzerine koparılan yaygara, sistem partilerinin birbirini yıpratma ve halkın gözünde teşhir etme hedefi taşımaktadır. "Milletimiz Erdoğan'ın mal varlığını bilmek istemektedir" diyenlerin gerçekten böyle bir kaygı taşımadıkları açıktır. Bu taleple dillendirilen tartışma son süreçte artan saldırılarla birlikte, kitlelerin gelişen tepki ve öfkesiyle birleştirilerek, gelecek için yatırım yapılmak istenmektedir. Yoksul halkın gündemi bugün mal varlığı tartışmaları değil, kendi açlığı ve yoksulluğudur.

Bizler bugün ABD'nin İran'a saldırı hazırlı-

ğına karşı sesimizi nasıl yükselteceğimizi, 15 milyon işsiz nasıl istihdam edileceğini, giderek üretilen hale gelen köylülerin sorunlarını nasıl çözeceğimizi, açlıktan kuş gribi olmuş tavukları bile yemek zorunda kalan emekçileri nasıl doyuracağımızı, fabrikalarda 16-17 saat çalışan işçilerin insanca nasıl yaşayacağını tartışmalıyız. Feodalizmle zincirlenmiş toplumun özgürlüğünü nasıl kazanacağımızı, Amerikan üslerinden nasıl kurtulacağımızı konuşmalıyız. Özgürlük, bağımsızlık isteyenlerin neden kurşunlandığını sormalıyız, emperyalizme ve uşaklarına karşı silah kullananların çağrılarını duymalıyız.

Parası olmadığı için okula gidemeyen çocukların çıplığını, intihar eden genç kızların, kadınlarımızın ezilmişliklerini ve baskı altında tutulmuşluklarını anlamalıyız. Ve her şeyden önce isyan eden yüreğimizin sesini duymalıyız.

Emekçiler bu seyirlik kabreyi daha önce de izlediler ve onları tanıyorlar. Birbirlerinden farkları olmadığını biliyorlar. Onlar kendi maskaralıklarını düşünüyorlar, gazete ve televizyonlara demec vermeden. Yoksulluk ve yoksullukla bezeli yaşamın tüm zenginliklerini hak edenler onlar!

Sınıfsal Bakış

ZİNCİRLEME SALDIRI, ZİNCİRLEME DİRENİŞ!

İşçi sınıfı başta olmak üzere diğer emekçiler ve köylülerin de katılımıyla sürecin **büyük çaplı** kitlesel direnişlerle akması için şartların **alabildiğine** olgunlaşmasına karşın, bu dalganın kırılması yönünde ortaya çıkan bir o kadar engelin aşılması gerekmektedir. Engellerin bu sürece özgü olmayışı, durumun **umutsuz** olduğu anlamına gelmemelidir. Kronikleşen, bazı bakımlardan **yapısallaşmış** pozisyondaki bu sorunlarla birlikte yürütülecek mücadele, bir takım mekanizmalar işletilerek ve doğru yöntemler kullanılarak başarılı kılınabilir. Bunun küçük de olsa **modelleri** sergilenmektedir.

Hakim sınıflar emperyalistlerin direktifleri/planları doğrultusunda geçtiğimiz yıl boyunca genel olarak emekçi sınıflara karşı **büyük ölçekli** saldırılar geliştirdiler. Bu politikaların efendilerinin talimatları doğrultusunda devreye sokuluyor olması, onları **sıradan** bir uygulayıcı yapmamakta, bu durum, varlık koşulları zaten halkın her biçimde sömürülmesi üzerine kurulu olanların sadece **hareket tarzını** göstermektedir.

Emperyalizmin "**küreselleşme**" adı verilen son dönemdeki saldırıları, **dizginsiz/azgın** sömürünün önünü açmak için **düzleme** operasyonları ile beraber yürütülmekteydi. Bunlar idari yapılanmalardan, çok yönlü hak gasplarına, sistem reorganizasyonlarından özelleştirmelere kadar uzanıyordu. Gerek IMF, DB ve DTÖ eliyle gerekse de ikili anlaşmalar yoluyla yarı-sömürgelerde uygulamaya sokulan bu programların eşzamanlı olması **tesadüfi** değildir. Bu durum emperyalizmin **ihtiyacı** ile açıklanacak bir olgu olarak gündeme gelmiş ve beraberinde bir dizi siyasi gelişmeyi tetiklemiştir. Sürecin çok yönlü sonuçları/etkileri dünya çapında giderek artan bir şiddette meyvesini vermektedir...

Ülkemizde bu alandaki saldırı dalgası, özelleştirmelerin yeni örnekleriyle ve hak gaspları konusundaki yeni ataklarla **hızlıdan** hiçbir şey yitirmeden sürdürülmektedir. **TEKEL**'e ilişkin 2002'de verilen kararın geçen yılın Kasım ayında uygulamaya sokulmak istenmesiyle canlanan süreç, yeni yılla birlikte **Adana** ve ardından **Malatya**'da işgale dönüşen direnişi getirmekle, önemli bir **çatışma alanı** oluşturmuştur. İşyeri sendikasının (Tek Gıda-İş) SEKA, Seydişehir vb. örneklerdeki nitelikte olmasının dezavantajı başta olmak üzere, diğer bildik bütün **atraksiyonlarla** (hakim sınıf partilerinin bütün bölme ve kırma taktikleri) geçen bir ayın ardından direnişin geldiği aşamada durum, "**olması gereken**" bir konum arz etmemektedir.

Ne **TEKEL** işletmesinin bulunduğu yörede diğer emekçi güçlerin ve kitlelerin ne de ülke çapında işçi sınıfının ve özellikle durumdan etkilenecek bütün üreticisi köylü yığınlarının desteği **herhangi** bir biçimde sağlanabilmiştir. Eşzamanlı bir biçimde 26 Ocakta yine diğer **TEKEL** iş-

çilerinin gerçekleştirdiği bir gecelik fabrikaya kapanma eylemi dışında, yapılan "**destek eylemleri**", ziyaretler ve basın açıklamalarından öteye gitmemiştir. Bunun nedenlerini sıralamanın gereksiz bir tekrar olacağı açıktır.

Diğer özelleştirme örneklerinden hiç de farklı olmayan bir biçimde, **TEKEL**'in de haraç mezat tarzı bir "**satış**" öyküsü bulunmaktadır. Özelleştirme faaliyeti, büyük bir yalan ve sahtekarlık maskesi altına gizlenmekte, yıllar öncesinden hazırlanan bir plan çerçevesinde adım adım devreye sokulmaktadır. Diğerleri gibi hiç kuşkusuz **öncesinde de (şimdi de)** halkın malı olmayan **TEKEL**, **daha fazla talan** amacıyla emperyalist tekellerin doğrudan pazara girmesi için ya devreden tamamen çıkarılma ya da bu tekellerin bir parçası haline getirilme faaliyetinin (kapatma ya da satma) kurbanı edilmek istenmektedir.

Nitekim, dünyanın **5 büyük** sigara üreticisi firması arasında kabul edilen **TEKEL**'in karar alındıktan bu yana geçen **3 yıl** sonunda ülke içindeki pazar payı yüzde **70**'den **38**'e (bazı verilere göre **23**) geriletmiştir. Geline aşamada; "**belediye, yöreden/yerli bir işadama satarak kurtarma**" ya da "**Kardemir usulü**" (sendikaya devretme görünümü altında belirli bir vadede hisseleri onun üzerinden emperyalist tekellere satma) adı altında eski taktiklerle özelleştirme işlemi sendika ile birlikte tamamlanmaya çalışılmaktadır.

Diğer yandan sadece çalışanları ve bir sektördeki emekçileri değil bütün halkı ilgilendirecek boyutta ağır bir darbenin indirilmesi için günler sayılı hale gelmiş durumdadır. "**Sosyal Güvenlik Reformu**" olarak da ifade edilen, resmi açılımı, "**Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanun Tasarısı**" olan düzenleme ile mevcut kazanılmış haklara yönelinmekte ve ilgili konular (emeklilik, sigorta/sosyal güvence, sağlık hakları) bakımından zaten oldukça geri olan durum, **daha da kötü** bir hale getirilmeye çalışılmaktadır. Olayın SSK'ların devri esnasında söylenen ucuz yalanların kısa sürede ortaya çıkmasıyla herkesçe anlaşıldığı üzere, ne sigortalının yükünün devletin sırtından alınması ne de sistemli, düzenli bir çalışmanın organize edilmesiyle ilgisi bulunmaktadır. Sorun, yukarıda berttiğimiz çerçevede kavranması gereken bir boyut taşımakta ve **dizginsiz sömürü ile daha fazla talan** için gerekli düzenlemeler amacıyla gündeme gelmektedir.

Emekliliğe ilişkin getirilenler, **ölene kadar** çalıştırmayı dayatan bir anlayışın ürünüdür. Sosyal güvenlik, "**hak**" olma özelliğini tamamen yitirmekte, piyasaya endeksli bir meta haline getirilmektedir. Sağlık alanının tam manasıyla "**özel sektör**"ün tahakkümüne terk edilerek peşkeş çekilmesi ise dosyanın en vahim (paran kadar sağlık) tablosunu oluşturmaktadır. Sözleşmeli sistemin bu sektörde egemen

kılınması taşeronlaştırma ile birlikte pekiştirilmektedir. **Esnek çalıştırma** bunun doğal bir parçasıdır. Sağlık kuruluşları işletmeye, hastalar müşteriye dönüştürülmektedir.

2005 yılı, SEKA'yla birlikte Seydişehir'in **mevzi**; Telekom'dan Tüpraş'a bir dizi saldırı alanında ise **dağınık** nitelikte direnişlerine tanıklık etti. Bunların haricinde bir çok fabrikada grevler ve direnişler örgütlendi ve bunların bir kısmı 2005'i 2006'ya da bağlayıverdi. Sendikalara çöreklenen sahte-reformist, revizyonist, gerici, faşist, sınıfa yabancı her türden önderliklerin hakim sınıfların saldırılarına **paralel** karşı-devrimci yüzlerini daha açıktan sergilemek durumunda kaldıkları bu süreçte, **mayalanma** koşullarının elverişliliğine karşın henüz devrimci sendikal muhalefet istenilen güç birikimini oluşturamadı. **DDSB**'nin bu konudaki faaliyeti de belirli alanlarla sınırlı kaldı.

Bununla beraber, işçi sınıfı ve sendikalar içindeki mücadele giderek öyle bir **birikim** yarattı ki, patronlara çalışan konfederasyonların yönetimleri, kimi şubelerdeki devrimci hatta yurtsever-demokrat oluşumların dahi baskısı altında **bunalmaya** başladılar. Burada hakim sınıfların bildik başka yöntemleri devreye girmekte gecikmedi. Pek doğal ki **ilk** kırılması ve dağıtılması gereken bu tip oluşumlar öncelikle direnişin **sembol** haline getirildiği alanlar olmak zorundaydı.

Deri-İş'e yönelik son haftalardaki saldırılar sadece bir işyerindeki direniş ile ilgili değildir. Bunlar Deri-İş yöneticilerinin başına ilk kez gelmediği gibi, saldırıların **JITEM** tarafından örgütlenmiş olması da sorunun "**özel**"liğini kendiliğinden ortaya sermektedir. Sendikaların hem faaliyet alanı hem de bölgede oynadığı rol hakim sınıflar tarafından **uzun yıllardır** iyi bilindiğindedir ki her zaman "**hedef**"e alınması ve "**özel**" bir yönelime tabi tutulması söz konusu olmuştur. Saldırıların, taşeron firmaların adamlarının, kimi dönemlerde faşistlerin eşlik etmeleri bu durumu değiştirmemekte, aksine pekiştirmektedir.

Devleti elinde bulundurmakla elinde "**meşru**" bir dizi mekanizmaya sahip düşman, özellikle de "**gayri meşru**" yöntemlerle saldırıya geçiyorsa, ortada ciddi bir tehdit algılaması ve **korku** var demektir. Bu, bizim en azından mücadele hattı ve bazı tarzlar açısından doğru işler yaptığımızı ve bunlarda ısrar etmemiz gerektiğini göstermektedir. Yine bu durum, şüphesiz her zaman için çizgimizi **sorgulayıp** daha iyi şeyler yapmamızı engellemeyeceği gibi, sınıfsal açıdan esas **duruşumu** bozmadan düşmanın üzerine yürüme kararlılığımızdan asla taviz vermememiz gerektiğinin bir kere daha altını çizmektedir.

Ne var ki Deri-İş gibi örnekler çölde **vaha** olarak kalmamalıdır. Faşist diktatörlüğün saldırıda bulunurken amacı tam da bu noktada kendisini göstermektedir. Bu bile bizim hedefimizin ne olması gerektiğini gösteren bir olgudur. **DDSB**'nin sendikal mücadele çizgisinin, değil herhangi bir konfederasyona hakim kılınması, 3-5 iş koluna **sirayet** ettirilmesi halinde elde edilecek potansiyelin neler yapabileceğini bizden çok egemenler hayal ettiğindedir ki, işi **sıkı tutma** gayretini her zaman gös-

termektedirler.

SEKA, Seydişehir ve şimdi de **TEKEL** direnişini bekleyen muhtemel akıbetin **aynı** olmasını doğuran faktörlerin en önemlisi **sendikal önderliktir**. Bu durum diğer özelleştirme saldırısına maruz kalan işletmeler için de fazlasıyla geçerlidir. Geçtiğimiz yıl bu bakımdan da hakim sınıflar açısından sendikal önderliklerin daha iyi kontrol altına alınması konusunda "**verimli**" geçmiştir. Önümüzdeki haftalar içinde gündeme alacakları yeni "**sendikalar yasası**" ile bu alanda hiçbir **boşluk** bırakılmaması hedeflenmektedir.

Emekçi sınıfların çalışma hayatındaki durum bu merkezde iken, yaşam koşullarındaki **bozulma** giderek artmaktadır. **4.5 milyon** kişinin talim ettiği **380 YTL** liralık asgari ücret şartlarında, 2005 sonu saptamalarına göre; açlık sınırı **510**, yoksulluk sınırı **1.610 YTL** lirasıdır. Sürekli düzeldiğinden dem vurulan ekonominin temel verilerine göre 2001'den 2005 Eylül'üne kadar iç borç **84.8 milyar** dolardan **181.4**'e, dış borç ise **38.7** milyar dolardan **64.5**'e çıkmıştır. Toplamda yüzde yüzü aşan bu artışın bedeli halkın sırtına yıkılmaktadır. İşsizlik oranı (çalışabilir nüfus) devletin verilerine dayalı hesaplarda bile yüzde 20 olarak görülmektedir.

Bu koşullarda dahi hakim sınıflar **sürekli/zincirleme** yeni saldırılar örgütlemekte, patron örgütleri pervasızca öneriler (asgari ücreti Çin-Kore seviyesine çekmek, bölgesel ücretlendirme yapmak vb.) getirmekten geri durmamaktadır. Bu tablonun işaret ettiği sadece bir **gerçeklik** vardır, o da egemenler açısından gidişatın ne gösterilmeye çalışıldığı ne de gözüktüğü gibi olmadığıdır. Durum, bir zamanlar endişe ettikleri "**sosyal patlama**" olgusuna dahi "**aldırış**" etmeyecekleri boyutta kötüdür. Bunu doğrulayan bir başka veri, piyasa araştırma şirketlerinin son olarak yaptıkları seçim anketleridir. Kamuoyuna **sadece** partilerin oy oranları boyutlarıyla yansıtılan anketlerde, **seçime katılmayacaklarını** söyleyenlerin oranı partilerin **toplamından fazla** çıkmıştır.

Mal beyanı gibi suni gündemlerle ortak biçimde yüzdürdükleri gemilerinin **su almasını** engellemekte başarılı olmaları mümkün değildir. Girdikleri bütün cephelelerde ellerine tutuşturulan belgede "**bozgun**" yazan efendilerinin ise kendilerine dahi hayrı yoktur. Bizim ise esas sorununun kendi içimizde olduğu, gerek kendi adımıza ortaya çıkan hain ve işbirlikçileri **temizlememiz** gerekse de en geniş güçleri harekete geçirecek **direniş hatları** oluşturmayı becermemiz gerekmektedir. Bundan önceki yenilgilerimizi, **doğru direniş ve eylem çizgisini hakim kılamak** ve direniş odakları arasında **birlik hattı** öremekten dolayı aldık.

Bugün en geniş kitlelerin harekete geçirileceği talepleri içeren bir eylem ve direniş hattının içinde bulunuyoruz. Bütün güçlerimizi gerek SS-GSS saldırılarına, gerekse de TEKEL direnişlerine destek eylemleri çerçevesinde yürütülecek faaliyet için oluşturulacak ortak platformlar etrafında seferber etmek durumundayız. Bu büyük hesaplaşmada hakim sınıflara karşı oluşturulacak barikatın yıkılmaması, sınıf mücadelesinin içinde bulunduğumuz aşaması açısından hayati önemdedir.

Belediye-İş Sendikası

8. Olağan Genel Kurulu'nu gerçekleştirdi

Genel Kurul üzerine...

Belediye-İş İstanbul 2 No'lu Şubesi 4 Şubat 2006 tarihinde yaptığı 8. Olağan Genel Kurulu'nda yeni yönetimini seçti. Ak-saray'daki Özsaray Düğün Salonu'nda gerçekleştirilen kurula 160 delege katıldı. Genel Kurul'da mevcut Şube Başkanı Hasan Gülüm, Şube Sekreteri Serdar Yıldız ile Mehmet Ali Çakırer'in oluşturduğu üç liste yarıştı. Divan Başkanlığı'na Belediye-İş Genel Başkan Yardımcısı Mustafa Solmaz getirilirken kurula Türk-İş İstanbul 1.Bölge Temsilcisi Faruk Büyükkucak, Haber-Sen 9 No'lu Şube, Haber-İş İstanbul 1 No'lu Şube, Yol-İş İstanbul 1 No'lu Şube, Tez Koop-İş 1 No'lu Şube ve Deri-İş Tuzla Şubesi de katıldılar.

Delegeler ve yönetim adayları kürsüye çıkarak son süreçte işçi sınıfının bedellerle kazanılmış haklarının ellerinden alınmasına yönelik geliştirilen azgın saldırılara karşı güçlü bir cephe oluşturmanın gerekliliğini anlattılar. Şube Başkanı Hasan Gülüm de yaptığı konuşmada bu kazanımların ancak mücadeleyle elde edilebileceğini ve her geçen gün kan kaybeden sendikaların toparlanması gerektiğini söyledi.

Kurul'un sonunda oylamaların sonucu açıklandı. Yeni yönetimi Hasan Gülüm'ün Şube Başkanı olduğu Devrimci Demokratik Sendikal Birlik listesi 85 oyla kazandı. Serdar Yıldız 25 oy alırken; sağ kanadı temsil eden Mehmet Ali Çakırer'in listesi ise 47 oyda kaldı. Seçimi DDSB listesinin kazandığını öğrenen delegeler "Zafer direnen emekçinin olacak", "Birlik Mücadele Zafer", "Yaşamın işçilerin birliği" sloganlarıyla yeni yönetimi kutladılar. Genel Ku-

rul'da oluşturulan yeni yönetim ise şöyle:

Şube Başkanı Hasan Gülüm; Şube Başkan Yardımcısı Hüseyin Derin; Şube Mali Sekreteri Ercan Gürünlü; Yönetim Kurulu Üyeleri (Asil) İsmail Durmuş, Cihangir Karatay, Sami Erdoğan, Ahmet Kılıçaslan; Yönetim Kurulu Üyelikleri (Yedek) Yusuf Çam, Fatih Albayrak, Aysel Kaplan, Bülent Kızılkaya, Orhan Karataş, Ahmet Akça, Ali Aras; Denetim Kurulu Üyeleri (Asil) Arif Özdemir, Hayati Davun, Ali Ekber Arslan; Denetim Kurulu Üyeleri (Yedek) Ercan Koç, Sabri Koçak, Ersin Kızıltaş; Disiplin Kurulu Üyeleri (Asil) Erkan Karabay, Yılmaz Çalık, Raif Arda; Disiplin Kurulu Üyeleri (Yedek) Burhanettin Örnek, İsmail Uydur, Ramazan Danışmant; Üst Kurul Delegeleri Hasan Gülüm, Dursun Ateş, Erol Özdemir, Cengiz Dilmen, Mehmet Demirci ve Muharrem Bayraktar. (İstanbul)

Genel kurullar işçi sınıfı açısından sendikal hareketin geleceğinin belirlenmesinde önemli araçlardandır. Bu açıdan genel kurulların değerlendirmesi yapılırken sadece o gün salonda yaşanan ya da son bir aylık süreçte konuşulan ve yapılanlar ele alınmalıdır. Yani genel kurullar bir sürecin son aşamasıdır.

Belediye-İş 2 No'lu Şube'nin Genel Kurulu 4 Şubat'ta gerçekleşti. Genel Kurul süreci birlikte yönetimde bulunanların bu dönemde ayrılmasının yanlış olduğu, Kurul'a 3 listeye girmenin 3. listeye avantaj sağlayacağı söylenerek, Şube'nin daha geri yönetimlerin eline geçeceği endişesinin tartışıldığı bir dönem oldu. Elbette Belediye-İş 2 No'lu Şube'nin işçi sınıfının adını bile ağzına almayan yönetimlerin eline geçmesinin sorumluluğu büyüktür. Biz DDSB'liler olarak 4 yıllık bir süreci beraber ele al-

yoruz. Bu 4 yıllık süreçte birlikte olduğumuz dostlarımızla örgütlenmeye bakış, sorunları çözme yöntemi gibi ayrıştığımız bazı konular oldu. Belediye-İş Genel Kurulu'nda dostlarımızla ayrıldığımız bir başka nokta da delege seçim süreci oldu. Biz DDSB'liler olarak; bütün işyerlerinde devrimci, demokrat ve yurtsever işçilerin delege olması için çaba gösterdik. Bugün bu sonuçlar varsa, gösterilen bu çabanın önemli bir payı vardır. Ancak birkaç işyerinde bazı anlayışlar delege seçimlerinde en geri kesimlere dayandılar. Ancak bu kesimlerin organize edilmesi halinde kendilerini de tasfiye edebileceğini göremediler. Bizler bu tehlikeyi gördüğümüz için bu yaşananlara müdahale ettik. Başarılı olmadığımız ya da eksik kalan yerler olduğunu biliyoruz. Ancak büyük bir bölümde olumlu sonuçlar çıktı. Ortak yönetim için DDSB'liler olarak Belediye-İş 2 No'lu Şube'nin Genel Kurulu'nu oldukça önemsiyoruz. Belediye-İş 2 No'lu Şube'nin Kurulu'nda ortaya çıkan sonuç DDSB'lilere yüklenen görevin önemini göstermektedir. DDSB'liler olarak bizler mevcut durumun daha ileri bir noktaya taşınması için örgütlenmeli, işçi sınıfına yönelik saldırılara karşı mücadeleyi büyütmeliyiz. Bu görev bütün DDSB'lilerin omuzlarındadır. Kongre'nin bize yüklediği görev ve sorumluluk işçi sınıfı mücadelesindeki sorumlulukları yerine getirmekle eş anlamlıdır. Biz DDSB'liler olarak sonucu böyle anlamalıyız.

Belediye-İş 2 No'lu Şube'den bir grup DDSB'li

Emekçinin Gündemi

TUZLA DERİ İŞÇİSİNİN DİRENİŞİ TEKEL İŞÇİSİNİN YOLUNU AÇACAK!

Ülkemiz işçi ve emekçileri açısından bir yığın saldırının yanısıra bir dizi direnişin de içiçe geçtiği bir süreçteyiz. İyi ele alındığında ciddi sıçramalara vesile olacak bu süreci iyi okumak durumdayız. Sınıf mücadeleleri tarihine baktığımızda görmekteyiz ki, burjuvazinin işçi sınıfına yönelik saldırılarına karşı kendiliğinden gelişen mücadelelerini kalıcı zaferlere muktedir kılan devrimci ve komünist bir önderliktir.

Ülkemizde son süreçte kendiliğinden gelişen ve devlet cephesinde de ciddi bir telaşa neden olan birçok direniş ülkemiz işçi ve emekçilerinin umutlarını, mücadelele coşkularını artırmıştır. Ancak gerek sarı sendikaların, gerek devletin çeşitli oyunları ile erken sönmüş bu süreçlerden deneyimler çıkarıp önümüzdeki süreci örmek bugün DDSB'nin en asil görevlerindedir.

Burjuva-feodal devletin özelleştirme

saldırıların son dönemki hedefi TEKEL, işçileriyle İzmir'den Diyarbakır'a, Samsun'dan Siirt'e, Adana'dan İstanbul'a ülkemizin dört bir yanında devlete meydan okumaktalar. Geniş bir coğrafik alandaki işçileri etkileyecek olan TEKEL'in özelleştirilmesi aynı zamanda, yine geniş bir alanda üretim yapan tütün üreticisi köylüler için de kabus olmuştur. Böylesine hassas noktalar üzerinden gelişen direnişler bugün iyi bir dinamik taşımakla birlikte SEKA süreci ile benzeşme potansiyeli de taşımaktadır. İşte tam da bu noktada başta sınıf sendikacılığı faaliyeti sürdüren DDSB'li emekçiler olmak üzere tüm devrimci, demokrat sendikaların TEKEL direnişinin öznesi, örgütleyeni olması ve TEKEL işçisiyle yan yana olması gerekmektedir. Bu sorumluluğun kavranması, bu gelişen direnişlerin sınıf mücadelesi içerisindeki önemini kavramakla mümkündür. Dün kendiliğinden

den gelişen, devrimci ve komünistlerin örgütçülüğünü ve öncülüğünü yapmadığı bir 15-16 Haziran, bir TARIŞ süreci bugün önemli deneyimler olarak tarihe not düşerken sınıf mücadelesinin artık deneyime değil sıçrayan, genişleyen, kasıp kavuran ve en nihayetinde kazanan işçi sınıfına referans olacak direnişlere ihtiyacı vardır. Bu da ancak ve ancak sınıf bilincini almış devrimci ve demokratik sendikaların yaygınlaşması, işçi sınıfı içinde daha sıkı örgütlenmesiyle mümkündür. Bu ciddi misyonu üstlenen DDSB'li işçiler, emekçiler bu bilinçle bugün dünden daha çok sarılmalıdır, güne ve saate. Bugünkü gerçeklik üzerinden cılız da olsa sürece yanıt olan destek eylemleri örgütlemek kaçınılmazdır. Sürece yanıt olan cılız eylemler daha güçlü eylemlere dönüşebilirler. Bunu içlerinde taşıdıkları doğru yönelim belirler. DDSB bu noktada sağlam bir politik zeminde durmakta olup, yani iyi bir yönelimde olup, bunun patrik ayağını örmede zayıflıklar yaşamaktadır. Bunlar aşılacak zorundadır. Sürece yanıtsız kalmak, gücün zayıflığından kaynaklı eylemleri ertelemek asla kabul edilmez bir durumdur. Tuzla deri işçisinin ruhunu TEKEL işçilerine taşımak oradan daha büyük, kitlesel ve sonuç alıcı

nitelikli eylemler örgütlemek asıl olandır. Unutulmamalıdır ki Tuzla Deri işçisinin direnişi TEKEL işçisinin yolunu açacak, TEKEL işçisinin direnişi Tuzla deri işçisine güç verecektir.

Bugün devlet cephesinden ciddi bir tahammülsüzlükle bastırılmaya çalışılan deri işçilerinin direnişi kamuoyunda sıcaklığını korurken saldırı; Tuzla deri işçisinin direnişi şahsında hedef gözeterek daha da pervasızlaştırılmaktadır. Deri işçisinin direnişinin önünde yürüyen, deri işçisinin kararlılığını ve saldırıya karşı direnme iradesini temsil eden Tuzla Deri-İş Sendikası'nın yönetim kurulu üyeleri saldırının hedefine oturtulmaktadır. Tuzla Deri-İş Sendikası Şube Sekreteri Mustafa Yiğit'e ve en son geçtiğimiz hafta Tuzla Deri-İş Sendikası Başkanı Hasan Sonkaya'ya yönelik yapılan saldırılar işçi sınıfının özelleştirme ve sendikasılaştırılmaya karşı duruşuna yönelik bir saldırıdır ve Tuzla işçisinin kararlı duruşuyla boşa çıkarılacaktır. Tuzla'ya yapılan saldırı TEKEL'e yapılan saldırıdır. Bu saldırıları teşhir etmek, yanıt olmak da işçi sınıfının özelleştirme ve sendikasılaştırılmaya karşı mücadelesine destek vermek ve mücadeleyi yükseltmekten geçmektedir.

İnay köylüsü mahkeme yolunda

Uşak'ın Ulubey ve Eşme ilçeleri sınırları içinde bulunan Kışladağ Altın Madeni'ni TÜPRAG şirketinin siyanür yığın liçi yöntemiyle işletmek istemesine tepki gösteren İnay köylüleri, Kışladağ Madeni için TÜPRAG Metal Madencilik Ltd. Şirketi'ne kuyu açma ve kullanma izni ile maden sahası içinde belirlenen bir lokasyonda yeraltı suyu arama izni veren Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı'na kararın iptali ve yürütmenin durdurulması istemiyle dava açtı. 308 köylü tarafından açılan dava ile ilgili İnay köylülerinin mücadelesine destek veren Elele Hareketi, 26 Ocak'ta İzmir Tabip Odası'nda basın toplantısı düzenledi.

Yaklaşık 1 yıldır TÜPRAG şirketinin madende kullanacağı suyun köylülerden geçmesini engellemek için mücadele veren İnay köylülerine çevre ilçe ve köylerden de destek geliyor. Bir yıl içinde yaptıkları eylemlerle maden şirketine rahat vermeyen İnay köylüleri madenin çalışmalarının sonlanması için jandarmayla saatlerce çatışmıştı.

Bergama köylülerinin on yılı aşan zamana yayılan direnişinden feyiz alarak sürdürdükleri direnişi aynı kararlılıkla sürdürmeye çalışan İnay köylüsünün mücadelesine destek vermek için yapılan basın açıklamasında Elele Hareketi'nin Dönem Sözcüsü Ertuğrul Barka altın madeniyle ilgili ÇED olumlu belgesinin iptaline ilişkin Manisa İdare Mahkemesi'nde devam eden davada bilirkişi raporlarının köylüleri haklı çıkardığını söyledi.

Barka "Açıkça maden işletme faaliyetinin yeraltı sularında kuruma ve azalmaya yol açacağı belirtilmektedir. Konunun uzmanları da altın işletmesinin gereksinimi için seçilen alanda yeraltı suyu çekilerek karşılanırsa Ulubey Akifeleri'nin Ulubey ve İnay köyü çevresindeki kesimin su kaynaklarının kirlenmesi ve tükenmesi tehlikesine dikkat çekiyorlar. Dünyada su kaynakları hızla tükenmekte ya da kirlenmektedir. İnsanlık hızla su krizine doğru yol almaktadır. İnaylılar çanlarını hepimiz için çalı-

yorlar, bu sese kulak vermeye çağırıyoruz" dedi.

İnay Köylüsü Muammer Sakaryalı da siyanürcü şirketin sadece topraklarını kirlenmekle kalmayacağını ve sularını da tüketeceğini belirtti. TÜPRAG şirketinin hazırladığı ÇED raporuna göre 17 yıl sürecek olan siyanürlü altın işletmeciliğinde toplam 150 milyon insanın bir günde tüketeceği su miktarı kadar su kullanılacağını da ekledi. Sakaryalı "bölgede içilebilir nitelikteki su kaynakları çok azdır ve Ulubey Akifeleri'nde bulunmaktadır. Coğrafi koşullar göz önünde bulundurulduğunda bu suyun bile yetersiz olduğu tartışmasız bir gerçektir" diye konuştu. Köylülerin kendi topraklarına, sularına, hayvanlarına sahip çıktığını da belirten Sakaryalı her türlü demokratik tepkiyi göstererek yaşamlarına sahip çıktıklarını ifade etti.

İnay köylüleri karşılarında polis, çokuluslu şirketlerin, onların paraya dayanan gücünün olduğunu biliyor. Kendileri ve bölge halkının gelecekle ilgili için başlattıkları mücadeleyi hukuki alanda da sonuna kadar sürdüreceklerini söylüyorlar. Bugüne kadar yaptıkları bunun bir göstergesi aslında.

Bergama köylülerinin de aktif olarak desteklediği direnişi Türkiye geneline yaymak isteyen bölge halkı ancak bu direnişler birleştirildiğinde tam anlamıyla kazanacaklarını dile getiriyorlar. Düşmanımız bir, o halde bizim de bir olmamız lazım diyorlar. Çünkü altın şirketi Bergama'da, Ovacık'ta, Eşme'de, Ulubey'de farklı isimlerle karşılarına çıkmış ancak tek bir şirkete bağlı olduğunu biliyorlar. Doğa ve insan katili Rio Tinto. (H. Merkezi)

"Üretemezsek bu ülke aç kalır"

AKP hükümetin, emperyalist çok uluslu şirketlerin ve buradaki işbirlikçi temsilcilerinin çıkarlarını gözeterek uyguladığı tarım politikaları ve çıkardığı yasalarla köylüyü üretemez konumuna düşürerek, mağdur ediyor. AKP hükümeti son aldığı kararlarla nişasta bazı şeker kotasını yüzde 50 oranında artırarak yüzde 10'dan yüzde 15'e çıkarmıştı. Bu karar bir yönüyle AKP hükümetinin kimlerin temsilcisi ve uşağı olduğunu bir kez daha açığa çıkarırken diğer yandan bundan sonra emekçilere yönelik saldırıların da mesajını içermektedir.

Erzincan'da başta pancar üreticisi olmak üzere tüm üreticiler sıkıntı yaşıyor. Son yıllarda pancar kotası sıkıntısı içerisinde olan köylülerin sıkıntıları yabancı ülkelerden kuru bakliyat ürünleri de ithal edilmesi üzerine bir kat daha artmıştır. Bu gidişattan rahatsız olan köylüler, sözde kendilerinin çıkarlarını savunmaları gereken, ancak susan Ziraat Odası, Üretici Kooperatifi vb. kuruluşlara baskı yapmaya başladılar. Baskılar üzerine harekete geçen köylü "temsilcileri"(!) Erzincan Ziraat Odası'nda biraraya gelerek bir basın açıklaması yaptılar.

Basın açıklamasında şu görüşler yer aldı: "Erzincan Şeker Fabrikası üreticileri olarak 2006 yılında mağdur ediyoruz. Şöyle ki; 2002 yılına göre çiftçimizin üretim kotası % 22 oranında düşürülmüştür. Bu yönden ilimizde üretilen pancar gelirinde 5-6 trilyon civarında bir kayıp söz konusudur..."

Biz çiftçilerimizin ekonomik açıdan daha fazla güçlenmesini ve diğer ülkelerin çiftçileriyle rekabet edecek duruma gelmelerini isterken, dahil olmaya çalıştığımız AB kendi üreticilerini ihraç destekleri ve ithalatta uyguladığı % 200 gümrük vergileri ile korurken, bizim ülke yöneticilerimiz bilerek veya bilmeyerek uyguladıkları bu tarım politikaları ile çiftçilerimizin hem üretimden çekilmelerine, hem de ülkemizin dış ülkelerin pazarı haline gelmesine sebep olmaktadır. Yanlış tarım politikaları ve pancar politikaları ülkemizi dış ülkelerin pazarı haline getirecektir. Fakat bizler çiftçiler olarak üretimden vazgeçmeyiz...

Tarımsal girdiler her yıl % 20-25 civarında artarken, tarım ürünlerinin fiyatları aşağı çekilmektedir. 2006 yılı için açıklanan pancar avans fiyatı 89.000 TL'dir. Bu fiyat 2003 yılındaki 88.312 TL'lik fiyat seviyesine çiftçileri geri götürmektedir. Çiftçilerimiz bu uygulamalarla mağdur durumdadırlar. İleriki yıllarda daha da mağdur olacaklardır.

Hükümetimizin uyguladığı yanlış tarım ve pancar politikalarından acilen vazgeçmesini istiyoruz. Biz çiftçileri hiç kimse ikinci sınıf vatandaş konumuna düşüremez, buna kimsenin hakkı yoktur. Biz üretici çiftçiler olmazsak bu ülke aç kalır...

(Erzincan)

Köylüler; "Efendi öldü, ağlayanı yok!"

Narenciye üreticisi zor durumda!

Alanya Meyve Üretim İstasyonu'nda bir araya gelen narenciye üreticileri, istasyon arazisinde mezar şeklinde açılmış üç ayrı kuyuya, narenciye ürünlerini gömerek, çukurların başına da mezar taşı diktiler. Alanya Ziraat Odası Başkanı Turgut Musluoğlu, Oda yöneticileri ve narenciye üreticileri çukurların başında dua ederek mezarların başına "Efendi öldü, ağlayanı yok, çiftçi öldü, kefeni yok" şeklinde yazı yazdılar.

Alanya Ziraat Odası Başkanı Musluoğlu, narenciye ürünlerinin fiyatlarındaki düşüş nedeniyle üreticinin sıkıntılı olduğunu, yaptıkları eylemler ve protestolarla da köylülerin sesini duyurmayı başaramadıklarını söyledi. Musluoğlu, Alanya'da 5 yıl öncesine kadar narenci-

ye üreticiliğinin gözde üretimler arasında olduğunu, ama ürün fiyatlarının düşmesiyle birlikte narenciye üreticilerinin de gözden düşüğünü belirtti.

Alanya'daki 15 bin narenciye üreticisinin zor günler geçirdiğini kaydeden Musluoğlu "Sesimizi duyurmak ve üreticiyi korumak için Manisa'da devleti protesto ettik; ancak sesimizi duyan bile olmadı. İlçemizde 15 bin üretici perişan oldu. Akdeniz Bölgesi'nde ise on binlerce üretici oldukça zor durumda. Bu yüzden açtığımız çukurlara, narenciye ürünlerini gömüyoruz. Umarım devlet sesimizi duyar. Sesimizi duyuramazsak, eylemlerimizi artırarak sürdüreceğiz" dedi.

(Mersin)

Köylüyü öldürüyorlar ama bu devran böyle gitmez

Köylülüğün sorunları her geçen gün artarken tarımın tasfiyesi politikalarının etkileri de sözüün ötesinde pratikle ispatlanmış oluyor. **T. Kürdistanı**'ndaki besicilik kaynaklı küçük üreticiye yönelik politikalarıyla köylü daha da açlık ve yoksulluğun içine atılmış halde.

Bu durumu gündemden düşürmek ve yapılanların ne olduğunu okuyucularımızla paylaşmak üzere yaptığımız röportajda ise sözü köylülerin kendisine bırakmak en iyisi. Bu röportajımızda Malatya köylüsünün durumuna onlardan birisi üzerinden dikkatleri çekiyoruz.

-Bize kendinizi tanıtır mısınız?

Erdal Vurucu: Ben Hekimhan'ın bir köyünde yaşıyorum. Geçimimi küçük baş hayvancılık ve kayısıyla sağlıyorum. Kendi koyunlarımıza çobancılık yapıyorum.

-Hayvancılıkta yaşadığımız sorunları anlatır mısın?

Vurucu: Hayvancılık, yılın on iki ayı boyunca, dağ bayır demeden hayvanları otlatıyorum.

Kışlar arpayı, samanı sırtımda taşı-

yorum. Dört ay boyunca ahırda yemlere yazı çıkartıyorum. 5-6 ay boyunca hayvanın sütünden elde ettiğim ürünleri yazın satmaya başlıyorum.

-Peki emeğinizin karşılığını alabiliyor musunuz?

Vurucu: Köyden ilçe merkezine pazara gitme parayla, pazarda yer parayla, ben bu yol parasını bile zorla denkleştiriyorum. Beş senedir arpaya, samana, ilaca, kırmaya...vb, her şeye zam geldiği halde ürettiğimiz peynirin, sütün, yağın, çökeleğin alım fiyatları geçen yıl verilen fiyatla aynı. Hayvan satımında da farklı bir durum yok. Hatta daha kötü. Üç yıl önce 120 YTL'ye verdiğimiz koyunu bu yıl 75 YTL'ye veremiyoruz. Zaten masrafına ödediğimiz parayı bile çıkaramıyoruz. Oysa ki etin şehirlerde ne kadar fahiş fiyatla satıldığını herkes biliyor. Buna rağmen hayvanlarımızı çok ucuz fiyatlara veriyoruz. On iki aylık emeğin de boşa gitmiş oluyor.

-Sizce bunun nedenleri nelerdir?

Vurucu: ABD Irak'ı işgal etti. Irak'taki tüccarlar savaş nedeniyle ellerinde kalan hayvanları satamadıklarından dolayı komşu ülkelere kaçırıyorlar. Gümrüklerde rüşvet yoluyla sokulan hayvanlar, ülkemizde de çok ucuza satılıyor. **Tek geçim kaynağımız olan hayvanlarımızı onca emeğe rağmen çok ucuza satmak zorunda kalıyoruz.** Bu da bizi geçim sıkıntısına sürüklemekte ve daha da yoksullaştırmaktadır.

-Bu sorun karşısında köylüler ne yapıyorlar?

Vurucu: Geçim sıkıntısından kaynaklı insanlar ya büyük şehirlere göç etmekte ya da burada kalıp yaşamını sürdürmek için çaba sarf etmektedir. Burada kalanların büyük çoğunluğu da hayvanlarını satıp kayısıya yöneliyor. Gerçi tarımın tasfiye saldırılarından kayısı üreticileri de nasibini almaktadır. Kayı-

sının fiyatını tefeci-tüccar belirliyor. Bu fiyatlar 60-70 YKR gibi düşük fiyatlardır. Bir çok ailenin geçim kaynağı olan kayısı da onca emeğe rağmen ucuz fiyatlara satılmaktadır.

-Peki kayısı üretimindeki zorluklar nelerdir?

Vurucu: Tarlanın taştan ayıklanması, fidanın dikilmesi, tarlanın sürülmesi, dikilen ilk kayısıların beş sene sonra meyve vermesi ve bu zamana kadar onlara harcanan emeğimiz ve masrafımızın karşılığını alamaması başlıca zorluklardır. Esas zorluklar bundan sonra başlamaktadır. **Yılda altı defa ilaçlama yapılması iki üç defa gübre belenmesi ve motorla sürülmesi, budanması, devamlı sulanması, işçi tutup daldan indirilmesi vb. bütün bunlar da eklenince kayısı 60-70 YKR'den satınca, bunların karşılığını dahi alamıyoruz.** Kooperatife de borçluyum zaten, sattığım kayısından aldığım parayı da bu borca veriyorum. Bırakın geçim sağlayacak parayı bu gidişle her yıl daha da yoksullaşıyorum. Devletin tarım politikaları bizi iyice bitirdi. Birkaç yıl sonra hayvanların hepsini de tüketmiş olacağım, kayısı zaten para etmiyor. O zaman ne yapacağım bilemiyorum.

İK: Peki bu sorunların çözümünü için ne düşünüyorsunuz?

Vurucu: Vallahi artık devletten umudumuz kalmadı. Bütün köylüler gelse örneğin kayısı üreticileri fiyatını kendimiz belirlese o üç beş tüccar mecbur bizim verdiğimiz fiyattan alacaktır. Bunun için kendimiz köylünün kooperatifini kurmalı burada örgütlenip hep birlikte olmalıyız. Başka türlü çözülemez. Devletin bu sorunları çözeceği yok zaten. Başımızda 3-5 tefeci bizi sömürüp sömürüp duruyor. Biz hep birlikte olur, örgütlenirsek kurtuluruz.

(Malatya)

Diyarbakır'da "Tarım Platformu" oluşturmak için girişimler başlatıldı

Tarım Platformu oluşturmak için **28 Ocak'ta Diyarbakır Ziraat Mühendisleri Odası**'nda bir araya gelen Organik Tarım Derneği, Diyarbakır, Lice ve Silvan Ziraat Odaları temsilcileri yaptıkları toplantıda bir platform kurulmasının önemi ve amaçlarını tartıştı. Diyarbakır'da dağılık olarak çalışma yapan tarım kuruluşlarını bir araya getirerek platform çatısı altında büyük bir güce dönüşmesini amaçladıklarını söyleyen Organik Tarım Derneği Başkanı **Haşim Uslu**, tarımın ülkemizdeki önemine dikkat çekti.

"Tarımın bölge ve ülkemizdeki önemi geçmiş dönemlerde kendi kendine yetebilen bir durumda ve övünülebilir bir yanı varken, son dönemlerde tarımdaki kendi kendine yeterlilik bitti. Tarımdaki ürün ve ithalat oranı hızla artmaktadır. Bugün geline noktada tarımcıları üzüntü ve endişe içinde bir tablo yansıtıyor. Siyasi iktidarın tarımdaki yanlış politikaları sürüyor" diyen Uslu, Türkiye'de tarımın ve sanayinin gelişmemesiyle birlikte üreticilerin sıkıntılarının her geçen gün arttığını ifade etti. **Tarımın Gayri Safi Milli Hasıla** içindeki payının da her geçen gün azalmakta olduğunu söyleyen Uslu, bunların karşısında tarım sektöründeki kuruluşların bir araya gelerek örgütlü bir güce dönüştürülmesi gerekliliğini bir kez daha dile getirdi.

(H. Merkezi)

Halk meyve ve sebze gereğinden fazla para ödemek zorunda bırakılıyor!

Devletin tarımı tasfiyesinde bugün hedefte artık narenciye üreticileri de var. Türkiye'nin her yerinde kış aylarında en çok tüketilen meyvelerden olan portakal, mandalina vb. narenciye ürünlerini üreten köylüler artık üretemez hale getiriliyor. **Çukurova'da buğday, mısır ve pamuktan sonra şimdi de narenciye üreticisinin yüzü gülmüyor.** Üreticinin cebine masraflarını karşılayacak bir para bile girmezken, ucuz fiyata köylülerden alınan narenciye ürünleri yüksek fiyatlarla yoksul emekçi halka ulaşıyor. Üretici ve halk kaybederken, parayı tüccarlar ve ağalar kazanıyor.

Konuya ilişkin geçtiğimiz günlerde bir açıklama yapan **Seyhan Ziraat Odası 2. Başkanı Rifat Kodal**, turuncgil üreticisinin durumunun içler acısı olduğunu söyledi. Kodal; bu durumdan halkın da

etkilendiğine dikkat çekerek bütün ülkelerde yaş meyvelere destek verilirken Türkiye'de bunun tam tersi bir uygulama olduğunu ifade etti. Kodal, hükümetin üreticinin sıkıntısına kulaklarını tıkadığını da sözlerine ekledi. Ayrıca ülkemizde yılda **2 milyon 390 bin ton turuncgil üretiminin yapıldığını söyleyen Kodal, bunların yalnızca 450 bin tonunun ihraç edilebildiğine dikkat çekti.**

Açıklamasının devamında Kodal, **"Bizim elimizde mal çürüyor. Buna rağmen Doğu ve Güneydoğu'da halk portakal yiyemiyor. Bu durumda kendi üreticimizi ve halkımızı mağdur ediyoruz demektir"** şeklinde konuştu.

Üreticinin **10 kuruşa sattığı** ürünün Ankara ve İstanbul gibi illerde **1.5 YTL'ye satıldığına** dikkat çeken Kodal, "Bu acımasız koşullarda tek zararı üreti-

ci değil aynı zamanda tüketici de görüyor" dedi.

Kodal, narenciye üreticisinin içinde bulunduğu durumdan kurtulabilmesi için çözüm önerilerini şöyle sıraladı:

* Narenciye de patates ve soğanda olduğu gibi "Hal Yasası" kapsamından çıkmalı,

* Narenciye, belediye vergisinden muaf olmalı ve üretici ürününü kendisi her yerde satabilmeli,

* Narenciye işleme sanayinin üretim miktarına göre genişletilip, meyve suyu, reçel ve dondurulmuş meyve gibi alanlarda yerli üretimin kullanılması teşvik edilmeli,

* Devletin narenciye üreticisine verdiği destek en azından eski haline yani 100 dolar seviyesine tekrar yükseltilmeli.

(Mersin)

Gazetemizin kitlelere ulaşması engellenemez!

29 Ocak Pazar günü Partizan tarafından Erzincan Merkez'e bağlı Ulular Beldesi'nde İşçi-köylü gazetesi, YDG ve Partizan dergilerinin ve Partizan imzalı Ocak ayı ile ilgili bildiri-lerin dağıtımı gerçekleştirildi. Dağıtım sırasında aynı zamanda bu beldeye yaşamış, belde ve Erzincan halkının sevgi ve saygısını kazanmış, 1994 yılında polis komplosu ile sivil faşistler tarafından katledilen, **Sinan Gürel**'in mezarı başında ertesi gün yapılacak anmanın çağrısı da yapılarak halkımıza anmaya katılım çağrısı yapılmıştır.

Dağıtım sırasında halkımızın gazetemize ilgisi yüksekti. Birçok insan bizleri kucaklamış, sahiplenmiş ve evlerini açmıştır. Bu durum ise düşmanı olduğca panikletmiştir.

Dağıtım bittikten sonra belde merkezindeki çay ocağında halkla sohbet için oturan arkadaşlarımız, jandarmanın "baskın" şeklindeki girişimi ile "izinsiz, yasadışı faaliyet göstermek, afiş yapmaktan" gözaltına alınmak istenmiştir. Jandarma gözaltının hukuksuzluğunu "davet" olarak nitelendirerek gizlemek istemiş, ancak başarılı olamamıştır. Arkadaşlarımız meşruluk ve haklılık temelinde jandarmanın bu uygulamasına karşı koymuş ve oradaki genç arkadaşlarımız ve halkımız da bizi sahiplenerek jandarmaya tavır geliştirmiştir.

Arkadaşlarımız jandarmanın saldırılarına karşı her seferinde direnirken, aynı zamanda sesli ajitasyon yaparak bu uygulamanın yasal olmadığını, gazetemizin meşru ve yasal bir gazete olduğunu kitlelere duyurarak jandarmayı ve saldırıyı teşhir etmişlerdir.

Erzincan'da da provokatörler devrede

Jandarma da tüm çabalarına rağmen, gözaltına almayı başaramamasından kaynaklı daha da azgınlaşarak, yine bildiğimiz bir yola başvurmuş, yani provokatörlerini "halktan insanlar" olarak devreye sokmuştur. Beldede oturan karakol bekçisi olan bir ajan-provokatör Partizan dağıtımçılarına destek olan halkın içine sızarak bizlere karşı halkı tahrik etmeye, bizleri "terörist", "beyin yıkayıcılar" vb. olarak lanse etmeye çalışmıştır. Ancak halkın nezdinde daha öncesinden teşhir olmuş bu işbirlikçi, amacına ulaşamamış, halkın tepkisi karşısında olay yerinden uzaklaşmayı (siz buna kaçma devin) tercih etmiştir.

Bu oyunu da boşa çıkan jandarma, daha sonra bulunduğumuz binayı ve çevreyi çok sayıda resmi ve sivil jandarma ile ablukaya alarak gerginlik ve baskı ortamı yaratmış, tekrar gözaltına alma girişiminde bulunmuştur. Bunun üzerine bize destek olan kitle ile ortak karar alarak jandarmanın saldırısını yine boşa çıkarmak için Belediye Başkanı Vekili ile arkadaşlarımızdan birisi (ki bu arkadaş ilk gözaltına alınmak istenen arkadaş) jandarma ile Komutanlığa gönderilmiş ve arkadaşımız bırakılana kadar burada kalacağımız vurgulanmıştır. Ancak 5-10 dakika sonra arkadaşımız ile birlikte jandarmaya giden Başkan Vekili'nin gitmediği görülerek bizlere verdiği sözü yerine getirmediği belirtilip, yaptığının yanlış olduğu kitleyle birlikte yüzüne vurulmuştur. Kitlenin tepkisi ve halkın istemi üzerine muhtar ve vekil, tekrar jandarmaya arkadaşımızın yanına gönderilmiştir. Yine devamında işbirlikçi Cumhuriyet Mahallesi muhtarı telefonla arayarak bizlerden kimlik fotokopisi vermemizi, aksi taktirde jandarmanın arkadaşımızı bırakmayacağını söyleyerek, alttan alta tehdit etmiş-

tir. Ancak bu istem de verilecek küçük tavizlerin büyük istem ve tavizlere davetiye çıkaracağı halka anlatılarak geri çevrilmiştir. Bunun üzerine 5-10 dakika geçmeden tekrar jandarma bulunduğumuz çay evine gelerek keyfi kimlik kontrolü yapmış ve kimliklerimizi GBT'ye sokmuştur. Ve aynı zamanda kamera çekimi yaparak bize destek olan arkadaşlarımıza gözdağı vermek istemiştir. Kitle bu duruma da tepki göstererek kamera kapatılmış, çekim yapması engellenmiştir.

Bizlerin ve halkın kararlı duruşu jandarmanın geri çekilmesine ve arkadaşımızı serbest bırakmasına yol açmıştır. Arkadaşımızın serbest bırakılması üzerine bizler de halkımıza duyarlılıklarından ve desteklerinden dolayı teşekkür ederek Belde'den ayrıldık.

Baskılar bizi yıldırılmaz!

Ertesi gün yani 30 Ocak Pazartesi günü tekrar Belde'ye gittiğimizde, Belde'nin jandarma tarafından abluka altına alınarak giriş ve çıkışların denetlendiğini ve kimlik kontrollerinin yapıldığını gördük. Girişte 5-10 dakika durdurularak kimlik kontrolü yapıldı. Daha sonrasında ise beldeye girişimize izin verildi. Ulular Merkez'e indiğimizde çok sayıda resmi ve sivil jandarma ve polisin olduğunu gözlemledik. Oradaki arkadaşlarımızın anlatımlarından jandarmanın önceki günden itibaren muhtarları toplayıp görüştüğü, onlara baskı yaptığı ve yine işbirlikçileri ile görüştüğünü, kahve kahve gezerek halkı uyardığını ve yine daha öncesinde birkaç kez jandarma tarafından gözaltına alınarak baskı uygulanan Sinan Gürel'in ailesinin tekrardan baskılara maruz kaldığını öğrendik.

Jandarmanın bir provokasyon ortamı yaratıp, bizleri halk ile karşı karşıya getirmek istediğini sezdik. Ancak bunun boşa çıkarılacağını, halkın bu provokasyona gelmeyeceğini bildiğimizden öğlen saatlerinde Ulular Merkez'de sözlü basın açıklamasını yaptık. Basın açıklamasında jandarmanın keyfi ve hukuksuzca saldırılarını teşhir ederek baskılar karşısında yılmayacağımız, halkımızın da yılmaması gerektiği belirtilmiştir. Basın açıklaması bitmeden önce jandarma tarafından çembere alınarak, halktan tecrit edildik. Ve her zamanki gibi jandarma, TC'nin kolluk güçleri halktan insanlar biçimindeki ajan-provokatörlerini devreye sokarak basın açıklamamızı engellemek, halkı bizlere karşı kıskırtmak için harekete geçmiştir. İlk provokasyon tutmamış daha sonra jandarma direkt bizlere müdahale etmiştir. Biz bu saldırıların halkımızdan değil bizzat devletin kolluk güçleri tarafından yapıldığını bildiğimizi teşhir ettik. Daha sonrasında itilip kakılarak gözaltına alındık.

Jandarma Komutanlığı'na götürüldüğümüzde ifademize başvuruldu ve keyfi olarak saatlerce bekletildik. İfade vermeyi reddederek daha sonrasında 17:00'de savcılığa çıkarıldıktan sonra serbest bırakıldık. Savcılık'ta saldırıda bulunanlar hakkında suç duyurusunda bulunduk.

Devletin linç maskesi Ulular'da tutmadı

Gazetemizi dağıttığımız, jandarma tarafından saldırıya uğradığımız Ulular Beldesi ekonomik olarak geçimini tarım ve hayvancılıkla sağlayan, doğallığında da sistemin saldırılarından en çok etkilenen emekçi insanların yaşadığı bir yerdir. Ulular halkı Erzincan'da ilerici-demokrat-devrimci bir yapıya sahiptir ve sömürü sistemine karşı asiliğiyle bilinir. Yıllardır süreç içinde muhalif kimliğinden, devrimcilere yakınlığından kaynaklı devletin özel

politikalarının uygulandığı, ancak tüm bunlara rağmen hala ileri-demokrat kimliğini korumada direnen bir halktır Ulular halkı. Bir yandan da insanların büyük bedeller ödediği, şehitlerimizin olduğu bir yerdir.

Gerek yerel gerekse de ulusal burjuva basında çıkan haberler devletin çarpıtmaları eklenli yapılmış, halkımıza yeni bir linç girişimi olarak yansıtılmıştır. Oysa yaşadıklarımız tüm linç girişimleri gibi devlet destekli, jandarma MİT, polis organizeli ve halkın içindeki hain, işbirlikçiler tarafından gerçekleştirilmiştir. Halkımızın bize karşı hiçbir tepkisi ve karşı koyuşu olmamıştır. Tersine bize destek veren insanlarımız gözdağı verilmiş, tehdit edilmişlerdir. Daha sonrasında Ulular halkının ajan-provokatörlere tepkisi ve aldığı karşı tutum bilinçli olarak saklanmış üstü örtülmüştür. Şu bir gerçektir ki devletin linç maskesi Ulular'da tutmamıştır.

Yine şu bizler açısından gerçektir ki, hiçbir güç ve hiçbir baskı ve tehdit bizi mücadeleden ve düşüncelerimizi halka götürmekten vazgeçiremez. Halkımızdan koparamaz. Devletin ve kolluk güçlerinin devrimcilere ve halkımıza yönelttiği saldırılar er ya da geç halkımızdan ve öncülerinden gerekli cevabı alacaktır.

Saldırıya ortak yanıt

31 Ocak Salı günü bir araya gelen Erzincan Gençlik Derneği, DHP, Eğitim-Sen, ÖDP ve DTP yaptıkları basın açıklamasıyla yaşananları kınadı. Ayrıca saldırı sonrasında DHP, Erzincan Gençlik Derneği, Eğitim-Sen, Tunceliler Derneği, DTP, YÖGEH ve halktan insanlar büromuza gelerek desteklerini sundular.

(Erzincan Partizan okurları)

Avrupa Parlamentosu'na MERSİN'DE KINAMA!

Avrupa Konseyi Parlamenter Meclisi, 23-24-25 Ocak 2006 tarihlerinde yaptığı toplantılarda komünist rejimlerin faşizmle eşdeğer olduğunu ileri sürerek hazırlanan önergeyi onaylayıp, işi daha da ileriye götürerek komünist rejimlerin kınanması çağrısında bulundu. Bunun üzerine harekete geçen dünya emekçileri başta Avrupa olmak üzere dünyanın birçok yanında on binlerce kişinin yaptığı kitle gösterileri, eylemler ve mitinglerle bu faşist önergeyi protesto ederek faşizmle komünizmin bir tutulmak istenmesini kınadılar. Türkiye'nin de birçok yerinde protesto edilen önerge AB tarafından reddedilerek, geri adım atıldı.

Bu eylemlerden biri de Mersin'de Partizan, ESP, DHP ve TÖP'ün ortak örgütlediği basın açıklaması ile Taşbina önünde yapıldı. "Ne ABD ne AB, çözüm devrimde, sosyalizmde", "Yaşasın enternasyonal dayanışma", "Emperyalistler, işbirlikçiler Stalingrad'ı unutmayın", "Faşizme geçit vermeyeceğiz" vb. sloganlarla saat 13:00'de toplanan kitle adına basın metnini gazetemiz çalışanı Erdiç Özbay okudu.

Özbay, yaptığı açıklamada emperyal-

listlerin her dönem komünistlere ve komünist partilere saldırdığını, bugün ise bu saldırının, komünizmin faşizmle eş tutulması olarak sürdürüldüğünü belirterek "Ancak unutulmamalıdır ki emperyalistlerin ortaya çıkarttığı Nazi faşizmini Avrupa'dan temizleyen ve tarihin çöplüğüne göndererek, Avrupa halklarına özgürlüğü kazandıran Sovyetler Birliği Kızıl Ordusu'ydu. Bu ordunun başında da her fırsatta saldırmaktan geri durmadıkları Stalin vardı" dedi.

Emperyalistlerin sürekli komünizmin öldüğünden dem vurarak propaganda yürüttüklerini de belirten Özbay, "dünya halkları bugün Asya ve Latin Amerika'da yüzlerini sosyalizme dönmüşlerdir. En güzel örneğiyle Nepal'de, dünyanın çatısında kopan fırtınalar gülmeyen geleceğimize" dedi. Dünyada komünizmin yaşamasını hiçbir gücün engelleyemeyeceğini vurguladı. Eylem alkışlar ve sloganlarla sona erdirildi.

Ayrıca 24 Ocak günü saat 11:30'da İstanbul'da AB Bilgi Merkezi önünde bir araya gelen ESP'liler de sunulan önergeyi protesto ettiler.

(Mersin-İstanbul)

“TMY tasarısı iptal edilsin”

TMY Tasarısı Karşıtı Birlik 4 Şubat Cumartesi günü saat 12.00’de **Selimiye Kışlası** ana giriş kapısı önünde bir basın açıklaması yaptı. Devletin geniş zamana yayarak gündemdeki yerini silikleştirmeye çalıştığı TMY Tasarısı’nın ne denli önemli maddeler içerdiği burada bir kez daha kamuoyuna ifade edildi. “**TMY Tasarısı İptal Edilsin Tüm Anti-Demokratik Yasalar Kaldırılsın**” yazılı pankart açan kitle, “**TMY tasarısı iptal edilsin**”, “**Söz eylem örgütlenme önündeki engeller kaldırılınsın**” vb. dövizleri taşıdı ve “**TMY Tasarısı geri çekilsin**”, “**Faşist yasalar değil, demokratik haklar**”, “**Baskılar bizi yıldırılmaz**” sloganlarını attı. Basın açıklamasını **Figen Yüksekdağ** okudu. Yüksekdağ, “**TMY’ye ek yasal düzenlemeler**” adı altında tekrar gündemleştirilen **Terörle Mücadele Yasa Tasarısı’nın Meclis’e gönderilme kararı alındı**” diyerek TMY Tasarısı’nın ülkemizdeki mücadele dinamiklerini bastırmak ve dünyada artan terör uygulamalarına destek vermek için gündeme geldiğini söyledi.

Halk için yaşamı açık bir hapisaneye çeviren tasarı, devrimci, demokratik, hak alma mücadelesi veren herkesi de terörist ilan etmektedir. Eylemde de yeni tasarıda bulunan maddelerin OHAL kanununda bile olmadığına ve ordunun bu tasarı ile kendi yetkilerini sınırsızlaştıracağına vurgu yapıldı. (Kartal)

İzmir Barosu

Genel Kurulu gergin bitti!

Daha önce ertelenen **İzmir Barosu Seçimsiz Olağanüstü Genel Kurulu** 28 Ocak günü yapıldı. Genel Kurul’un başlamasının ardından yapılan divan seçimine hukuksuz olduğu gerekçesiyle karşı çıkan Olağanüstü Genel Kurul İnişiyatifi (**Çağdaş Avukatlar Grubu**) itirazlarının dikkate alınmamasını gerekçe göstererek salonu terk ettiler.

Divan seçimi için oylamanın yapılmasıyla birlikte tartışmalar da başlamış oldu. Baro Başkanı **Nevzat Erdemir** tarafından salonda 945 avukatın bulunduğunu duyurmasına rağmen, oy sayımı sonucu 1090 oy çıktı. 613 oya karşı 477 oyla divana Cumhuriyetçi Liste’nin seçildiğinin duyurulması tartışmaları alevlendirdi. Çağdaş Avukatlar Grubu’ndan avukatların yaptığı sayımla Baro Yönetim Kurulu üyelerinin yaptığı sayım sonuçlarının farklı olması nedeniyle Baro Başkanı **Nevzat Erdemir’e** sözlü olarak ilettikleri itirazlar, sert bir şekilde reddedildi.

Bunun üzerine Çağdaş Avukatlar Grubu salonu terk etti. Önemli ölçüde boşalan salonda tekrar oylama yapılmadı.

İzmir Barosu yönetimi iş başına geldikten sonra, Baroya bağlı olarak çalışmalarını yürüten İşkenceyi Önleme Grubu’nu kapatarak çalışmalarını engellemiştir. Bugün hala İşkenceyi Önleme Grubu kapalı bulunmaktadır. (İzmir)

DHP, şehitlerini Gazi Mahallesi’nde andı

İstanbul Demokratik Haklar Platformu üyeleri **29 Ocak’ta Gazi Mahallesi’nde** yaptıkları yürüyüşle devrim şehitlerini andı. **Eski Karakol** önünden başlattıkları yürüyüşü **Gazi Mahallesi Mezarlığı’na** kadar sürdüren DHP’liler “**Halk savaşçıları ölümsüzdür**”, “**Yeni Demokrasi şehitleri ölümsüzdür**”

pankartlarını açtı. Komünist Önder İbrahim Kaypakkaya ve devrimci önderlerden Mahir Çayan, Deniz Gezmiş, Mazlum Doğan ve Mustafa Suphi’nin resimlerini taşıyan 600’ü aşkın kitle “**Katil devlet hesap verecek**”, “**Vartnik’ten Mercan’a feda olsun canımız halk savaşına**”, “**Devrim şehitleri**

ölümsüzdür”, “**Yaşasın devrimci dayanışma**” sloganlarını atarak mezarlığa ilerledi. MKP/HKO şehitleri **Murat-Bülent Akbaba** ve **Murat Poyraz’ın** mezarları başında saygı duruşunda bulunan DHP’liler, yaptıkları açıklamada şehitlerin Demokratik Halk İktidarı’nın teminatı olduğunu söylediler. Halk savaşçılarının halklar üzerindeki faşist diktatörlüğe son verme mücadelesinde şehit düştüklerini vurguladılar.

Şehitlerin saflarının proletaryadan, ezilen halklardan ve uluslardan yana olduğu belirtilen açıklamada 17’lerin ardından devletin halkları umutsuzluğa ve karamsarlığa itmek istediği söylenirken, 17’lerin cüretlerinin bu karamsarlığı ve güvensizliği parçaladığı dile getirildi. Açıklama sonrasında Şehit ve Tutsak Aileleri Komisyonu adına da bir konuşma yapılarak şiirler ve söylenen marşlarla anma etkinliği sona erdirildi. (İstanbul)

Hedef, emperyalist saldırganlığa karşı halkların dayanışmasını büyütmeektir!

Irak’ta İşgale Hayır Koordinasyonu’nun 21-22 Ocak tarihlerinde Birleşik Metal-İş Sendikası Konferans Salonu’nda düzenlediği “**Emperyalizm Yenilecek; Direnen Halklar Kazanacak**” adlı sempozyumunun sonuç bildirgesi 30 Ocak 2006 tarihinde ÇHD İstanbul Şubesi’nde yapılan basın toplantısında deklare edildi. Irak Yurtseverler Birliği’nden **Mohammad Jabar Faris**, Birleşik Filistin Kadınlar Derneği Genel Sekreteri **Mariam Abu Dagga** ve Türkiye’den koordinasyon bileşenleri ve çeşitli konuşmacıların yer aldığı sempozyum, başta ABD olmak üzere emperyalizmin dünya halklarına yönelik ekonomik, politik, ideolojik ve askeri saldırganlığının yükselerek devam ettiği bir süreçte halklara mücadele ve direniş çağrısını niteliğini taşıyordu.

Basın toplantısında sonuç bildirgesini

açıklayan **Yasemin Karadağ**, Türkiye’nin de bir parçası olduğu Ortadoğu coğrafyasının bu saldırılardan en büyük payı aldığını belirtti. Karadağ “**ABD emperyalizminin öncülüğünde bugün hedef tahtasına konan Suriye, İran, Kuzey Kore, Nepal, Küba ve Venezüella gibi ülkelerin halklarının yanında emperyalist saldırganlığa karşı duracağız**” diyerek bildirgeyi açıkladı. Bildirgeye göre Irak’ta İşgale Hayır Koordinasyonu’nun önümüzdeki süreçte önüne koyduğu hedefler şunlar:

* Emperyalizme karşı sadece bölgesel temelde değil, aynı zamanda uluslararası alanda alternatif güç oluşturma çabasının bir parçası ve örgütleyicisi olmak,

* Latin Amerika’daki anti-emperyalist temeldeki direnişlerle bağ kurmak,

* ABD emperyalizminin özellikle Or-

tadoğu’ya yönelik saldırılarında kullandığı askeri üslerin kapatılması ve yenilerinin açılmasını engellemek için mücadele yürütmek,

* Emperyalizmi temsil eden kişi ve kurumların Türkiye’yi ziyaretlerine karşı çeşitli eylemler gerçekleştirmek; Irak ve Filistin ile ilgili ileride belirlenecek bir hafta boyunca dayanışma eylem ve etkinlikleri örgütlemek,

* Uluslararası alanda örgütlenen anti-emperyalist toplantı, konferans etkinliklerine katılmak, özellikle Ortadoğu’da yapılacak olan işgal karşıtı, anti-emperyalist etkinliklerin örgütleyicilerinden olmak,

* Irak işgalinin yıldönümünü uluslararası işgal karşıtı gün olarak protesto etmek, o gün çeşitli eylem ve etkinlikler örgütlemek. (İstanbul)

Emperyalizm, bu kez de İran’a “demokrasi” götürmek istiyor!

Enerji kaynaklarının önemli bir bölümüne sahip olan ve Orta Asya’ya açılan kapı olma özelliğiyle jeo-stratejik açıdan oldukça önemli bir noktada duran **İran**, bu özellikleriyle emperyalistlerin iştahını kabartmakta ve onları daha da saldırgan bir tutum içine sokmaktadır. **Emperyalistler bu kez de İran’a hiç de yabancı olmadığımız bir bahaneyle -nükleer silah üretimi-** “**demokrasi**” götürmeye hazırlanıyor. Türkiye’yi de sadık uşakları aracılığıyla saldırının bir parçası ha-

line getirmeye çalışan emperyalistlere, devrimci ve demokrat kesimler yaptıkları eylemlerle cevap veriyor.

Irak’ta İşgale Hayır Koordinasyonu 26 Ocak tarihinde saat 12:30’da İngiliz Konsolosluğu önünde yaptığı basın açıklamasıyla, İngiliz Dışişleri Bakanı Jack Straw’ın bu gündemle ülkemize gelmesini ve emperyalistlerin “**nükleer enerji**” programını bahane ederek İran’a yönelik kuşatmasını protesto etti.

“**Yaşasın halkların kar-**

deşliği”, “**Emperyalizm yenilecek, direnen halklar kazanacak**”, “**İran halkı yalnız değildir**” vb. sloganların atıldığı ve çeşitli dövizlerin taşındığı eylemde kitle adına basın metnini **Yasemin Karadağ** okudu. Karadağ, “**İngiltere Dışişleri Bakanı Jack Straw, iki gündür ülkemizde İran üzerine kanlı pazarlıklar yürütüyor. Straw’un geliş nedeni bellidir. Bugün ülkemizde kardeş kanı dökme planları yapılmaktadır. Sırada katil ABD Dışişleri Bakanı C. Rice var. Bizler bu karşılıklı ziya-**

retlerin halkların yararına olmadığını çok iyi biliyoruz. İşgaller, katliamlar, işkenceler yine bölge halkını beklemektedir. Türkiye halkı ne emperyalizmden ne de onun katil temsilcilerinden halkların çıkarına bir şey beklememektedir. Emperyalizme ve onun işbirlikçilerine karşı direnen devrimci, demokrat, yurtseverler olarak İran halkının yanında olduğumuzu bir kez daha ilan ediyor, İran halkına yönelik tehditlerin son bulmasını istiyoruz” dedi. (İstanbul)

TAYAD'lı aileler Ankara'da

Tecritin son bulması ve tutsaklara sağlıklı yaşam alanlarının oluşturulması için **29 Ocak** akşamı **Galatasaray Lisesi** önünde basın açıklaması yapan TAYAD'lı aileler açıklama sonrası hükümet ve devlet yetkilileriyle görüşmek için Ankara'ya hareket etti.

"**Tecriti kaldırın ölümleri durdurun**" pankartı açan aileler "**Yaşam evlatlarımızın onurlu direnişi**", "**Tecrit zulmüne son**" sloganlarını atarak açıklama yaptı. TAYAD adına konuşma yapan **Mehmet Kulaksız** tecritin insana, hukuka ve mantığa aykırı olarak en büyük işkence olduğu gerçeğini bir kez daha haykırarak Ankara'ya gideceklerini söyledi. Cumhurbaşkanı, TBMM Başkanlığı, Milletvekilleri, TBMM İnsan Hakları Komisyonu, CHP ve AKP Genel Merkezleri, Ceza ve Tevkif Evleri Genel Müdürlüğü, AB Delegasyonu ile görüşmek için Ankara'ya hareket ettiklerini söyleyen Kulaksız "**Çünkü artık evlatlarımızın tabutlarını taşımak ve yaşayanları da sakat almak istemiyoruz**" dedi.

Açıklamanın ardından TRT binasına kadar sloganlarla yürüyerek buradan otobüslere binen TAYAD'lılara şair Ruhan Mavruk, Bilgesu Erenus, mimar Meftun Gürdallar ve çeşitli sendika temsilcileri de destek verdi.

Randevu talepleri yanıtsız kaldı

"**Tecritin tartışılabilir hale getirilmesi, bu yönde somut adım atılması**" amacıyla Ankara'ya gelen TAYAD'lı aileler çeşitli görüşmelerde bulundular.

Aileler Cumhurbaşkanlığı, Başbakanlık ve Adalet Bakanlığı'ndan randevu istedikleri. Ancak taleplerine yanıt verilmedi. TAYAD'lı aileler reformist partiler, demokratik kitle örgütleri ve meslek örgütlerinden oluşan bir heyetle CHP'li ve AKP'li milletvekilleriyle görüşerek tecridi anlattılar. CHP'li milletvekilleri, "**AKP hükümeti adım atarsa, biz de sonuna kadar destekleriz**" şeklinde konuşular.

Aileler **30 Ocak** günü tecrit sorununa duyarlı sendika ve kitle örgütü temsilcileriyle birlikte Yüksel Caddesi'nde bir basın açıklaması düzenlediler. Açıklamada 20 Ekim 2000'den bu yana hapisanelerde 121 kişinin yaşamını yitirdiği ifade edilerek sorunun çözülmesi için adım atılmasını istendi. (Ankara)

Hasta tutsaklar serbest bırakılsın!

F tipi hapisanelerin insan sağlığı ve yaşamı üzerindeki olumsuz etkileri aşığı yukarı herkes tarafından asgari oranda bilinmektedir artık. Devletin onca lüks otel propagandasına F Tiplerinden gelen ölüm haberleri, tutsakların psikolojik rahatsızlıkları, keyfi uygulamalar vb. bir dizi sayılabilecek örnek cevap vermiştir defalarca. Bir yandan da gerek **Ölüm Oruçları**'ndan, Açlık Grevlerinden, gerek hapisane idaresinin fiziksel saldırılarından gerekse de F Tipi'nde yalnızlaştırma, tutsakların devrimci idarelerini-düşüncelerini esir alma yönlü uygulamalardan dolayı çeşitli sağlık sorununu yaşayanların tedavisi engellenmekte, tahliye edilmemektedir. Ciddi sağlık sorunları yaşayan tutsakların aileleri ve avukatlarının **Adalet Bakanlığı** ve **Ceza ve Tevkif Evleri Genel Müdürlüğü**'ne yaptıkları başvurulara cevap verilmemekte, sonuçsuz bırakılmaktadır. Hastalığın ciddiyeti ve ilerlemiş olması dikkate alınmayarak ölüme terk edilmektedir.

Nedeni ise bugün tutsak olanların mevcut gerici iktidarı yıkmak ve yerine işçi sınıfının iktidarını kurmak için devrimci mücadele saflarında yer almalarıdır kuşkusuz. İktidarı yıkmaya çalışan insanlar eline geçtiğinde ise onu her açıdan yok etmek için üzerine düşenleri eksiksiz yerine getirmek için zaten hapisanelerin görevi. **Düşman ele geçtiğinde mutlaka yok edilmelidir politikasıyla hareket edilmesinin temelinde bu anlamda her türlü uygulamanın mübah sayıldığı hapisanelerde tutsakların onurlu ve kararlı duruşlarını, devrimci iradeyi hiçbir zaman teslim alamamış olmaları yatmaktadır.** Sistem kendi acizliğini bu uzun soluklu mücadelede fiziksel olarak yıpranmış olan tutsaklar üzerinden gidermeye çalışmaktadır. Burada revir doktorları da devreye girerek hasta tutsaklar için "**numara yapıyorlar**" diyerek kamuoyunun tepki göstermesini de engellemeye çalışıyorlar. "**Numara yapıyor**" denilen tutsaklardan **Ersin Eroğlu Wernicke**

Korsakoff teşhisi konmasına rağmen uzun süre tedavi edilmeyerek tahliye istemi de reddedilmişti. Ailesi ve avukatlarıyla görüşükten sonra hücrelerine döndüğünde hiçbir şeyi hatırlamayan Eroğlu, 2 yıldır revirde kalıyordu. Hastalığına teşhis konulmasıyla birlikte halen Kandıra 1 No'lu F Tipinde kalan Eroğlu'nun avukatları tahliyesini bekliyor.

Sincan 1 No'lu F Tipi Hapishanesi'nde kalan **TKP/ML dava tutsağı Mesut Deniz**'in Adli Tıbbın daha önce verdiği Wernicke Korsakoff raporu değiştirilerek "**cezaevinde kalmasında mahsur yoktur**" denilerek tahliye edilmesi engellenmişti. Şu anda kimseyi tanımayan ve en temel gereksinimlerini karşılamakta zorluk yaşayan, hiç kimseyle konuşmayan Mesut Deniz'in durumu da gittikçe kötüleşiyor. Tekli hücrede tutulan Deniz'in yanında mutlaka birinin bulunması gerekiyor. Yine Savaş Kör'ün durumu ise daha ciddi. Yaklaşık 2 yıldır ailesiyle görüşmeyen Kör, kimseyi hatırlamıyor. Hiçbir şey yemeyen Savaş Kör '**arkadaşların da bunlardan yiyordu**' denildikten sonra sadece ekmek yiyerek su içmeye başlamış. Bunların dışında hiçbir gıda maddesini

kabul etmiyor. Çırlıçıplak gezerek yerde yatan Savaş Kör'de sürekli yattığı için sırtında yatalak hastalarda oluşan sırt çukuru yaraları başgöstermiş. Bakımsızlıktan ve kişisel temizliğini yapmadığı için gözünde, burnunda, ağzında ve kulaklarında iltihaplı yaralar çıkmış durumda. Tahliyesine 6 ay kalan Savaş Kör'ün bu süreçte yaşayıp yaşamayacağını bilemediklerini söyleyen avukatları, artık tahliyesinden vazgeçtiklerini şu an sadece tedavisinin yapılabilmesi için **Çapa Tıp Fakültesi**'ne sevk edilmesi için uğraştıklarını belirtiyorlar.

Avukatlarının hukuki alanda mücadele vererek serbest bırakılmaya çalıştıkları hasta tutsakların aileleri ve yakınları da **Tutuklu Aileleri Yardımlaşma Birliği**'yle başlattığı "**Hasta tutsaklar serbest bırakılsın**" kampanyasıyla seslerini duyurmaya çalışıyor.

Adalet Bakanlığı ve Ceza ve Tevkif Evleri Genel Müdürlüğü başta olmak üzere çeşitli bakanlıklara faks çekerek görüşmeler yapmaya çalışan TAYAD'lılar soruna duyarlı tüm insanların gündemine girmesini sağlamak için eylemlerini sürdürüyor.

(İstanbul)

Linç saldırısının yeni adresi Ordu oldu!

Ülkenin pekçok ilinde devletin onayı kolluk güçlerinin desteğiyle "**vatandaş hassasiyeti**" olarak gösterilmeye çalışılıp sivil faşistler tarafından gerçekleştirilen linç saldırılarının son yaşandığı yer Ordu ili oldu. Faşistlerin saldırısının hedefinde ise bu defa "**Komünist**" isimli derginin Fidanör Caddesi'nde satışını gerçekleştiren **Türkiye Komünist Partisi (TKP)** üyeleri vardı.

28 Ocak 2006 Cumartesi günü Ordu'da Fidanör Caddesi üzerinde faşistler tarafından gerçekleştirilen saldırı sonucu 1 TKP'li yaralanmıştı. Saldırı sırasında yüzüne aldığı darbe dolayısıyla yaralanan kişi tedavi altına alınırken, kolluk

güçleri hiçbir müdahalede bulunmayarak "**vatandaş hassasiyeti**" karşısında sessiz kalmayı tercih etmişlerdir.

Bir gün sonra, **29 Ocak Pazar** günü, yaşanan saldırıyı kınamak ve faşistlerin olası provokasyonlarına ve engellemelerine karşı bir basın açıklaması yapmak üzere bir araya gelen TKP üyelerine bu kez de polis tarafından saldırı gerçekleştirilmiş ve bir dizi insan yaralanmıştır. Polisin saldırı esnasında basın açıklamasına katılanlara silah çektiği de gelen bilgiler arasındadır.

Saldırının ardından TKP binasına giden TKP üyeleri burada faşistler tarafından kuşatma altında tutulmuşlardır. Daha

sonra binadan çıkmaya çalışan TKP üyelerinin bindikleri otobüsler faşistler tarafından taşlanmış, polisin aldığı "**güvenlik önlemleri**" yine sözde kalmıştır. Saldırganlarına karşı her zamanki tutumuyla herhangi bir müdahalede bulunmayan kolluk güçleri, her zamanki gibi saldırıya maruz kalanlara karşı tavır almıştır. Saldırının ardından, Perşembe Belediyesi önünde çevrilen araçlardaki TKP'liler, bir süre polis tarafından alıkonulmuştur.

TKP Genel Merkezi ise aynı gün bir yazılı açıklama yaparak yaşanan saldırıyı kınadı ve sorumluların Ordu Valisi Kemal Yazıcıoğlu ve Emniyet Müdürü olduğunu vurguladı. (H. Merkezi)

Mektuplar, sessizlikte boğulmak istenenleri dile getiriyor...-1-

F Tipi Hapishaneler yüksek beton duvarlarla çevrili, kışın soğuşuna eklenen insani olan herşeyden uzak soğukluğuyla dışardan görülen sessizliğine inat için için kaynıyor aslında... Şehre en uzak yerlerde, en ücra yerlerde kurulan bu hapishanelerin kurulmasında “**ne kadar gözden uzak olurlarsa o kadar iyi**” mantığının güdüldüğü çok açık. Şehre olan bu uzaklık hem göz önünde tutmayacak onları, ring arabasına bindirirken dövülürken “**kazara**” görmeyecek kimse, bu rahatlıkla daha dahat saldırırlar... Hem bu kadar uzak yerlere kim gelir? Üstelik pek çoğunun ailesi hasretten daha çok geçim derdiyle uğraşmak zorunluluğundayken... Böylece ailelerin, sevgililerin, eşlerin, çocukların, dostların gelmesi azaltılmış olacak, hem içerdekilerin yalnızlığı artacak daha fazla, hem dışardakinin... **Oysa aradan geçen altı yıl, istenen teslimiyetin sağlanamadığını gösteriyor.** Yaşananlar dışardan soğuk, nemrut ve sessiz gözükken F Tipi Hapishanelerin için için kaynadığını gösteriyor, doğan her güneşle birlikte en büyük savaş başlıyor: irade savaş! İçeride herşey bir savaş aracı oluyor artık. **Devrimci yaratıcılık sınır tanımıyor. Militanlık, istekleri hayata geçirmekte ısrar, en zorlu koşullarda bildiğinden şaşmamak ise burada herşey militanlığın bir aracı artık.** Jiletli tellere aldırılmadan salına salına giden bir top, düşmanın kalesine atılmış esaslı bir goldür artık, sessizlikte oradaki cana ulaştırmıştır çünkü soluğunu. Beton duvarın çatlağında özenle büyüt-

tüğün ottur kararlılığın, görünce ezeceklerini bilirsin, ezeler de ama sen sabırla yenisinin çıkması için elinden geleni yaparsın. Sağlanmaya çalışılan bu kulakları sağır edici suskunlukta yaşananların dünyaya ulaştırılması için tek çaredir sözcükler. **Sözcüklerin engele takıldığı da çoktur, ucu yanık çok mektup vardır dışardakine sesini duyuramayan.** Dışardayken bir mektup yazıp cevabını alamadığında bir daha yazmayabilirsin, ama içerde “**mektubun elime geçti**” haberi gelene dek bir muammadır herşey senin için. Yazdığım mektupları tekrar tekrar yazmak şaşırtıcı gelmez bir süre sonra sana. İşte böyle bir ortamda, içeride yani F Tipi Hapishanelerde neler olduğunu, saklananı, gizlenenini, sessizlikle boğulmak istenenleri dile getiriyor mektuplar. **Söz uçuyor yazı kalıyor...** Altı yıldır, öncekinden çok daha ağır yükleri taşıyor postacılar F tiplerinden, dışarı çıkmayı başarabilirlerse eğer... “**Sansür**”ün gazabına uğramazsa eğer... Altı yıldır binlerce mektup, yüzbinlerce kelime F Tipi'nin gerçekliğini haykırıyor bugüne ve sessizliğe boğulmak istenen bu zulmün yazdırıyor tarihin sayfalarına. O sayfalar bugün yaşamın tanığı iken, yarına kalan miras olacak ve unutkanlık duvarının engelini oluşturacaklar. İçeride artan zulme karşı artan direnişlerin tarihini anlatıyor mektuplar. Mektuplar sözcüklerin taşıyamayacağı kadar ağır acıları taşıyor bazen, bazen de sözcüklerin anlamayacağı/anlatamayacağı türden bir coşkuyu...

İCİ (İzmir Cezaevi İnisyatifi)'ye

gönderilen tuksak mektupları da işte bu gerçekliği dile getiriyor. Bazen inanılmayacak kadar traji-komik, bazen insan olmaktan utandıracak denli ağır...

İzmir'de bulunan **Kırıklar 1 No'lu F Tipi**'nde tutsak bulunan Devrim Türkmen şunları söylüyor mektubunda: “Yalnız buranın daha yüksek olmasından mı, yoksa her tarafın beton oluşundan mı nedir? Soğuk daha hissedilir. Tabii buna 18'den sonra yanan, yandığında da önce kendini ısıtabilen kaloriferleri de eklemek gerekir... Çok soğuk olduğu günlerde zorunlu kalmadıkça battaniyenin altından çıkmıyorum. Elbette uyumuyorum! Battaniye altında oluşum

tamamen ısınma maksatlıdır.” Farklı pek çok hapishaneden gelen ısınma sorunu ile ilgili anlatılanlar, devletin varolan koşulları daha da zorlaştırarak, tutsakların direncini kırmaya çalıştığını ortaya koyuyor. **Hapishanedeki yemek sorununa da değinen Türkmen, kendi yemeklerini kendilerinin yapması gibi bir imkanları olmadığını, idarenin de bu zorunluluktan faydalanarak diyet yemesi gerekenlere bunu vermediğini belirtiyor.** Dışarıda yoğun bir şekilde yaşanan özelleştirmelerin bir ayağını da hapishanelerin oluşturduğunu belirten Türkmen, tutsaklardan elektrik parası istemenin bunun ilk adımı olduğunu da ekliyor.

5 Ocak'ta **Ağrı Hapishanesi**'ne sürgün sevkle gönderilen Fadime Özkan ise, halen tutuklu bulunduğunu, davasının Erzurum'da görülmeye devam ettiğini belirterek uygulamanın hıksuzluğuna dikkat çekiyor. Yasal olarak yargılamanın yapıldığı ilde kalmasının gerektiğini vurgulayan Özkan, bulunduğu ilde MR çektiremediğini, ilaçlarını edinemediğini, dolayısıyla tedavisinin engellendiğini belirtiyor. **Erzurum'dan sürgün sevkle gönderilirken kendisine ait olan televizyon yerine bozuk bir televizyon verilmek istendiğini, kabul etmediğini ve şikayetçi olacağını belirtiyor.** F tiplerinden mektup kadar çıkan şikayet dilekçeleri... Kimi zaman cevaplanmaya bile gerek duyulmuyor, çoğu zamansa çocukların bile güleceği komik bahaneler atılıyor ortaya...

Devam edecek

Sessiz sedasız F Tipi Hapishane

Tecridin kaldırılması için son süreçte devrimci ve demokratik kitle örgütleri tarafından yeniden kampanyalar başlatılıp, kamuoyunda F tipleri ve tutsakların yaşam koşulları daha canlı bir gündem olarak tutulmaya çalışılırken Van'da yeni bir F tipi hapishane gizlice faaliyete geçirildi. **Van-Erciş yolu üzerinde 38 yıl önce 12.700 dekar arazi üzerinde kurulan Ziraat Meslek Lisesi** 2000 yılından itibaren öğrenci almamış, öğrenim gören öğrencilerin mezun olmasının ardından da kapatılmıştı. Lisenin arazisine talip olan Van Ticaret Borsası ile **Yüzüncü Yıl Üniversitesi Ziraat Fakültesi**'nin talepleri değerlendirme aşamasındayken 2001 yılında okul içinde gizlice F tipi inşa edilmeye başlandı. Yapımı tamamlanan F tipi **24 Ocak**'ta sessiz sedasız faaliyete başlarken Muş E Tipi'nde bulunan 14 tutsak ailelerine bile haber verilmeden Van F Tipi'ne nakledildi.

Olayın ortaya çıkmasının ardından Van'daki demokratik kitle örgütleri ve avukatlar, uygulamanın tutsakların yaşamından ve dışarıdaki bağlarından kop-

rılmasını amaçladığını ispatladığını dile getirdi.

19 Aralık 2000'den bu yana yüzlerce insanın zorla yerleştirildiği F tiplerinin bugüne kadar bir o kadar insanın ölümüne ve ciddi sağlık sorunlarına yol açtığı bilinmektedir. Hükümetle ve resmi ma-

kamlarla tecridin kaldırılması ve tutsakların ortak yaşam alanlarının genişletilmesi yönlü yapılan görüşmelerde varolan tablonun değiştirilmesi için yeni düzenlemeler yapılacağı gibi açıklamaların ardında yeni hapishanelerin açılması yattığı da ortaya çıkmış oldu böylece.

Tüm çalışmaları gizli yapılan **Van F Tipi Hapishanesi**'nin açılışına tepki gösteren **Van Tutuklu Hükümlü Aileleri Yardımlaşma Derneği**, DTP Van İl Başkanlığı, **İHD Van Şubesi**, Van Barosu Cezaevi Komisyonu konuyla ilgili olarak Adalet Bakanlığı ve Ceza ve Tevkif Evleri Genel Müdürlüğü'ne başvuruda bulundu. Ancak kendilerine herhangi bir yanıt verilmedi. Van'da bir hapishane varken ikincisinin yapılmasına tepki gösteren kurum temsilcileri insan sağlığına etkisi, mimari yapısı hakkında herhangi bir inceleme yapılmamış olmasının da kabul edilemez olduğunu söyleyerek hapishanenin kapatılmasını istediler. Bu toprakların tarıma daha elverişli hale getirilerek kullanılması ya da fabrikalar kurulmasını bekleyen Van halkı ise “**insanların hapishanelere değil işe ihtiyaçları var**” dediler. Habersizce adeta kaçırılarak nakledilen tutsakların aileleri de çocuklarının istenildiği zaman gizlice götürülebileceği bir yerde onların can güvenliklerinden emin olmanın mümkün olmadığını dile getirdiler. (H. Merkezi)

FHDD üyeleri 1. Genel Kurul'da buluştu

Filistin Halkıyla Dayanışma Derneği (FHDD) üyeleri 5 Şubat 2006 tarihinde Taksim'de bulunan dernek binasında bir araya gelerek Derneğin 1. Genel Kurul'unu gerçekleştirdi.

Açılış konuşmasını yapan FHDD Başkanı **Fusun Bandır**, derneğin bu topraklardan ezilen Filistin halkına bir kardeşlik ve dayanışma köprüsü yaratma amacıyla kurulduğunu ve kuruluşun bu yana geçen 6 aylık sürede bu amacı gücü oranında gerçekleştirmeye çalıştığını belirtti.

Daha sonra divanın oluşturulmasına geçildi. Divan yönetimine Limter-İş Genel Başkanı **Cem Dinç**, Haber-Sen 9 No'lu Şube Başkanı **Ali Yıldız** ve İHD yöneticisi **Ayşe Yılmaz** seçildi.

Divan Başkanı **Ali Yıldız**, kısa bir konuşma yaptıktan sonra tüm üyeleri gerek Filistin'de gerekse dünyanın diğer coğrafyalarında halkların ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelesi uğrunda toprağa düşenler için saygı duruşuna çağırdı. Daha sonra Dernek Genel Sekreteri **Emriye Demirkır** tarafından derneğin resmi olarak kuruluşunun gerçekleştirildiği 18 Ağustos'tan bugüne kadar olan faaliyet raporu açıklandı. Demirkır, derneğin 21 Mayıs'ta Fi-

listin Halkıyla Dayanışma İnişiyatifi olarak kendini kamuoyuna deklare ettiğini, 18 Ağustos'ta resmi olarak kurulmasının ardından, **Filistin Halkıyla Dayanışma** gecesi, intifadayı selamlamak için yapılan eylemler, ayrımcılık duvarı ve tutuklanan Filistinlilerin serbest bırakılması için yapılan imza kampanyası ve yaptıkları stand çalışmalarını aktardı.

Faaliyet raporunun onaylanmasının ardından Mali Rapor okundu. Daha sonra derneğin iki yıllık çalışma programı üyelerin onayına sunuldu. Çalışma programında dernek bünyesinde eğitim, sağlık, kültür gibi çeşitli komisyonların oluşturulması, kardeş okul, kardeş hastane gibi dayanışmayı somutlayacak adımların atılması, dernek bünyesinde çeşitli kültürel etkinliklerin yapılması, uluslararası alanda Filistin'le dayanışma örgütleriyle ilişkilerin geliştirilmesi, 29 Kasım Filistinle Dayanışma Günü'nü de içine alacak şekilde bir haftalık Filistin halkıyla dayanışma haftasının düzenlenmesi, üye sayısının artırılması, Filistin halkına yönelik sağlık malzemeleri, ihtiyaç maddeleri gibi kampanyaların örgütlenmesi gibi bir dizi öneri ortaya konuldu. Eski yönetimin bu öneri-

lerinin dışında Filistin sorununun daha iyi anlaşılması amacıyla seminer vb. eğitim çalışmaları yapılması da önerildi ve kabul edildi. Çalışma programının onaylanarak kabul edilmesinin ardından, tüzük değişikliği ile ilgili maddeler tartışıldı.

Önergeler bölümünde ise, dernek üyeleri tarafından getirilen öneriler tartışıldı.

Genel Kurul'da son olarak Dernek Yönetim Kurulu ve Denetleme Kurulu oluşturuldu. Yönetim Kurulu'na, **Fusun Bandır**, Emriye Demirkır, **Elif Aksu**, Musa Kılıç, **Şenol Gürkan**, Selma Şahin ve **A. Selam Sultan** seçildi.

Divan üyelerinin yaptığı kapanış konuşmasının ardından Genel Kurul sona erdirildi. (İstanbul)

BPO işçilerinin onurlu direnişi sürüyor!

Bura **Panayır** mevkiinde kurulu, **Fransız Gökçe Grubu** ortaklığı olan, otomotiv yan sanayi firması (**BPO B Plas Plastik**) fabrikasında çalışan 230 işçiden 170'inin Petrol-İş Sendikası'na üye olması ile birlikte, fabrika sahibi **Memdiş Gökçe** 24 Ocak 2005 tarihinde 5 işçiyi işten çıkarmıştı. İşten atılan işçiler o tarihten itibaren direnişe başladılar.

BPO patronları gaddarca sömürülerini sürdürmek, kârlarına kâr katmak amacıyla, işçilerin en ufak bir hak talebinde bulunmasını istemiyorlar. **İşçilerin en doğal hakları olan sendika örgütlenmesini engellemek için her türlü yöntemi kullanıyorlar.** BPO patronu ilk engellemeyi, 3 yıl önce iş kolu tespitine itiraz ederek yapmak istemiştir. Ancak 3 yıl sonra mahkemenin Petrol-İş Sendikası lehine karar vermesi ile yeniden işçilerin sendikaya üye olduğunu duyan patron, 5 işçiyi işten çıkarmıştır. Bunun üzerine diğer işçiler atılan arkadaşlarının işe geri alınması için iş yerini terk etmeme eylemi ile direnişe geçtiler. Bunun üzerine patron, jandarma çağırarak işçileri zor kullanarak dışarı çıkartmıştır. O günden beri 170 işçi, gece gündüz soğuk havaya, jandarmanın tehdidine ve gözaltılara rağmen onurluca direnişlerini sürdürüyor.

nişteki işçileri ziyaret ederek, bir basın açıklaması yaptılar.

Açıklamayı yapan **Öztaşkın**, "**biz sendika hakkına saygı istiyoruz. İşverenin kanun dışı uygulamalarına son vermek istiyoruz. İşveren ne yaparsa yapsın biz bu işin sonuna kadar, başarısızlığa kadar mücadele edeceğiz**" dedi. İşçiler "**Sendika hakkımız söke söke alırız**" "**İş yoksa barış da yok**" vb. sloganları attılar. Eyleme **DİSK**, **Türk-İş**, **KESK** sendika yöneticileri, **TÜMTİS** üyeleri ile siyasi partiler de destek verdiler.

BPO patronu ise 30 Ocak günü üretimi devam ettirebilmek için **ÇES** isimli taşeron firmadan işçi getirtti. Direnişteki işçiler taşeron işçileri taşıyan otobüs önünde bir oturma eylemi yaptı.

Direnişe destek artarak sürüyor!

BPO işçilerinin direnişine ilk destek aynı işyerine ait **B Plas Fabrika** işçilerinden geldi. İşçiler yemek yememe eylemi yaparak direnişe destek oluyorlar. Ayrıca Petrol-İş Sendikası Genel Başkanı **Mustafa Öztaşkın** ve Genel Merkez yöneticileri dire-

İşçiler gözaltına alındı

Taşeronu engellemek isteyen BPO işçileri **31 Ocak** günü jandarma tarafından patronun şikâyeti üzerine gözaltına alındı. İfadeleri alınan işçiler aynı gün serbest bırakıldı. Direnişteki işçilerden konu ile ilgili görüşlerini aldık;

"Hepimiz bir yumruk olduk"

Gürsel Öztürk: Petrol-İş sendikasına üye olduktan sonra bazı arkadaşlarımızı işten çıkardılar. Bunu duyan biz diğer işçiler, fabrika müdürü ile görüşmek istedik. Bu görüşme isteğimize hep olumsuz yanıt aldık. Biz çalışmak istediğimiz halde fabrika müdürü jandarma çağırarak, cop kullanarak zorla dışarı çıkardı bizi. Biz hepimiz sendika üyesiyiz. **Haklarımızı ve sendikalı olarak işe dönmeyi istiyoruz.** Çünkü şu an çalışma koşullarımız insani değil, bir tuvalete gitmek bile sorun oluyor. Zor şartlarda çalıştırılıyorduk. Bundan dolayı sendikalı olmak ve insani koşullarda çalışmak istiyoruz.

Sabahattin Kan: Türk Metal-İş Sendikası ile Petrol-İş Sendikası 3 yıl mahkemede kaldı. 3 yıl sonra mahkeme Petrol-İş sendikası lehine karar verdikten sonra biz de sendikaya üye olduk.

Bunu duyan patron öncü durumundaki 5 arkadaşımızı işten çıkardı. Bunu bugün arkadaşlarımıza yapan patron yarın da bize yapar. Biz buna inanıyorduk ancak biz buna izin vermedik. Biz buradan çıkartılan arkadaşlarımız işe alınana kadar sendikalı olarak direneceğiz. Biz şimdi hepimiz bir yumruk olduk. Zor koşullarda bizi çalıştırıyorlar. 7-8 senelik çalışmamız bile asgari ücretle çalışıyor. Çoğumuz kiralardayız. Aldığımız ücret kirayı bile karşılamıyor. Bizim sırtımızdan Adapazarı'nda, Gölcük'te fabrikalar kurdular, kendi kârlarını düşünüyorlar, biz işçileri patronlar düşünmez. Bu nedenden dolayı biz de bu gidişata dur demek için sendikalı olarak işe dönmek istiyoruz. (Bursa)

"Vatan hainlerinden" eylem

Konser dönüşü Pavarotti dinleyen sanatçılara "**Bu kadar gâvur müziği yeter**" diyerek vatan hainliği ile suçlayan **Çoksesli Müzikler Müdürü Ergin Erenoğlu**, Haber-Sen tarafından yapılan bir eylemle protesto edildi.

Haber-Sen üyeleri **30 Ocak** Pazartesi günü Ankara Radyosu önünde bir araya gelerek "**Vatan haini değil, sanatçıyız**", "**Köle değil, sanatçıyız**" dövizleriyle Müdür **Ergin Erenoğlu**'na tepki gösterdiler. Alkış ve sloganlarla AKP hükümetini protesto eden Haber-Sen üyeleri çevreye bir süre Pavarotti dinleterek; TRT'de sıkıyönetim ilan eden, çalışanları tehdit eden, AKP zihniyetine uymayan yayınları sansürleyen yönetimi protesto etti. Eylemde basın açıklamasını okuyan Haber-Sen Genel Başkanı **Esin Yelekcı**, AKP hükümetinin TRT içinde kadrolaşarak terör estirdiğini söyledi. (Ankara)

Cevizli TEKEL işçileri birlik çağrısı yapıyor;

“Saldırılarına karşı topyekün bir karşı koyuş sergilemeliyiz!”

Başta Adana ve Malatya TEKEL işçileri olmak üzere ülkedeki TEKEL işyerlerinde son bir ay içerisinde bir hareketlilik ve eylemlilik görülmektedir. Bu eylemliliklerin başlıca nedeni Adana ve Malatya Sigara Fabrikaları'nın kapatılma kararıdır. Adana ve Malatya Sigara Fabrikaları'nın kapatılma kararı ile birlikte önce Adana sonra da Malatya TEKEL işçileri fabrikalarını terk etmeme eylemi başlattılar. TEKEL'in diğer işyerlerinde bu eylemlere bu süreç içerisinde pek destek ve dayanışma sağlanamadı. Hatta dışarıdaki başka sendikalar, DKÖ'ler bu işyerlerindeki eylemleri güçleri oranında sahiplenirken TEKEL işyerlerinde yine ses seda yoktu.

Peki, neden işçiler Adana ve Malatya işçilerinin bu eylemlerine sessiz kalıyorlardı? Sorunu yalnızca Adana ve Malatya işçisinin sorunu gibi görüp kendilerine birşey olmayacağını mı sanıyordu? Belki az sayıda işçi böyle düşünüyor olabilir, ama bizler şunu çok iyi biliyoruz ki, işçilerin geneli asla böyle düşünmüyor. Bu işyerleri kapatılırsa sıranın diğer işyerlerine gelebileceğini, kendilerinin de işinden, aşından olabileceğini görüyorlardı. Sessiz kalmalarının en büyük nedeni sendikacıların vurdumduymaz tavırları ve **“korkmayın bizim işyerimize bir şey olmaz”** anlayışıdır. Peki, sendikacının bu anlayışını kavrayan ileri işçiler neden yeterince ses çıkarmıyordu? Onlarda oldukça dağınıktılar ve örgütlü olmadıkları için bu duruma sessiz kaldılar. Geçmişte bu işçiler örgütlü bir şekilde sendikaya baskı unsuru oluyordu. Bir şey yapmak istemeyen sendikacıları baskı altına alarak önerilerine katabiliyorlardı. Bu tutumları, tavırları nedeni ile kitleler tarafından benimseniyor, sempati ile bakılıyorlardı. **Adeta bir çekim merkezi oluşturmuşlardı.** Sendikacılar rahat hareket edemiyorlardı. Onların söylemlerini, davranışlarını istemeden de olsa kabul ediyorlardı ta ki devrimci, ileri, demokrat ve yurtsever işçilerin bu örgütlü yapısı devam ettiği müddetçe. Bu yapı bu birlik şimdi biraz sarsılmış, dağılık durumda. Böyle olunca da zaten hiçbir şey yapmak istemeyen sendikacıların rahat hareket etmelerine neden oldu.

Ocak ayı içinde Tek Gıda-İş Genel Merkezi'nde genişletilmiş Başkanlar Kurulu toplantısında Adana, Malatya işçileri destek ve TEKEL üzerindeki özelleştirme, işyeri kapatma saldırılarına karşı bir takım eylem kararları alındı. Bunun ilki de 26 Ocak Perşembe günü tüm Türkiye'deki TEKEL işyerlerindeki işçilerin işyerini terk etmeme eylemiydi. Peki, eylem kararını kağıt üzerinde almak yetiyor mu? Elbette ki yetmiyor. O kararın en iyi şekilde hayata geçirilmesi için işçilere nedenleri ile birlikte anlatılması gerekiyor. Bunun için de işçilerden oluşan komitelerin oluşması gerekiyor. Bu komiteler günler öncesinde işçilerle toplantılar yaparak, işyerlerindeki sohbetlerde bu eylemlerin neden yapıldığını, ne kadar önemsenmesi gerektiğini anlatmalıydı. Peki, bu yaşandı mı? Hayır. **Yapılan şu oldu.** Kapılara eylemin olacağını bildiren birer yazı asıldı, bir de ey-

lemden bir gün önce işyeri dolaşılıp **“yarın eylem var”** denildi. Bu şekilde hazırlanılan bir eylemin ne derece başarı şansı olabilir, ne derece işçileri coşkulu hale getirebilir? Cevizli sitesindeki eylemde ne yeterince coşku hâkimdi; ne de katılım. Çünkü eylem hazırlığı denilen safha hiç yapılmamıştı. Adeta şöyle bir hava vardı; **“Biz de bir eylem yapmış olalım”**.

Bu sendikal anlayışa karşı olduğunu söyleyen bazı arkadaşlar ise eylemlerin daha coşkulu, daha fazla katılımın olması için yeterince katkı sunmamışlardı. Bizler eylemlerin şeklini, biçimini, yerini zamanını eleştirebiliriz, bunlar bizim istediğimiz gibi olmaya-

bilir. Bu noktada bize düşen görev, geri de olsa, benimsemek de bu eylemlere katılıp içini doldurmak, sınıf için kazanım getirecek şekilde örgütlemek, eylemi ileri noktalara taşımaktır. Yani eylemi sınıf anlayışı olmayan bir alandan çıkarıp, sınıf anlayışı olan bir alana ve ileri noktalara taşımak olmalıdır. **Sendikacılar yalnızca da yapsa, eksik de yapsa bizler onları ve anlayışlarını eleştiririz, ama eylemin dışında durma gibi bir lüksümüz olamaz.**

Perşembe günü eylemde coşku ve katılım da istenilen seviyede değildi. Bölge ve Genel Merkez yöneticilerinden oluşan bir grup işyerine geldi. Sigarada makineler çalış-

ırken işçilerle görüşüp ardından da diğer bölümlere uğruyor ve çekip gidiyorlar. Hâlbuki bizce o gece orada o yöneticiler de sabaha kadar kalmalı, önümüzdeki günlerde yapılacak eylemler hakkında işçilere bilgi vermeliydiler. Çünkü TEKEL'in geleceği konusunda çok şeyler konuşuluyor. Yalnızca iki sigara fabrikasının kalacağı, yaprak tütünlerin büyük bölümünün kapatılacağı, 9 bin olan işçi sayısının binlere düşürülüp Tarım Bakanlığı'na bağlanacağı yüksek sesle söyleniyor. Bütün bu konularda işçiler bilgilendirilmelidir. Yoksa sendikacıların **“Biz eylem kararı alıyoruz işçiler yeterince katılmıyor”** diyerek dertlenmeleri hiç haklı değildir. Hayır, beyler önce işçilere ne verdiğinizinize bakın sonra hayıflanın.

Bizler şuna inanıyoruz. İşçi sınıfına olan bu saldırılara karşı topyekün bir karşı koyuş olmalı. Saldırılarına ancak beraberce karşı koyarsak püskürtebiliriz. İşte buna son örnek Avrupa'da Liman işçilerinin liman hizmetlerinin özelleştirilmesine karşı verdikleri topyekün mücadelenin sonucunda saldırıları püskürttüler, kazanan Liman işçileri oldu. Saldırılarına birlikte karşı koymazsak bu ateş bugün sesini çıkartmayan, sessiz kalanları da yakacaktır. Burada kendine **“ben işçi sınıfından yanayım”** diyenlere büyük görevler düşüyor. Bu mücadelenin kazanılması devrimci bir önderlik, devrimci bir tutumla mümkündür.

(Cevizli TEKEL'den bir işçi)

“Kan dökülmüşse, kan dökülecek”

Ocak ayının son haftasının Parti ve Devrim Şehitleri Haftası olması vesilesiyle Gazi Mahallesi İşçi-köylü okurları olarak aile ziyaretleri yapıldı. Aynı zamanda bildiri çalışması da yapıldı. Ve bu sırada ziyaret ettiğimiz ailelerden konu ile ilgili görüşlerini aldık.

Bir aile: Parti ve Devrim Şehitlerini Anma Haftası'nda yıllar sonra evimize ilk defa sizler geldiniz. Herşeyden önce böyle bir çalışma yapmanız bizleri daha mutlu kıldı. **Devrimcilerin halkın arasında devrimi, parti ve devrim şehitlerini anlatması ve bizi örgütleme çabası saygıya değer.**

Her zaman devrim için şehitler veriyoruz. Hepsinin de feda ve adanmışlık ruhlarının, bilinçlerinin önünde saygıyla eğiliyoruz. Onlar ne ilklerimiz oldu ne de sonlarımız olacak. Düşenlerin silahlarını bayraklarını yenileri devralacaktır. **Şehitler veriliyorsa bunların hesabı da sorulmalıdır.** Sadece yürüyüşlerle, sloganlarla değil ama Kan kanla yıkanır bunun başka yolu yoktur. Şehit düşen önder kadro ve savaşçılar gibi halktan hem öğrenip hem de öğretmek gerekiyor.

Bir ev hanımı: Bizim devrimcilerden başka bir isteğimiz de dikkatli olmaları, yaşanan pratiklerin tecrübelerinden ciddi dersler çıkarıp faaliyetlerine uygulamalarıdır.

En iyi devrimci, kitlelerin içinde Parti içinde mücadele yürüten aklıyla, zekasıyla düşmana esir düşmeden, vurulmadan faaliyetini, tarihi sorumluluğunu yerine getirendir. Elbette şehitler verilir, zindanlarda tutulur, işkence tezgahlarından geçilir. İlkel, disiplinli, tek vücut gibi dikkatli çalışılırsa bu acıları daha az duyumsarız.

Kavga kanunudur ölmek, öldürmek, esir alıp, esir düşmek, işkence görmek. Bu karşılıklı savaş olacaktır. Devrimcilerin yaratıcılığı bu savaşı hep kendi sınıfının çıkarlarına dönüştürmesi olması gerektir. Aslında ben çok bilmem çünkü okumam yazmam yok, ne öğrenmişsem yaşımdan, devrimcilerden ve düşmanımın öğrendim.

Ölümsüzleşen devrimciler arasında tanıdığım birkaç kişi var. Bunların başında **Özgür Kemal Karabulut** var. Özgür'ü hapsedilerde tanıdım. Samimi, cıvılcıvılcı biriydi, konuşkandı. Partiyi, devrimi anlatırken sanki insanın üzerine şelaleler boşalıyordu. Özgür kararlı, sözle pratiğin dengeli uyumunu yaşayan ve yaşatan bir devrimciydi. Her kararlı devrimci benim için bir Özgür'dür.

Ümit Dinler'i de tanıyordum. Devrim inancıyla dolu, coşkulu bir yüreği vardı. Sevgi, bilgi seli olup akıyordu insanın içine. Kendisini her şeyiyle devrime adanmış bir

kavga adamıydı. Sözüünü, özünü bir yaşıyordu. **Fedakar çalışkan özveriliydi.** Proletarya Partisi'nden tek isteğim şehitlerin hesabı sorulsun. Biz biliyoruz dökülen gözyaşlarının bedeli tuzlu suyla ödenmez. Kan dökülmüşse kan dökülecek, can verilmişse can alınacak.

Bir esnaf: Bu hafta içerisinde yoğunlaştırılmış faaliyetin ve etkinliklerin olması oldukça umut verici. Ancak yoğunlaştırılmış bir faaliyet ve etkinliklerin sadece yılın bu ayına yayılması yeterli olmaz, yılın 12 ayının her gününün böylesi yoğun örgütleyici öğretici faaliyetlerle, aktivitelerle dolu olması gerekir. Şehitleri anarken onların mücadele pratiklerini ele alırken de dogmatik bir biçimde değil, onların yaratıcı zeka ve pratikleriyle örtüşür bir şekilde ileriye taşımak gerekiyor.

Halkı örgütleyip toplumsal muhalefeti yükseltmek gerekiyor.

Son olarak Parti ve devrim şehitleri için söyleyeceğim tek şey; onların kararlı yolunda feda ve adanmışlık ruhuyla devrime olan Partiye olan inanç ve bağlılığımızı bilimsel tarzda pratik yaşama işlemeliyiz. Parti ve devrim şehitlerinin bizlere bıraktığı o zengin miras ancak bu şekilde zenginleşip büyüyebilir.

(Gazi Mahallesi İK okurları)

Ateşkes neden sona erdi?

Nepal Komünist Partisi (Maoist) tarafından **3 Eylül 2005**'te ilan edilen tek taraflı ateşkes, **2 Ocak 2006**'da sona erdi. Başlangıçta üç ay olarak ilan edilen ve bir ay daha uzatılan ateşkesin sonu, ateşkesin ilanının ardındaki amaç neydi ve neden sona erdi; **12 maddelik anlaşmanın** geleceği ateşkesin ardından ne olacak; gelecekte ülkenin politik durumu hangi yöne doğru ilerleyecek vb. şeklindeki birçok soruya da yol açtı.

Kral Gyanendra, gerici hareketini ilk olarak **4 Ekim 2003**'te dolaylı olarak ve ardından **1 Şubat 2005**'te doğrudan diktatörlük yönetimini uygulama kararını esas olarak Maoist "**terörizm**" hayaletini çıkarmak için gerçekleştirdiğini iddia ederek meşrulaştırmaya çalıştı (hala da çalışıyor). Kral ve arkasındaki iş adamlarının, dünyanın çeşitli yerlerinde birçok diktatörün 11 Eylül sonrası ABD tarafından önderlik edilen terörizme karşı sözde kampanya örtüsü altında suçlarını gizlediğini görerek heyecanlanıp "terörizmi" kullanarak kendilerine çıkar sağlamaya çalışması garip değildir. Saray katliamının ve **1 Şubat olayının** sorumlularının terörizm karşı **Mesih** (kurtarıcı) olarak ortaya çıkmaya çalışmaları, zavallılık ve tarih üzerine yapılan büyük bir şakadır. Halbuki, bir yanda Soğuk Savaşın iğrenç etkisinden tam olarak kurtulamamış olan, diğer yandan televizyon ve internet kültüründen etkilenen mevcut kent nüfusunun büyük bir yığını bir özgürlük savaşçısını bir teröristten ayırt etmekte zorlanmaktadır. Bu nedenle, otokratik monarşinin terörist yüzünü teşhir etmek ve Maoist devrimcilerin bazı pratik eksik ve yetersizliklerini içeren ilerici demokratik politik karakterini açıklığa kavuşturmak için politik ve diplomatik girişimler gerçekleştirilmek zorunluluk haline gelmişti. Bu, **3 Eylül**'de ateşkesin ilan edilmesinin son dört aylık süreçte görkemli bir şekilde kanıtlanan ilk ve en önemli amacıydı ve artık tarih olmuştur.

Ateşkes ilanının daha sonraki önemli amacı dürüst bir şekilde ilerici politik bir çıkış arayışı ve halkın demokrasi ve barış isteğini karşılamaktı. On yıl önce başlayan Halk Savaşı'nın daha çok başarısında, savaşın bir son olmadığına ve sadece bir araç olduğuna olan inancımızı açıklamıştık. Aynı zamanda sürekli bir şekilde nihai hedefimizin ulusalcılık, demokrasi ve halkın yaşam sorunlarını çözümle

devletin ilerici yeniden inşası olduğunu açıkladık. **1996**'da öne sürdüğümüz çokça tartışılan **40 maddelik** taleplerimiz ve **2002** ve **2003**'teki son görüşmeler sırasında sunduğumuz öneriler bu inancımızın kanıtıdır. Bu talepler son olarak üç maddede birleştirilmişlerdir: geniş ulusal politik bir zirve, geçici hükümet ve kurucu meclisin seçimi. Dünya tarihine benzer bu temel politik talepler, başlangıçta politik partilerin öngörü eksiklikleri ve yetersizliklerinden ve otokratik monarşi ve onun üzerinden beslenen ordunun inadından kaynaklı kazanılamadı. Bundan dolayı ülke ve halk büyük sıkıntılara göğüs germeye ve yaşamını feda etmeye zorlanmaktadır. Devrimci güçler içinde özellikle mücadelenin daha sonraki aşamalarında devrimci olmayan eğilim ve davranışların gelişmesi politik güçlere karşı halk arasında kin, umursamazlık ve

güvensizlik yaratmış görünmektedir. Bu, bizim politik hedefimizi ve ideolojimizi oldukça gölgelemişti. Bu durumda, açıklanan politik hedef ve ideoloji üzerine uzlaşmaksızın halkın barış ve demokrasi isteğine yanıt olabilmek için onlarla ilişkiyi güçlendirerek ilerici politik çözüm için somut girişimlerde bulunmak gerekliydi. **3 Eylül**'deki ateşkes ilanı bunun somut bir ifadesiydi ve demokrasi, barış ve **12 maddelik tarihi anlaşma** biçiminde ileri bir hareket için politik çözüme daha yakınlaşarak politik ve diplomatik çabaları hızlandırmaya yardımcı oldu. **Elbette, 12 maddelik anlaşmanın ve ilerici politik çözümün uygulanması, otokratik unsurların kalın kafalılıkları ve inatçılıklarından kaynaklı gerçekleşmedi.** Bununla birlikte, 4 aylık ateşkes sürecinde mümkün hale gelen politik ve diplomatik girişimler ve halkın

ulusal çapta çabaları otokratik yönetimin sona ermesi gündemini ve ilerici politik çözümün uygulanmasının yaklaşmasını getirdi.

Burada şu soru ortaya çıkabilir: Açıklanan politik çözümü daha yakınlaştıran nedir, ateşkesin devam etmesi mi, son verilmesi mi? Bunun üzerinde birçok tartışma yapılabilir. Bazı uluslararası güçler tek taraflı da olsa ateşkes uzatılarak, açıklanan ilerici çözümün daha yakınlaştırılabileceğini tartıştılar. **Fakat Partimizin düşüncesine göre tek taraflı ateşkesin daha da uzatılması yararlı olamaz, fakat demokrasi, barış ve ilerici hareket için sadece sinsilik olabilir.** Bu durum, eğer ateşkes hükümet tarafından karşılık verilseydi ve Kral 12 maddelik anlaşmayı kabul etseydi farklı olabilirdi. Buna karşın ateşkes sadece tek taraflı hale gelince, Kral ve monarşi yanlıları 12 maddelik anlaşmayı desteklemektense ona karşı durdular; kraliyet ordusu **Rolpa** ve **ülkenin her yerinde saldırgan hareketleriyle ortaya çıktı;** ve sözde belediye seçimleriyle orduya meşruluk sağlama çabalarını sürdürdüler. Şimdi açıktır ki ateşkesin uzatılması ülkeye ve halka yarar sağlamaz. Aksine eskilerin söylediği "maymuna merdiven" gibi, böylesi bir hareket tam da nihayetinde kraliyet otokratik yönetimine yardımcı olur. Böylesi bir durumda Parti, ilgili tüm partileri bilgilendirdikten sonra tek taraflı ateşkesi sona erdirmeye karar verdi.

Bu çerçevede, tüm demokratik güçler bazı ciddi meselelere dikkat etmelidirler. Birincisi, **1950**'den ve Halk Savaşı'nın başlangıcından sonra çeşitli zamanlarda gerçekleştirilen bir dizi görüşme ve ateşkeslerden sonraki olaylar **Kraliyet Ordusu**'nun varlığının, Kralın komutası altında olduğu sürece demokrasiyi savunmayacağını ve kurucu meclis seçimi talebini de kabul etmeyeceğini açıkça göstermiştir. Bu, parlamento partilerinin kraldan gördüğü alışılmış ihanetlerin ve eski rejimle olan eski görüşmelerin başarısızlığa uğramasının arkasında yatan temel nedendir. Tanımlanan bu tarihi gerçeği küçümseyerek, ordunun seçkin yapısının varlığını değiştirmeksizin ve onun üzerinde kralın kontrolü devam etse dahi "**tam demokrasi**"nin kurulabileceği yanılması savunmaya devam eden birinden daha kalın kafalı ve daha sahtekar biri olamaz.

Nepal'le dayanışma eylemi

Nepal'de **1 Şubat** darbesiyle **Kral Gyanendra**'nın tüm yönetimi ele alması ve tüm temel demokratik hakları ortadan kaldırılması Hong Kong'da çeşitli örgütler tarafından bir yürüyüşle protesto edildi. **200**'ün üzerinde kişinin katıldığı yürüyüş **Kowloon Parkından Nepal Konsoloslukuna** kadar sürdü. Gösteride konuşmalar yapıldı, Asya Öğrenciler Birliği tarafından hazırlanan ortak bir bildiri imzalanarak Konsoloslukta verildi.

Hong Kong'daki çeşitli Nepalli örgütlerin liderleri ajitatif konuşmalarla programı başlattılar. **Halkların Uluslararası Mücadele Ligi-ILPS**'nin de aktif olarak katıldığı program boyunca Nepal'de demokrasinin yeniden inşa edilmesini, Nepal halkının haklarının tanınmasını ve **Gyanendra**'nın ülkeden ayrılmasını isteyen sloganlar atıldı.

Kralın, son ateşkes döneminde kendisine karşı tüm uluslararası toplumun ve kamuoyunun basıncını küçümseyerek ilerici çözüm arayışına karşı inatçılığının ve isteksizliğinin arkasında ordu üzerindeki mutlak kontrolü dışında bir nedeni yoktur. **Bunun direkt anlamı ve sonucu olarak kraliyet ordusu tüm demokratik hareketlerin esas hedefi olmalıdır.** Orduyu başıslayarak monarşiye saldırmanın bir anlamı kesinlikle yoktur. Nagarkot'daki son katliam kraliyet ordusu varolduğu sürece barışın tesis edilemeyeceği, halkın yaşamının ve malının güvenceye alınmayacağı gerçeğini tanımlamıştır. Ordu yardımlaşma fonunda 7263 milyon Nepal Rupisinin hesabının olmadığını açıklayan, Komutanlık Ofisinin son yayınlanan raporu, kraliyet ordusunun daha üst kademelerinin mali düzensizlik ve çürüme içinde nasıl boğulduğunu kanıtlayan küçük bir gösterge sağlamaktadır. Belki de, kaç milyon ya da trilyon rupinin silah ve teçhizat satın alırken ve BM barış gücüne asker gönderirken yasadışı bir şekilde kendilerine mal edildiğini kimse bilmez. Dahası, kraliyet ordusu, **Şah, Rana ve Gorkhali** saraylıları onun daha yüksek kademelerine hakim olmaya devam ettiği sürece demokratik özellikleri asla uygulayamaz. Böylesi durumlarda, tüm gerçek demokratlar, kraliyet ordusu ortadan kaldırılmadan ve yeni bir ulusal ordu kurulmadan ülkede tam demokrasi ya da demokratik cumhuriyetçilik kurulamaya çağını ciddi olarak kavramalıdır. İlerici politik çözüm, bu gerçeği anlamadığımız ve ordunun omurgasını kırmadığımız sürece mümkün değildir ve partimiz bu hedefe ulaşmak için ateşkes son vermekten başka bir alternatif olmadığı sonucuna varmıştır.

Kavranılacak ikinci önemli mesele, 12 maddelik anlaşma temelindeki ilerici politik çözüm bugünkü kralın 'onun kötü ünlü oğlu, **Nagarkot katliamında** yer alan ordu ve şu anda bakanlıkları ve yönetimleri işgal eden eski **Mandalelerin** (saray yanlısı serseriler) hakim olduğu rejimde barışçıl halk hareketinin baskısıyla gerçekleştirilemez.

Barışçıl halk hareketi zirveye ulaştığında kraliyet ordusunun yoğun baskı ve kan dökme önlemlerini takip edeceğine dair mevcut kaygı **Birleşmiş Milletler, Avrupa Birliği'nin** sorumlu yetkilileri ve **ABD Senatörü Patrick Leahy** tarafından ifade edilmişti ve bizler onların kaygılarını önemsiz olarak tarif edemeyiz. Bu durumda, Kraliyet Ordusu'nun baskı ve kitle katliamlarına karşı önemli direniş için gerekli hazırlıkları yapmazlarsa eğer, politik önderlik için bu affedilmez bir hata olacaktır. Bu nedenle, herkes halkın barışçıl hareketini ve silahlı direnişini uygun bir şekilde koordine edebilecek yeni bir eylem planının tarihi gerekliliği üzerine ciddiyetle düşünmelidir. Bu bağlamda, partimiz, demokratik cumhuriyete ulaşmak için kararlı hareket içinde yer almaya hazır hale gelen halkın

ateşkesi uzatarak, neredeyse kesin olan silahlı baskıya karşı intikam alma haklarından mahrum bırakılamayacağı sonucuna ulaşmıştır.

Üçüncüsü; tüm demokratik güçlerin, canlı ulusal problemleri yok sayarak sözde belediye meclisine anlamsız seçimleri gerçekleştirmek isteyen Kralın taktiklerini başarısız kılmak için birleşmesi gerekmektedir. Seçim oyunu kraliyet ordusunun kışlalarında sahnelecektir ve sıradan bir boykot, onu başarısız kılmak için yeterli olmayacaktır. Bu nedenle, şiddeti ortadan kaldırmak için şiddet kullandığımızdan, halkın silahlı intikamı ordunun kışlalarında yapılacak olan seçim aldatmacasını yıkmak için gereklidir ve ateşkes son verme kararımız, ateşkesin uzatılmasının bu tür durumlarda intihar olacağı analizimiz üzerine kuruludur. Dahası, Rolpa dahil tüm ülkede halk üzerinde kraliyet ordusunun gerçekleştirdiği terörizme karşı direnmek için halk kurtuluş ordusunun asgari sorumluluğu haline gelmektedir.

Tüm bu koşullarda, herhangi bir politik çözüm olmaksızın ateşkesin uzatılması, devrimci bir partinin hesabını veremeyeceği bir hata olarak sadece otokrasiye yardımcı olmakla sonuçlanacaktır. Tek taraflı ateşkesin uza-

tilmasını ve Kral hakkında iyimser olmamızı bizden rica eden yabancı dostlarımız, modern bir **Nero** olarak **Kral**; önemli politik bir kararın kaçınılmaz hale geldiği bir zamanda **Afrika** ülkelerini ve **Doğu Bölgesini** ziyaret etmekle meşgul durumdadır.

Ateşkesin ihlalinin ardından 12 maddelik anlaşmanın yerine getirilmesindeki zorluklarla ilgili olarak kaygı duyulmaktadır, ancak bunda bir çelişki olmadığını göreceğiz. Çünkü anlaşmanın "**anlaşma otokratik monarşiye karşı ve onu sona erdirmek ve ülke çapında süren demokratik hareketi yoğunlaştırarak tam demokrasiyi tesis etmek için bağımsız bir şekilde yoğun saldırı gerçekleştirmek için yapılmıştır**" şeklindeki birinci maddesi anlaşmanın özüdür. Bir kalın kafalı için dahi "**bağımsız bir şekilde**" teriminin halk savaşı içindeki güç tarafından gerçekleştirilen silahlı saldırı ve halk hareketi içindeki güçlerin silahsız saldırıların kastedildiğini anlamak zor değildir. Dahası 12 maddelik anlaşma hiçbir yerinde zorunlu ateşkes sağlamayı içermemektedir ve içermez

de. Aksine, ordudan aldığı destekten kaynaklı otokratik hale gelen monarşiye sona erdirmek için askeri gücünün yıkılmasına ihtiyaç duyduğumuzu anlamak kolaydır. Bu nedenle, kimse ateşkesin sona ermesiyle 12 maddelik anlaşmanın sona ereceği yanılgısına düşmemelidir; ve gerçek demokratik güçler, kraliyet rejimini yarmak için çaba sarf ettiği yanlış etkiye karşı hazır olmalıdır.

Mücadelenin biçimi konusunda yedi politik parti ve Maoistler arasında var olan farklılıklar asgari olarak demokrasi, barış ve ilerici hareket programı üzerine anlaşmalarından sonra dahi kesinlikle bazı pratik zorluklar yaratabilir. **Köy merkezli silahlı mücadele ve şehir merkezli halk hareketini koordine etme görevinde problemler çıkabilir.** Buna rağmen, dünyanın her yerinden başarılı tüm devrimler kır ve kent; silahlı ve silahsız hareketler arasında **Çin Duvarı** olmadığını ve belli bir zamanda birinin diğerine dönüşmek zorunda olduğunu fazlasıyla kanıtlamıştır. Geçmişteki **1950**

ve **1990**'lardaki hareketimizin yetersizliği de kırsalın ve kentin; silahlı ve silahsız hareketin uygun koordinasyonunun sadece gerekli değil aynı zamanda otokratik monarşiye son vermek ve tam demokrasi veya demokratik cumhuriyeti inşa etmek için kaçınılmaz olduğunu kanıtlamıştır. Bu, şu anda demokratik güçlerin karşı karşıya olduğu en büyük meseledir. Ve politik partilerimizin liderleri bu tarihsel sıkıntıyla deneneceklerdir.

Önümüzdeki birkaç ayın tüm Nepal tarihinde en önemli süreç olacağı yüksek bir ihtimaldir. Nepal tarihinin en kötü ünlü **Kralı ve Kraliyet Ordusu** demokrasiyi savunan halkın iktidarına karşı savaşmaya hazırlanıyorlar. Kralın son hareketleri onun halka boyun eğmeye gönülsüz fakat şiddet kullanmaya hazır olduğunu kanıtlamaktadır. Uluslararası güçlerden görünür bir destek dahi olmaksızın Kralın küstahlığı ve inatçılığı kesinlikle zavallılıktır. Fakat, görüşümüze, bu aynı sahte rakamlarla hesap yapan iflas etmiş bir toprak ağasının içi boş övünmesi gibidir. Birincisi, Kral bir kez daha büyük parlamenter partilerin liderlerini satın alma hayali kurmaktadır. İkincisi, Kral, son olarak "terörizm" üzerine saldırı adı altında Maoistlere karşı uluslararası destek almayı planlıyor olabilir. Fakat Kralın feodal ve baskıcı bilinci artık 1961 yılında olmadığımız, 2006'da olduğumuzu ve **Maoistlerin, 20. yüzyılın mekanik ve Ortodoks komünistleri değil, 21. yüzyılın dinamik ve yaratıcı devrimcileri olduğunu anlamasına izin vermiyor.** Bu nedenle, monarşiye karşı büyük bir fırtınanın yakında kopacağı kesindir. Demokratik cumhuriyetçiliğin atmosferi ülkede gelişmiş durumdadır. İhtişamlı monarşinin kalıntılarına hala sarılan bazı liderler ya kendi parti kadrolarının ve halakın sesini dinlemeyi ya da tarihe gömülmeyi seçmek zorunda kalacaktır. **Kral 12 maddelik anlaşmayı dikkate almayarak kendi yolunu seçmiştir. Kendi yollarını seçme sırası şimdi yedi partide ve Maoistlerdedir. Ateşkesin sona erdiğinin ilanı aynı parlayan bir sedeftir. Herkes bunun farkına varsın.**

Baburam Bhattarai Ocak 2006

Kıvılcımlar ateşi varedecek!

Emperyalistlerin politikalarını büyük bir azimle(!) uygulayan AKP hükümeti; geçen yıl SEKA'yı özelleştirme kapsamına alırken sıranın TEKEL ve TÜPRAŞ'ta olduğunun sinyalini vermiş ve bunları TELEKOM'un izleyeceğini belirtmişti.

Çok kısa bir süre içinde TELEKOM'u peşkeş çeken egemenler, hemen bunun ardından TÜPRAŞ ve TEKEL'e yöneldi. Yıllardır "zarar ediyor; memleketin ve halkın sırtında kambur" diye tanımlanarak satılmak istenen TEKEL'in satışı tekrar gündemde. Toplam 16 bin işçi çalıştıran ve dolaylı yoldan binlerce ailenin geçim kapısı olan TEKEL; başta Adana ve Malatya Sigara Fabrikası olmak üzere parça parça satılmaya çalışılıyor.

Daha TELEKOM'un özelleştirilmesi sırasında TELEKOM'daki sınıf kardeşlerine destek sunan ve TEKEL'in özelleştirilmesine karşı direniş zincirini örmeye başlayan Adana TEKEL işçileri; 1 Ocak 2006 tarihinden itibaren direnişte olduklarını ve fabrikalarında yatacaklarını açıklamışlardı.

SEKA kıvılcımdı; TEKEL ateştir!

Ayrıca 25 Ocak günü D-400 Karayolu'nu trafiğe kapatan işçiler polis saldırısı ile karşılaştı. Yaklaşık 2 bin kişi; Tek Gıda-İş sendikasının Güney Anadolu Şubesi binası önünde bir araya gelerek yürüyüşe geçti. "Bizim TEKEL'den ölümümüz çıkar", "AKP defol, bu memleket bizimdir" sloganlarıyla D-400 karayoluna kadar yürüyen kitle yolu trafiğe kapatmak isteyince polis işçilere saldırdı. Bu sırada fenalaşan 2 işçi hastaneye kaldırılırken polis işçileri yerlerde sürükleyerek yolu açmaya çalıştı!

Polisle devam eden çatışma işçilerin fabrikaya dönmesiyle sona erdi.

Direnişe destek ve ziyaretler artıyor

* Adana'da Emek Platformu, 25 Ocak 2006 tarihinde saat 12:30'da Türk-İş binası önünden başlayarak Adana TEKEL Sigara Fabrikası'na kadar süren bir yürüyüş düzenledi. Türk-İş binası önünde kortejler oluşturuldu. EP'nin eylemine TEKEL İşçileriyle Dayanışma Platformu (Alınteri, BDSP, ESP, SDP, Partizan,

İHD, İşçi Mücadelesi, YDİ Çağrı), Halkevleri, Temel Haklar Federasyonu, EMEP, TKP ve TÖP de destek verdi. AKP önüne gelindiğinde kitle, AKP'ye dönerek ıslıklı protesto eşliğinde "AKP halka hesap verecek" sloganını attı. Polisin yoğun ablukası olan eylemde yol boyunca polis kitleye tacizde bulundu. TEKEL'in önüne gelindiğinde ise polis cop ve gazlarla işçilere saldırdı. Saldırı kitle tarafından "İşçiye kalkan eller kırılın", "Yılgınlık yok direniş var" vb. sloganlarıyla karşılandı. Kısa süren çatışmadan sonra TEKEL binası içine girildi.

* Tek Gıda İş Sendikası Hatay Şubesi üyesi olan TEKEL işçileri de 30 Ocak 2006 tarihinde Antakya TEKEL Binası önünde biraraya gelerek TEKEL'in özelleştirilmesine karşı basın açıklaması yaptılar.

* TEKEL İşçileriyle Dayanışma Platformu ayrıca TEKEL direnişini destekleyen bir bildiri çıkararak Adana'nın emekçi semtlerinde, Merkez'de, Adana TEKEL Sigara Fabrikası'nda ve diğer fabrikaların önlerinde yoğun olarak dağıtımını yaptı.

* Ayrıca Çukurova DDSB "İşimiz, ekmeğimiz ve özgürlüğümüz için; sınıf dayanışmasını yükseltelim" başlığı altında bir bildiri çıkardı. DDSB bildirisini Mersin, Adana ve Tarsus'ta yoğun olarak dağıttı.

TEKEL'in ateşi ülkeyi sardı!

Ülke genelinde hemen hemen her ilde yapılan eylemlerde de TEKEL işçisinin sloganları haykırıldı.

* Vapurda eylem yapan 7 Cevizli TEKEL işçisi gözaltına alındı. İşçiler Eminönü İskelesi'ne yanan vapura pankart asıp, özelleştirme karşıtı sloganlar attılar. Sloganlarını vapurdan indikten sonra sürdüren işçiler polis tarafından gözaltına alındılar.

* TEKEL Cevizli Fabrikası işçileri, 26 Ocak Perşembe günü saat 12:00'de fabrika önünde bir basın açıklaması yaparak, Adana ve Malatya TEKEL fabrikalarının kapatılmasını protesto etti. Pankart ve sloganlarla fabrika önüne gelen işçiler, "Amerika'yı Kalkındırma Partisi", "IMF defol bu memleket bizim", "Zam zulüm işkence işte AKP" vb. dövizler taşıdılar. Basın açıklamasını okuyan, Tek Gıda-İş Sendikası Marmara Bölgesi Örgütlenme Sekreteri Taşkın Gündoğ, "TEKEL'in satılmasının lafını ettikleri andan itibaren dimdik karşılarındayız, karşılarında olacağız" şeklinde konuştu.

* Diyarbakır'da sloganlarla bir araya gelen işçiler, sabah erken saatlerde işyerlerine gelip ertesi günün sabahına kadar Kürtçe sloganlarla ve halaylarla eylem yaptılar. Yapılan konuşmalarda TEKEL'i kapatma kararının Türkiye Kürdistanı'ndaki 150 bin aileyi etkilediği ve 16 bin TEKEL işçisini açlığa ittiği vurgulandı.

* Kapatma kararına karşı Tokat TEKEL Sigara Fabrikası işçileri de eylem yaptı. Yaklaşık 600 işçi aileleriyle birlikte iki koldan meşaleli yürüyüş yaptı. İşçiler "Tokat uyuma fabrikana sahip çık" sloganını attılar. Tek Gıda-İş Şube Başkanı Bahattin Öztaş yaptığı açıklamada "Tokat'ın her şeyi olan Tokat Si-

"SEKA kıvılcım, TEKEL ateştir" sloganıyla 2003 yılından bu güne kadar direnen TEKEL işçileri Özelleştirme İdaresi'nin kapatma kararına karşı aktif direnişe geçtiler.

TEKEL işçilerine yaptığımız ziyaretin ardından işçilerle yaptığımız söyleşiyi yayımlıyoruz:

-Bize kendinizi tanıtabilir misiniz?

Gürcan Özdemir: Ben 1991 yılından beri Adana TEKEL Sigara Fabrikası'nda çalışıyorum. 15 yıldan beri devletin izlediği tutarsız ve dengesiz politikalarından kaynaklı bizim fabrikamız kapanma süreci içerisine girdi. Adana TEKEL Sigara Fabrikası'nda başlayan direnişimizin 34. günündeyiz. Direnişimiz devam ediyor ve devam edecektir. Haklarımızı alana kadar.

-Geçtiğimiz günlerde bir TV kanalında TEKEL'in zarar ettiği belirtilmişti. Siz de buna tepki göstermişsiniz. Bundan bahseder misiniz?

G. Özdemir: Adana TEKEL Sigara Fabrikası hakkında kim ne demeye verirse

TEKEL işçisi direnişte kararlı

versin, kim ne söylerse söylesin, görsel ya da yazılı medya aracılığı ile kim haksız bilgi verirse versin onun karşısındayız. Ona gideriz ve gerekeni anlatırız. Mücadele vermeden hiçbir şekilde zafer kazanılamaz. Biz de direnerek, gerekirse savaşarak, bütün gücümüzü ortaya koyarak mücadele etmek zorundayız. Zafer her zaman için, haktan yana, direnen insandan yana, haklı direnen insandan yanadır.

"Hiç kimse ekmeğimizi elimizden alamaz"

-Bize kendinizi tanıtabilir misiniz?

Mustafa Serinç: Ben 15 yıllık TEKEL işçisiyim. Sonuç alana kadar burayı terk etmeyeceğiz. Yani ya gülene ya ölene kadar diyoruz.

-Direniş boyunca neler yaşadığınızı anlatabilir misiniz?

M. Serinç: Türkiye'ye sesimizi duyurmak için gereken her türlü yöntemi kullandık. Yani gözümüzü kırpmadan her şeyi göze alarak yolumuza devam ettik. Geleceklerimiz olan çocuklarımızla buradayız.

Eğer hükümet kararından vazgeçmezse, biz de ailelerimizle Ankara'ya yürüyeceğiz. Biz özelleştirmelere de karşıyız. 2003 yılından beri eylemdeyiz ama burada tek sorunumuz; sendikaların bir araya gelemeşi. İşçiler bu işte herşeyi göze almışlar.

-Şu an Tuzla Deri Havzası'ndaki deri işçileri de sizin gibi direnişler. Bu konu da söylemek istediğiniz bir şey var mı?

M. Serinç: Ben o arkadaşların direnişlerini takip ediyorum. Onları gerçekten tebrik ediyorum. Ama biz işçi sınıfı olarak onlara destekte bulunmadık, işte yanlış olan bu. On-

lar da bizim gibi işçi. Bu saldırılara karşı birleşmek gerekiyor.

Ben son olarak şunu söylemek istiyorum; nerede direniş varsa, nerede tek işçi olsa, eğer orada bir sorun varsa, tüm işçilerin birlikte olmasından yanayım. Yani birlikte olursak sermayeden, emperyalizmden ve saldırılarından kurtuluruz.

"Gerekirse TEKEL için öleceğiz"

-Sizin söylemek istediğiniz bir şey var mı?

Can Özcan: Ben Adana TEKEL Sigara Fabrikası'nda üretim işçisi olarak çalışıyorum. Biz verdiğimiz mücadelenin anlamlı olduğunu ve bilinçli olduğunu kabul ederek haklı davamızda gere-

kirse ölümü dahi göze aldık. Bundan dolayıdır ki ben buradan gazetenezi okuyan, sesimizi duyan insanlara sesleniyorum. Biz destek istiyoruz, desteği sadece TEKEL işçileri adına değil, tüm işçiler adına istiyoruz. Çünkü sessiz kalındığı sürece saldırılar sürer.

(Mersin)

“TEKEL tasfiye edilmek isteniyor!”

Özelleştirme kapsamında olan ve ülkenin birçok yerinde direnişlere sahne olan TEKEL’le ilgili olarak Tek Gıda-İş Sendikası Ege Bölge Sekreteri Gürsel Köse’nin görüşlerini aldık.

- Bize TEKEL’in özelleştirilmesi süreciyle ilgili olarak bilgi verebilir misiniz?

G. Köse: Bu özelleştirme saldırısı çok uluslu şirketlerin dayatmasıyla oluyor, çünkü borç alan emir alır. Elini açmış AKP hükümeti, IMF, DB ve ABD güdümlü politikalarla ilerliyor. Burada sadece yok etmeye çalıştığı TEKEL de değil. Bir de bunun yanında tütün üreticisi var. Bundan iki sene öncesine kadar 500 bin aile vardı tütüncülükle uğraşan. Tütüncülük aile tarımı, tek kişiyle yapılacak bir tarım değil, çoluğuyla çocuğuyla sa-

bahın 3’ünde kalkar tarlaya giderler, tütün kırarlar insanlar.

Ve tütün aynı zamanda alternatifi ol-

mayan bir ürün. AKP hükümeti geldi, “alternatif ürün ekin” dedi. Ne ekelim? “mercimek ekin, nohut ekin.” Bu söyledikleri ürünler kıraç topraklarda yetişmi-

yor. Bu ürünün alternatifi zeytindir. Ama zeytin eksen 5-6 sene sonra ürün alabiliyorsun. Bu insanlar 5-6 sene ne yiyip içecek? Aynı zamanda 500 bin üretici diyoruz. Yani 2.5-3 milyon insana tekabül ediyor. TEKEL çalışanı memuruyla, işçisiyle şu anda 20 bin kişidir. Aileleriyle beraber bu rakam 100 bine çıkıyor. Sen bu insanları açlığa, sefaletle itiyorsun.

TEKEL’i yok edemediler. Satamıyorlar da. O nedenle şu anda tasfiye sürecini başlattılar. Bunun adı özelleştirme süreci falan değil. Adana ve Malatya’da yapmak istenen şu; taşralarda da, depolarda da yaprak bakımlarında işyerini kapatıp, ihbar kıdemlerini ödeyerek işçi arkadaşları havuza gönderecekler. 10 ay oradan ödenek verecek. Yani tamamen işsiz kalacak. (İzmir)

gara Fabrikası’na Tokatlı sahip çıkmazsa, yarın Tokat’tan göç başlayacak” dedi.

* Adıyaman TEKEL Yaprak Tütün İşletme Merkez Müdürlüğü’nde çalışan işçiler, halaylar çekerek kapatma kararını protesto ettiler. Yemek boykotunun ardından işyerlerini terk etmeyen işçiler eylemlerini sürdürdüler.

* Siirt TEKEL çalışanları da özelleştirmeye karşı sabaha kadar fabrikada bekledi.

* Hükümetin özelleştirme politikalarını protesto eden Batman TEKEL işçileri, AKP önüne siyah çelenk bıraktı. Tek Gıda-İş Sendikası’nda toplanan, çoğunluğunu kadınların oluşturduğu işçiler, yürüyüş düzenlediler. “İşsizliğe çözüm tütün”, “Tütün kotası yükseltilsin göç dursun”, “AKP şaşırma sabrımızı taşırma” vb. sloganlar atıldı. İşçiler alkış ve ıslıklarla AKP’yi protesto ettiler. Açıklamanın ardından oturma eylemi yapan işçiler, AKP binasına siyah çelenk bıraktılar.

*27 Ocak günü İzmir TEKEL işçileri işyerlerini terk etmeyerek Malatya ve Adana işçilerine destek verdiler. Tek Gıda-İş İzmir 2 No’lu Şube Başkanı Mehmet Özmen yaptığı konuşmada İzmir’de 2 bin 200 TEKEL işçisinin eyleme aktif bir şekilde katıldığını söyledi.

*Akhisar Yaprak Tütün İşletme Tesisleri ve TEKEL Bölge Müdürlüğü’nde çalışan yaklaşık 300 TEKEL işçisi de iş yerlerini terk etmeme eylemi yaptılar.

*Manisa’nın Kırkağaç ilçesinde bulunan Kırkağaç TEKEL İşletme Şefliği’nde çalışan işçiler de kapatma kararına karşı eylem yaptılar.

*2 Şubat günü İzmir Çiğli’de bulunan Balatçık TEKEL Yaprak İşletmesi işçileri de Adana ve Malatya’da direnişte olan TEKEL işçilerine destek olmak amacıyla bir eylem yaptı. Fabrikada toplanarak eski havayolu üzerinden Meydan Yolu’na yürüyen işçiler, burada basın açıklaması yaptı. Yaklaşık 750 işçinin katıldığı eylem basın açıklamasının ardından işçilerin bir süre İzmir-Çanakkale yolu üzerinde yürümesinin ardından fabrikalarına dönmesiyle sona erdi.

* Manisa Akhisar Yaprak Tütün İşletme Tesisleri ve TEKEL Bölge Müdürlüğü’nde çalışan Tek Gıda-İş üyesi işçiler de işyerlerini terk etmediler. 300 işçinin katıldığı eylemden sonra açıklama yapan Tek Gıda-İş Manisa Şube Sekreteri **Celalettin Akdağ**, eylemin sadece Adana ve Malatya için değil, Yunt Dağı ve Saruhanlı işletmelerinin kapatılmasına karşı da yapıldığını belirterek, “TEKEL’in özelleştirilmesine karşı mücadelemizi yükselteceğiz” dedi.

* Bandırma TEKEL İşletme Müdürlüğü işçileri, özelleştirme ve fabrikalarının kapatılmasına karşı işyerlerini terk etmediler.

* Aydın Karacasu ilçesinde bulunan Yaprak Tütün İşletmesi Müdürlüğü kapatılma kararına karşı tepkisini dile getirdi.

* Adana TEKEL işçilerine bir destek de Bursa’dan geldi. 26 Ocak günü TEKEL Yaprak Tütün İşletmeleri Müdürlüğü önünde toplanan işçilere, KESK, Türk-İş Bölge Temsilciliği, ESP, SDP, Partizan, BDSP, BATİS gibi kurumlar da destek verdi. Eylemde, konuşan Tek Gıda-İş Sendikası Bursa Şube Başkanı Mahmut Kanbal “Biz bu kurumların özelleştirilmesine karşıyız, bu ülkeyi bu iktidardan kurtarıncaya kadar mücadelemizi sürdüreceğiz” dedi.

* 28 Ocak günü Partizan, BDSP, ESP, BATİS, SDP, İHD tarafından örgütlenen TKP’nin de destek verdiği eylem Fomara Meydanı’nda gerçekleştirildi. Kitle burada “TEKEL’in kapatılmasına ve özelleştirmelere karşı mücadeleye!” pankartını açarak AKP Bursa İl Başkanlığı önüne yürüdü. Kurumlar adına basın açıklamasını okuyan Burcu Gümüş “Bizler TEKEL işçilerinin yalnız olmadığını haykırmak için buradayız. Özelleştirme saldırılarına karşı tek yumruk tek ses olmamız gereken bu süreçte buradaki işçi kardeşlerimize de bu mücadele ve dayanışmayı büyütme çağrısı yapıyoruz” dedi.

Ankara

3 Şubat Cuma günü saat 12:00’de Kolej’de bulunan Vakıfbank önünde toplanan kitle “TEKEL işçisi yalnız değildir” pankartı açtı. Polisin yoğun bir yığınak yaptığı dikkat çekerken kitle buradan Özelleştirme

İdaresi Başkanlığı’nın önüne yürüdü. “TEKEL işçisi yalnız değildir”, “Yaşasın sınıf dayanışması” sloganlarını haykırarak Özelleştirme İdaresi’ne gelen; TEKEL’in özelleştirilmesine, ülke kaynaklarının peşkeş çekilmesine karşı çıkan kitle burada bir basın açıklaması yaptı. TEKEL’in tıpkı SEKA, Seydişehir örneğinde yaşandığı gibi binlerce işçinin işten atılması ile emperyalistlere peşkeş çekileceği ifade edilerek, toplumun tüm kesimlerinin duyarlı olması gerektiği belirtildi. Coşkulu geçen ve yaklaşık bir saat süren eylem Alınteri, DHP, ESP, BDSP, HÖC, Kaldıraç ve Partizan tarafından örgütlendi.

* Ankara Sendika Şubeleri Platformu, TEKEL’in kapatılmasına karşı bir eylem düzenledi. 4 Şubat Cumartesi günü öğlen saatlerinde Sakarya Caddesi’nde toplanan işçiler “TEKEL işçisi yalnız değildir”, “Sağlık haktır, özelleştirilemez” yazılı pankartlar açarak Petrol-İş Ankara Şubesi’ne yürüdüler. Eylemde konuşan Platform sözcüsü ve Tez-Koop-İş Sendikası Ankara 2 No’lu Şube Başkanı **Haydar Özdemiroğlu** AKP hükümetinin sağlık ve sosyal güvenlik hakkını da özelleştirmek istediğini söyleyerek Mecliste bekleyen Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası’nın sağlık hakkını yok edeceğini ve mezarda emekliliği getireceğini söyledi.

Hatay

Hatay’da TEKEL’in kapatılmasına ilişkin 4 Şubat 2006 tarihinde saat 13:00’de DDSB, DGH, BDSP, ESP, HÖC tarafından ortak bir basın açıklaması yapıldı. Hatay Ulus Meydanı’nda yapılan basın açıklamasına yaklaşık 50 kişi katıldı. Temsili de olsa TEKEL işçilerinin basın açıklamasına katılması bir yandan olumlulukken, daha çok kitleye yani TEKEL işçisine ulaşamamak ve sınıf kökenli sendika oluşumları etrafında örgütlememek ve bu tip süreçlerde daha etkin, vurucu pratiklerde olmamız gerektiğinin, ama bizim bu konuda atıl kaldığımızın göstergesidir. Basın açıklamasından bir gün önce bileşenler olarak Hatay TEKEL çalışanlarını iş çıkışı çıkardığımız bir çağrı metni ile basın açıklamamıza davet ettik. Basın açıklamasında ortak olarak açılan pankartımızda “Emperyalist politikalara geçit verme”,

Partizan, DDSB ve YDG Tuzla ve TEKEL işçilerini selamladı

TEKEL işçisi direnişin 35. günündeysen Partizan, DDSB ve YDG, Mersin’de yaptığı ortak basın açıklaması ile direnişe destek oldu. 5 Şubat 2006 tarihinde Taşbina önünde saat 12:30’da bir araya gelen kitle “TEKEL işçisi yalnız değildir! Partizan-DDSB” yazılı pankartı açarak sloganlarla eylemi başlattı. Eylemde “TEKEL işçisi yalnız değildir”, “Direnişin simgesi Tuzla Deri işçisi”, “İşçilerin katili patron-ağa devleti” vb. sloganlar atıldı. Kitle adına basın metnini okuyan **Erdinç Özbay** Tuzla Deri Havzası’nda yaşananları hatırlatarak TEKEL’deki direnişe değindi. Eyleme DHP, HÖC ve Mersin Üniversitesi Öğrenci Derneği Girişimi de katılarak destek verdi.

DDSB’den ziyaret

Devrimci Demokratik Sendikal Birlik (DDSB) 4 Şubat 2005 tarihinde öğlen saatlerinde Adana Tekel Sigara Fabrikası’nda direnişte olan TEKEL işçilerini ziyaret ederek direnişe destek sundu. Fabrikaya 150 metre kala “TEKEL işçisi yalnız değildir! DDSB” yazılı pankartı açan kitle alkışlar ve sloganlarla fabrikaya gelirken, işçiler de kitleyi sloganlarla karşıladı. Ziyarete DDSB’liler işçilerle yaşanan gelişmelerle ilgili sohbet ettiler. Yapılan sohbetler sırasında TEKEL işçisine **Tuzla Deri Havzası’nda** yaşanan gelişmelerle ilgili bilgi de verildi. Bu sırada hep birlikte “Tuzla Deri işçisi yalnız değildir” sloganı haykırıldı.

“TEKEL işçisi yalnız değildir” ifadesi ile katıldık. Basın açıklamasında vurgulanan içerikte ise TEKEL Adana, Malatya ve Bitlis fabrikalarının kapatılması sonucu doğacak olumsuzluklara değinilmiştir. Bizler DDSB olarak işçi-emekçi halkımızın uğradığı her türlü kırım politikalarına komprador patron-ağa devletinin ve onların efendileri olan emperyalistlerin politikalarına karşı Birlik Mücadele Zafer şiarı ile ve “Daha çabuk ol, daha çabuk örgütlen, daha çabuk örgütlen” şiarı ile işçi sınıfının gündemine aktif müdahale etmenin bilincini ve yakıcılığını hissetmeliyiz.

(Hatay DDSB)

Her adımımızda, her alanımızda, her anımızda ŞEHİTLERİMİZ BİZİMLE YAŞIYOR!..

“Dövüşenler de var bu havalarda...” demişti şair umutsuzluğa inat... Dövüşenler, yola düşerken biliyorlardı toprağa düşmenin de olabileceğini. Bunu göze alarak “Aslolan yürümektir, zafer varsa sonunda” demişlerdi. Ocak ayının son haftası boyunca daha yoğun doladık türkülerini dillerimize, kararlılıklarını bilincimize kazıdık, yüreğimizin en güzel yerini sızlattık ve söz verdik “Düşenlerimiz kavga yeminimizdir” diye...

Devrim, bir altüst oluşturdur. Devrim, eskinin yıkılması yerine yeninin inşa edilmesi, zulmün yıkılması özgürlüğün inşasıdır, azınlığın iktidarının yıkılması halk iktidarının kurulmasıdır. Bu mücadele içinde emperyalizm, faşizm, feodalizm ve her türden gericilik yıkılıncaya, halk iktidarları kuruluncaya kadar şehitler verilecek, şehitlerimizle zafere varılacaktır. **Mücadelede yitirdiğimiz her şehidimiz bizi zafere bir adım daha yaklaştırılmaktadır.** Çünkü onlar zaferimizin teminatıdır. Onları sahiplenmek, onları anmak mücadelelerini sahiplenmek, ileriye taşımaktır. Onları sahiplenmek bizlere miras olarak bıraktıkları bayrağı daha yukarılara kaldırmaktır.

Proletarya Partisi'nin 1978'de yaptığı 1. Konferans'ta aldığı kararlar Ocak ayının son haftasını **Parti ve Devrim Şehitlerini Anma Haftası** olarak ilan etmişti. Bu çerçevede her yıl Ocak ayının son haftası devrim ve komünizm uğruna yaşamını feda edenler için birçok alanda çeşitli eylem ve etkinlikler yapılmaktadır. Her anımızda, her adımımızda, her alanda bizimle birlikte yaşayan şehitlerimiz bu yıl da çeşitli eylem ve etkinliklerle anılmaya devam edildi. Bu eylemlerden biri

de Partizan tarafından 29 Ocak Pazar günü saat 13:00'te Sarıgazi Mezarlığı'nda gerçekleştirildi.

Saat 13:00'te 1. Mezarlık önünde toplanan Partizan kitlesi önde **“Önce çocuklarımızı savunuyorduk şimdi onların düşüncelerini-PŞTA”** pankartı, başta Proletarya Partisi'nin kurucusu ve kuramcısı önder yoldaş **İbrahim Kaypakkaya** olmak üzere Proletarya Partisi'nin şehit resimlerini, İbrahim Kaypakkaya ve Başkan Mao'nun flamalarını taşıırken bunların arkasında **“Devrim ve komünizm şehitlerinin militanlığıyla Halk Savaşı'nı yükselt Partizan”** pankartı **“Gerillalar ölmez yaşasın Halk Savaşı”**, **“Şehitlerimiz tohum oldu ekinimiz devrim olacak”** dövizleri açarak çeşitli sloganlar ile mezarlığa yürüdüler.

Mehmet Demirdağ'ın mezarı başındaki anma etkinliği parti ve devrim şehitleri için yapılan bir dakikalık saygı duruşuyla başladı. Saygı duruşunun ardından PŞTA adına yapılan konuşmada **“Şehitlerimiz beynimizde, kalbimizde, bileğimizde yaşıyor. Onları bir gün değil her gün, her alanda militan bir ruhla yaşıyoruz/yaşatacağız”** denildi.

“Parti varsa devrim kaçılmazdır.

Parti varsa dünya kurtulacaktır.

Parti vardır.

Parti buradadır.

Yanağımızdaki dağ serinliğidir Parti.

Geceleri başımızı koyduğumuz yastık,

Üzerimizi örten yorgandır.

Dağınık çiçekleri demet demet birleştirendir Parti.

Öfkeli yığınları bilincin örsünde şekillendirendir.

Zindanlarda direnişin, tırnakla kazılan tünellerin dahiyanemimarıdır.

İşkencede gülme yeteneği

Dağlarla kentlerin üstüne devirme azmidir.

Parti gençliğin asi ruhu;

Düşünen ve söyleyendir o,

sözü eyleme dökendir.

Kim demiş onlar öldü diye?

Ve onlar diyor ki:

“Biz ölmedik, buradayız!

Gözlerimiz ellerinizdeki kurtuluş bayrağındadır!”

Konuşmanın ardından YDG'nin hazırladığı şiir dinletisi sunuldu. Partizan adına yapılan konuşmada "Yaşamlarını dünyanın en onurlu, en haklı, en zorlu davası, devrim davası için adayan Parti ve devrim şehitlerini anmak, kavga yeminlerimizi tazelemek için bir kez daha birlikteyiz. Bu hafta boyunca bulunduğumuz her alanda şehitlerimizi anmak; onların mücadele tarihlerini bir kez daha anımsamak, buradan ders ve deneyimlerle yeni pratikler örmek, sınıf mücadelesinin güncel sorunlarına müdahale etmek, işçi ve emekçilerle daha çok buluşmak, örgütlemek ve örgütlenmek bugün önemli sorumluluklarımız arasında" dedi.

Sincan Zindanı'nda tutsak partizanların gönderdiği mesajın okunmasının ardından müzik grubunun söylediği marşlara kitle de eşlik etti. Ardından **TKP/ML Merkez Komitesi Siyasi Büro**'nun mesajı okundu. Etkinlik boyunca sık sık "Nepal, Peru, Filipinler iktidara yürüyor Maoistler", "Şehitlere sözümlü devrim yeminimizdir", "Yaşasın partimiz TKP/ML Halk Ordusu TIK-KO, TMLGB", "Devrim şehitleri ölümsüzdür", "Dersim, Tokat, Erzincan savaşıyor Partizan" vb. sloganları atılırken anma TKP/ML andının ardından saat 14:30'da sona erdi. Bu arada jandarmanın anma etkinliğinden bir saat önce bölgeye yoğun yığınak yaptığı gözlemlendi. (Kartal)

"Zor zorla altedilir"

"Parti ve Devrim Şehitlerini Anma Haftası" vesilesiyle ülkenin her yerinde olduğu gibi Mersin'de de **Çukurova** merkezli bir anma etkinliği düzenlendi.

29 Ocak 2006 tarihinde saat 13:00'de Mersin'de **Akbelen Şehir Mezarlığı** girişinde bir araya gelen Partizan kitlesi Proletarya Partisi şehitleri **Halil Çakıroğlu** ve **Mehmet Ali Çakıroğlu**'nun mezarlarını ziyaret ettiler. Anmayı alkışlar ve sloganlarla başlatan kitle "Devrim şehitleri ölümsüzdür-Partizan" yazılı pankart açtı. Partizan, YDG ve DDSB flamalarının da açıldığı anmada sık sık "Gerillalar ölmez, yaşasın Halk Savaşı", "Önderimiz İbrahim, İbrahim Kaypakkaya", "Faşizme isyan halka önder Partizan" vb. sloganlar atıldı.

Kitle sloganlarla **Halil Çakıroğlu**'nun mezarına gelerek burada tüm devrim ve komünizm şehitleri anısına bir dakikalık saygı duruşu yaptı. Ardından şehitler anısına YDG'nin şiir dinletisi yapıldı. Şiirden sonra yapılan konuşmada şehitlerin mücadeledeki önemine değinilerek "Bizler biliyoruz ki, Marksizm-Leninizm-Maoizm biliminin yol göstericiliğinde, kararlı ve sabırlı bir mücadeleyle zafere ulaşabiliriz. Açıktır ki zor zorla, silah silahla, ordu orduyla alt edilir" denildi. Burada hep birlikte söylenen "İbrahim" marşının ardından tekrar kortejler oluşturularak Mehmet Ali Çakıroğlu'nun mezarına doğru yürüyüşe geçildi.

Kitle yürüyüş boyunca sık sık sloganlar atarak şehitlerin hesabının sorulacağına vurgusunu yaptı. **Mehmet Ali Çakıroğlu**'nun mezarına gelen kitle burada tekrar tüm şehitler için saygı duruşunda bulundu. Partizan adına yapılan konuşmada şehitleri anmanın Halk Savaşı mücadelesine daha sıkı sarılmaktan geçeceğine vurgu yapıldı. Anma "İbrahim'e Ağıt"ın söylenmesiyle birlikte coşkulu sloganlar eşliğinde bitirildi. (Mersin)

Ölümsüzlük katına yükselenlere...

Ocak ayı içerisinde **Erzincan** Partizan okurları olarak bir dizi etkinlik ve pratik örgütledik.

Bilindiği gibi Aralık ayında Erzincan'da İşçi-Köylü gazetesi irtibat büromuzu açmıştık. Açılışımızı Erzincan ilinde halka duyurabilmek için öncelikle çalışmalarımızı bir "açılış etkinliği" düzenlemek üzere yürüttük.

Ancak bir dizi olumsuzluk (yer sorunu, bildirimde engellemeler vb.) bu çalışmamızı ertelememize yol açtı. Ancak alternatif olarak merkezi yerlerde gazete dağıtımı gerçekleştirerek, hem gazetemi halka ulaştırdık hem de bu dağıtım sırasında yapacağımız diğer etkinlikleri halkımıza ilettik. Ve yine Erzincan Merkez'de, mahallelerinde ve birkaç beldede "Partizan" imzalı büromuzun açıldığına, gazetemizin sahiplenilmesine dair pullamalar yaptık.

Ocak ayının son haftası, Türkiye ve dünya halklarının kurtuluş mücadelesinde, **Demokratik Halk Devrimi, sosya-**

lizm ve komünizm hedefi ile can bedeli, azimli ve fedakârca ilerlerken, bu uğurda toprağa düşen, halkımızın ve yoldaşlarımızın bilincinde "ölümsüzlük katına" yükselen şehitlerimizi anmak amacıyla, Erzincan Eğitim-Sen binasında bir anma etkinliği örgütledik. İki saat süren anma "Parti ve devrim şehitleri" için saygı duruşu ile başladı. Ardından **Partizan** adına bir konuşma yapıldı. Daha sonrasında Tohum Kültür Merkezi'nin hazırladığı "Umudun Ateş Toplarına" adlı sinevizyon gösterildi. Şehitlerin görüntüleri sırasında kitle alkışlarla çeşitli sloganlar attı.

Anma okunan şiirler ve söylenen türkülerle sona erdi. DHP ve Gençlik Derneği'nin kurumsal destek verdiği anmada ayrıca DHP'nin mesajı da okundu. Yine Ocak ayının son günlerinde Erzincan Merkez **Buğday Meydanı**'nda, birçok köy ve beldenin otobüs duraklarında, kahvehanelerde ve yüksekokulda "Partizan" imzalı bildiriler dağıtılarak pullamalar yapılmıştır. (Erzincan)

Trakya'nın bozkırlarında sesimiz...

29 Ocak günü Trakya'da kırsal alanda parti ve devrim şehitleri için bir anma gerçekleştirildi. Anmanın gerçekleştirileceği bölgeye kötü hava koşullarına rağmen varıldı. Parti ve devrim şehitlerini anmanın örgütlenmek ve savaşmakla mümkün olduğunun anlatıldığı kapsamlı bir bildirinin okunmasının ardından parti ve devrim şehitleri için saygı duruşunda bulunuldu. Ocak ayının son haftasının Parti ve Devrim Şehitleri Haftası olarak ilan edilmesinin tarihi sürecinin anlatılmasının ardından, "Onları anmak savaşmaktır!" şiarının yükseldiği anma türkülerle son buldu. (Trakya Partizan okurları)

Hamburg

Hamburg'da Parti ve devrim şehitleri anma etkinliği gerçekleştirildi.

Düzenlediğimiz etkinliğe Partizan okurlarının yanısıra farklı devrimci kurgulardan da katılım sağlandı. Yaklaşık 120 kişinin katıldığı anma etkinliği oldukça coşkulu geçti. Etkinliğe şehitlerimizin yaşamlarından kesitlerin anlatılması ve saygı duruşuyla başladı. Daha sonra

iki kişi tarafından dünyadaki ve Türkiye'deki durum, buna karşı mücadelenin zorunluluğu, şehitlerimizin bu mücadelelerdeki duruşu ve yarattıkları değerler ve onların bıraktığı bayrağın hedefe taşınmasının önemi üzerine slayt eşliğinde bir sunu yapıldı. Daha sonra **Grup Nisan Güneşi** sahne alarak şehitlerimize adanmış marşlar ve şiirler okudu. Programımız "Umudun Ateş Toplarına" sinevizyon gösterimi ile devam etti. Daha sonra etkinliğe gelen mesajlar okunduktan sonra **Grup Cemre** sahne aldı. En son hep beraber "Devrim şehitleri ölümsüzdür" sloganını atarak anma etkinliğimiz sonuçlandırıldı. (Hamburg Partizan okurları)

Ulm

Ulm'de 28 Ocak 2006 tarihinde yapılan anma etkinliği bir kişinin Parti ve Devrim Şehitleri Haftası'na ilişkin konuşmasıyla başladı. Konuşmada "Ocak ayı nice şehitlerin verildiği ve Partimiz açısından anlamı büyük olan aylardan biridir. Parti ve dünya devriminin sayısız şehitlerinin ve önderlerinin aramızdan ayrıldığı aydır. Bu ayın ve bu haftanın çok iyi bilince çıkarılması gerekiyor. Şehitlerimizden öğrenmek onların zindan direnişlerinden öğrenmek, dağlarda gerillada yaşamı aramak, emekçi semtlerde silah elde dövüşmeyi anlamak vs. kaybedilen değeri yeniden yakalamayı bilmek... İşte şehitlerimizin kudretli mücadelesinde bunları çok rahat görebiliriz..." Ayrıca dünyadaki durum ve ülkemizdeki sınıf mücadelesine değinildikten sonra Peru, Filipinler, Hindistan ve Nepal'deki Halk Savaşı'na değinilerek Halk Savaşı'nın önemi ve gerekliliği anlatıldı. Konuşmadan sonra **Umudun Ateş Toplarına** adlı sinevizyon gösterildi Son olarak söylenen marşlarla etkinlik bitirildi.

(Ulm İK okurları)

Londra

Saygı duruşu ile başlayan anma etkinliği, şehitlerimizden ve onların mücadelemizdeki yerinden, dünya ve Türkiye'deki genel durumdan, emperyalist saldırganlık ve son süreçteki gelişmelerden bahsedilen konuşmalarla devam etti ve Serhat Tunç Arıca'nın verdiği dinletiyi sona erdi.

(Londra İK okurları)

“Ya içindesindir çemberin ya da dışında yer alacaksın”

*Ya içindesindir çemberin
Ya da dışında yer alacaksın.
Kendin içindeyken
Kafan dışındaysa
Çaresi yok kardeşim.
Her akşam içip içip,
Mutsuz olacaksın.*

Çember adlı şiirinde sıkça yaşanan bir durumu böyle ifade diyor Murathan Mungan. Devrimci mücadelenin içinde olduğumuz için çemberin içinde ya da dışında olmak diye bir sorunumuz olmadığını düşünüyoruz. “**Her akşam içip içip kederlenmek**” bir yana sıcak pratiğin içinde koşturuyoruz. O halde mücadele içindeki duruşumuza, görevlerimize yaklaşımımıza, gelişim seyrimize, coşkumuza, kat ettiğimiz mesafeye, yoldaşlarımızla ve kitlelerle ilişkilerimize, işimizi keyifle yapıp yapmadığımıza dönüp bir bakalım. **Eğer yaşamımızda durağanlık, coşkusuzluk, kendini tekrar, görevlerimizi layığıyla yerine getiremem, her başarısızlığa bir bahane bulma eğilimi hakim haldeyse ve biz de artık bu duruma alışmışsak “çemberin içinde ya da dışında olmak” meselesini bir kez daha düşünmemiz gerekir.**

Düşünmemiz gerekir çünkü bedenimiz ve ruhumuzla bulunduğumuz yerde değilsek, kısa vadede görevlerimizi yerine getiremeyiz; uzun vadede ise bu durum bizi tükenişe götürür.

“**Çemberin ne içinde ne de dışında olma**” durumu özellikle pratik yaşamda açığa çıkar. Her alanda pek çok örnekle karşılaşabiliriz. Eğer nöbetçi, bedeni orada olmasına rağmen kafası nöbet yerinde değilse; bir randevuya giderken, randevu yeri belirlerken, randevu anında illegal yaşamın en temel kurallarına uymuyorsak ya da daha da ötesi uyuyakalıp randevuya gitmiyorsak; yayını nasıl daha nitelikli hale getirebiliriz ya da bir yazıyı nasıl daha iyi yazabiliriz kaygısını yeterince gütmüyorsak; gençliğin içinde olmamıza rağmen onları yeterince tanımıyor ve tanıma çabasına da girmiyorsak; koşulları olmasına rağmen yeterince okumuyor, araştırıyor, üretmiyorsak; yaşama bir devrimci gözüyle (yaşamının ağırlık noktasını mücadele ve gereklilikleri oluşturmalı. Böyle olduğu zaman gittiğimiz her yerde olanakları açığa çıkarma, girdiğimiz her ortamda insanları kazanabilmenin kaygısı olur) bakmıyorsak; hatalarımızda, zaaflarımızda ısrar ediyorsak; teorimiz ve pratiğimiz birbirini tutmuyorsa; söyleneni yapmakla yetiniyor, kendimizi katmıyor, yaratıcı davranmıyorsak devrimci duruşumuzda bir sorun var demektir.

Peki neden böyle oluyor? Tüm iyi niyetimize, devrimci mücadele yürütme isteğimize rağmen neden ne tam içinde ne de tam dışında olabiliyoruz çemberin?

Temel ve diğerlerine de zemin sunan esas etken, gelinen küçük burjuva (özellikle de öğrenci) sınıfsal kökendir. Küçük burjuvazi tembeldir, bireycidir, çok çabuk coşup çok çabuk karamsarlığa kapılabilir, rahatçadır, mül-

kiyetçidir, bunalımlıdır, sabırsızdır... Bu özellikler maddi yaşam içinde edinilir. Dolayısıyla da birçok davranışımız geldiğimiz sınıfın damgasını taşır. Ama bir küçük burjuva mücadeleye katılırken sınıfına ve bu sınıfın kazandırdığı özelliklere “**ihamet ederek**” gelir/gelmesi gerekir. Ancak pratik göstermektedir ki bu “**ihamet**” çoğu zaman yeterli bir düzeyde değildir.

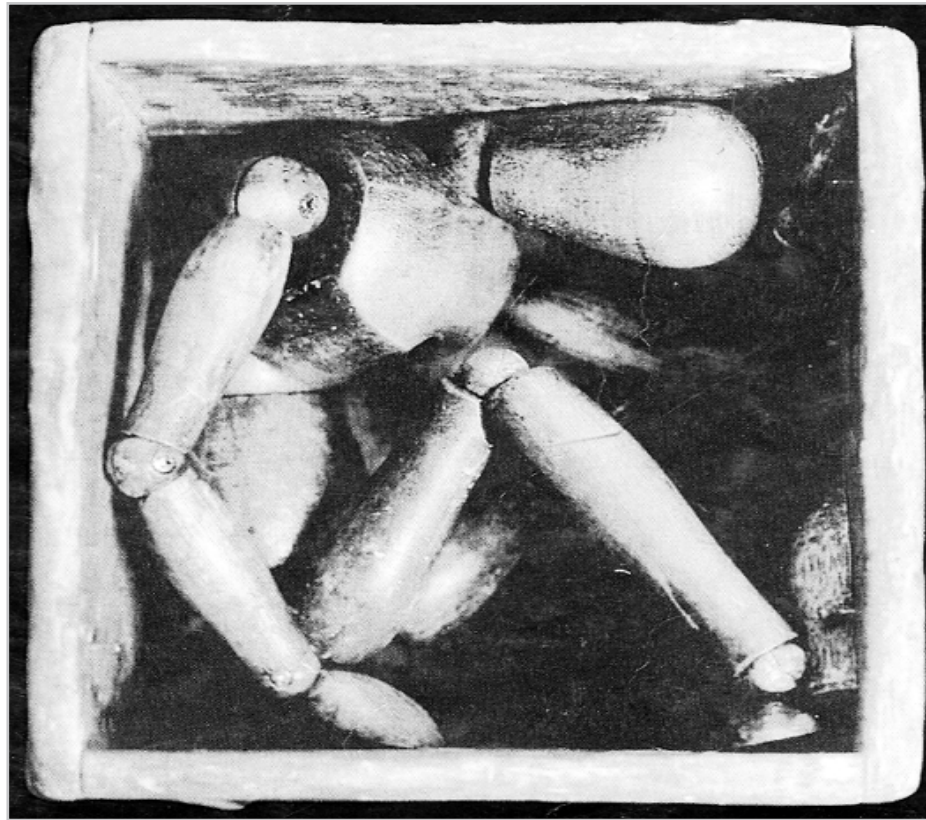
Devrimci yaşamın zorluklarıyla karşılaştığımızda, işler yolunda gitmediğinde, istediğimiz sonucu alamadığımızda; pes ediyor, karamsarlığa kapılıyor, “**başka şeylere**” özlem duymaya başlıyoruz. Bir yanımız devam etmek, mücadele etmek, ısrar etmek gerekir derken; diğer yanımız “**daha kolay**” var diyor. Bu çelişik, gel-gitli, sağlam olmayan duruş ortadan kaldırılmadıkça devrimci yaşamımız istikrara kavuşamaz. Çözülmesi gereken bir sorun olarak karşımızda durur.

Ülkemizin sosyo-ekonomik yapısından dolayı küçük burjuvazi yaygındır. Yaşanan sürecin özgünlüğünü de hesaba katacak olur-

da bilgi sahibi olmak, gerçekleştirilmesini kavramak gerekiyor. Devrimin teorisiyle ilgili bilgide yani ekonomi-politik, felsefe ve bilimsel sosyalizm ve bunların ülkemize uygulanması noktasında yeterli bir bilgiye ulaşmak gerekiyor. Lenin “**devrimci teori olmadan devrimci pratik olmaz**” diyor. Ancak bu da pratikle birlikte yapılacak bir iştir.

Bu yeterliliğe ulaşamadığımız sürece sorun yaşamaya, ne içinde ne de dışında olmaya devam ederiz. Sürekli lokal tedbirlerle, iradecilikle işi kotarmaya çalışsak da bir sonuca ulaşamayız. Ve zaten “**iradeci**” değil “**iradeli**” olmak gerekiyor. Çünkü iradeci tam kavramadığı noktalarda kendini zorlayarak bir sonuca varmaya çalışır, oysa iradeli işin özünü kavradığı için zorlamak gerekiyorsa da bunu bilinçle yapar. Şeyh Bedreddin iradeyi şöyle tanımlıyor: “**İrade demek eşyanın gerçek doğasını anlamak demektir. Ve irade demek, olabileceği, olamayacak olandan ayırtabilmek, buna göre davranmak demektir.**”

Ancak bu noktada bize engel olan yine

sak saflarımızda küçük burjuvazi kendini yeniden ve yeniden üretmeye devam eder.

O halde ne yapmak gerekir? Öncelikle şunu belirtelim ki; bir işi iyi yapabilmek için gerekliliğine inanmak ve gerçekten istemek gerekiyor. İyi yaptığımız ya da başarılı olduğumuz işlere dönüp bir bakacak olursak genelde bu nitelikte işler olduğunu görürüz. Bu noktada bir yeterlilik olduktan sonra karşımıza çıkan engel ne olursa olsun onu aşabiliriz. Halkımızın bu durumu çok güzel özetleyen bir sözü var: “**Yapmak isteyen bir yolunu bulur; yapmak istemeyen bin bahane bulur.**” Yani eğer bir şeyleri yapamıyor bu yapamamaya da sürekli mazeretler üretiyorsak, durumu (yapma isteğimizi) sorgulamamız gerekiyor.

Bir şeyi gerçekten istemek için de hakkın-

küçük burjuvazinin tipik bir özelliği olan “**bildiğini sanmak**” tır. Küçük burjuva kökenliler bilgisine çok güvenir. Oradan-buradan, parça parça edinilen, bir bütünlüğü ve hedefi olmayan bilgiler sınıf mücadelesinin gerçekliğiyle karşılaştığında yetersiz kalıyor. Bu nedenle bildiğini sanmak diyoruz. Eğer yapamıyorsak demek ki yeterince bilmiyoruz. Çünkü “**bilmek yapmaktır.**” Şeyh Bedreddin’in yine çok güzel bir tanımlaması var bu konuda: “**Ve ben her gün bana yol gösterecek fırsatları görmeden, yanlarından geçip gittim. Bildiğimi sanıyordum çünkü, buydu benim talihsizliğim. Ben biliyorum di-yordum. Oysa kim ki bilir; bir daha hiç öğrenemez.**” Evet o halde “**bilen**” değil öğrenen ve hep öğrenecek olan olmaya devam etmeliyiz.

Yaşam karşısında bizi güçsüz düşüren, çemberin kıyısında dolaştıran bir diğer nokta kitle-devrim ilişkisi, dolayısıyla kitlelere bakış açımızdır. Söylemde kitlelere, kitlelerin devrimdeki rolüne-önemine inanır; kitlelerden kitlelere bakış açısını savunuruz. Pratiğimize baktığımızda ise söylemle pratiğin yeterince uyumlu olmadığını görüyoruz. Her şeyden önce kendimizi yeterince kitlenin bir parçası olarak görmüyoruz. “**Kitlelerin öğrencisi olmadan öğretmeni olunamaz**” gerçekliğini atlayarak kendimizi sadece “**öğretmen**” gibi hissediyoruz. Ama zorluklarla karşılaştığımızda, emeğimizin karşılığını alamadığımızda, kitlelerden gereken tepkiyi görmediğimizde “**bu halk için değmez**” sonucuna varabiliyoruz.

Aslında burada açığa çıkan, mücadeleye bakışımızın yanlışlığı ve sonucunda kafamızda oluşan yanılsamalı durumdur. Yani “**biz halk için mücadele yürütüyoruz, devrimi halk için istiyoruz**” dolayısıyla “**halk için fedakarlık yapıyoruz**”u düşündüren yanılsamalı durum. Evet yaptığımız iş bunu da kapsar yani halk için bir şeyler yapmak, istemek. Ama bununla sınırlı değildir, olmamalıdır. Her birey devrimi öncelikle kendisi için istemelidir. Kendimiz ve başkaları için devrim istemek diyalektik bir bağlantı içindedir. Bu çürümüş, yoz düzende suya sabuna dokunmadan “**insanca**” yaşamaya devam edilebilir mi? Her tarafından kötü kokular yayılan bu düzende ben temiz kalabilir mi diyebilir miyiz? Kaldı ki biz “**zorluk yaşamamış**” olabiliriz ama birileri aklıktan ölüyor, biz “**istediğimizi yapma**” koşullarına sahip olabiliriz ama birileri en temel ihtiyaçlarını bile karşılamıyor. İnsan olan başkaları acı çekerken mutlu olabilir mi? Belki acının kaynağı biz değiliz ama çözümün parçası değilsek, sorunun parçası oluruz.

Yani neresinden bakarsak bakalım devrim herkesten önce kendimiz için bir zorunluluktur. Ezilenler cephesinde yer aldığımız için de halkla çıkarlarımız ortaktır. Dolayısıyla halkla beraber, yan yana, onlarla birlikte olmalıyız. Yoksa onlar adına, onlar için, onların önünde değil, halka “**lütüfta bulunarak**” değil. Eğer bakış açımız böyle olursa kitleler çağrılarımıza, emeklerimize yanıt vermedikleri zaman “**bunlar için değmez**” sonucuna varacağımıza “**başka türlü nasıl anlatabilirim, nasıl yapabilirim, nerede yanlış yapıyorum**” sorularını sorarız. Çünkü ne olursa olsun çağrılarımızın kitlelerde yankı bulması gerekir zira onlar olmadan devrim olmaz ve devrim olmak zorunda. Eğer soruna böyle yaklaşmazsak kitlelere güven noktasında sık sık sorunlar yaşarız. Çünkü sınıf mücadelesi düz bir seyir izlemez, yenge-yenilgilerle, iniş-çıkışlarla doludur. Sağlam bir duruşumuz yoksa her yol ayrımı bizden bir şeyler götürür. Belki bir tek olay bizi o kadar etkilemez ama süreklilik olduğu zaman suyun yatağını aşındırması gibi bizi aşındırır. Duruma bir son verene kadar da mücadelede pamuk ipliğine bağlı, zayıf duruşumuz devam edecektir. Bu eğreti duruş bir yerde kendini bitirir.

“Truva” filminde ünlü kahraman Aşil’in annesi savaşa katılım noktasında kararsız kalan oğluna şunları söylüyor: “Eğer bu savaşa katılmazsan yaşamaya devam edersin; evlenirsin, çocukların olur, onların da çocukları olur. Hepsi ölünceye kadar seni anımsarlar ve severler. Ama ondan sonra unutulursun. Eğer bu savaşa katılırsan ölürsün ama insanlık tarihi binlerce yıl seni unutmayacak, kahraman olacaksın” İnsanoğlu bu çelişkiyi binlerce yıldır yaşıyor. Yaşamak daha doğrusu rahat yaşamak ile insanca yaşamak arasında tercih yapma sorunu da hep gündemde oldu. Aşil sonunda savaşa katılmayı tercih etti ve biz bugün hala ondan söz ediyoruz.

Biz de böyle bir tercih yaptık. Bu olumlu, devrimci bir adımdır. Ama bu kararı verdikten sonra hala geride kalanlardan tam kopamamışsak, her zorlukta gözlerimiz arkada kalanlara dönüyorsa yani geride “yakılmayan gemilerimiz” varsa;

tam olarak, her şeyimizle bulunduğumuz yere ait olma noktasında sorun yaşarız. Çünkü o gemiler zayıf düştüğümüz anlarda bizi alıp, terk ettiğimiz o köhne düzene, “rahat yaşama” geri götürmek üzere beklemektedir. Büyük bir karar vermişizdir ama yeterince büyük düşünmüyoruz demektir. Geride bırakılan ailemiz, mesleğimiz, olanaklarımız her zorlukta umut ışığı olabiliyorsa bizim için demek ki düşlerimiz hala çok küçük. O zaman ne istediğimizi, neden istediğimizi bir kez daha sorgulamalıyız. Yoksa ne içinde oluruz çemberin ne de dışında. İçinde olmak da dışındakı olmak da mutlu etmez bizi. **Bunalım yaşarız oysa devrimcilik bunalımları, sıkıntıları, çelişkileri çözmek yaşama alternatif olmak buna paralel de mutlu olmaktır.** Yaşamın akışı içinde olup bitenlerin nedenlerini ve sonuçlarını bilebilmenin bunları açıklayabilmenin getirdiği mutluluktur bu. Sorunlarla karşılaşmak ve onları çözmekten mutluluk duymaya başladığı-

mız zaman devrimcileşmeye başlamışızdır. Çünkü yaşam çelişki; çelişki ise birlik ve mücadeledir. Birlik geçici ve görelidir esaslı mücadeledir. Sorunlardan kaçırırsak yaşamdan, canlılıktan kaçırıyoruz demektir. Çelişki bizi mutsuz ediyorsa, hayatta mutlu olamayız. Çünkü hayat çelişkidir. **(Nerede olursak olalım fark etmez.)**

Unutmayalım ki tek başımıza yaşamıyoruz, kolektifin bir parçasıyız. Sorunların tanımlanmasından çözümüne kadar her aşamada kolektiften, yoldaşlardan yardım almak, onlarla birlikte yürümek bizi güçlendirecektir. Tek başımıza her sorunu çözemeyebiliriz. Zaten böyle olmazsa kolektifi yeterince hissetmek mümkün olmaz. **Biz kolektife aitiz oradan başka bir yaşamımız yok.** Bizim evimiz, ailemiz, her şeyimiz burası o halde sorunlarımız, zaaflarımız, mutluluklarımız, kederlerimiz her şey ama her şey yoldaşlarla paylaşılmalı. Mücadeleyi ve mutlulukları büyütebilmek; eksikleri, zaafı, sorunları, acıları da kü-

çültebilmek –yok etmek- için... Ama iç çelişkinin belirleyici olduğunu, biz istemediğimiz ve çaba göstermediğimiz sürece taştan civciv çıkamayacağını da unutmadan...

Sonuç olarak mücadelede sağlam bir duruş sergileyemiyorsak, bugün dünden daha ileri bir noktada değilsek, görevlerimizi olması gerektiği gibi yapamıyorsak, yeterince mutlu değilsek; dönüp durduğumuz zemine, zaafalarımıza, bizi güçsüz düşüren zayıf yanlarımıza, hatalarımıza tekrar sorgulayıcı bir gözle bakmamız gerekiyor. Ve “Hatalardan arınma süreci aynı zamanda bir inceleme, öğrenme ve ilerleme sürecidir. İnceleme tarzımızın düzeltilmesi, çelişkilerin çözülmesindeki yöntemimizin düzeltilmesini de içerir. Öyleyse yapmamız gereken şey hatalarımızın, eksikliklerimizin dayandığı zaafı ortaya koymak olmalıdır... Hataların yada eksikliklerin belirlenmesi ne olduğumuz ve hedeflerimizle ilişkilidir.”

PUSULA

ÖNDE GELEN GÖREVİMİZ

Sınıf bilinçli proleterler sınıf bilincini derinleştirdiği ölçüde kendi sınıf çıkarılarının savaşımını daha güçlü sürdürecektir. Sınıf bilincinin derinleşmesi, tutarlı bir önderlik görevinin yerine getirilmesiyle kazanılır. Sınıf savaşımında işçi sınıfının en ileri örgütü olan **Proletarya Partisi**’ni korumak ve geliştirmekle başlayan görev, sınıf bilinçli proleterlerin en önde gelen görevidir. Bu önde gelen görevin başarılması bir dizi öğeyi içerir. **Ancak bugün öne çıkan ve başarılması gereken temel görev; parti komiteleri ve parti militanlarının önderliklerini konan merkezi ve alan önderliğinin politik kararlarının layıkıyla ve başarıyla yerine getirilmesidir.** Bu görev başarıldığı ölçüde parti korunup geliştirilir, önderlik bilinci derinleşir. Görev ve çalışmalar, yapılması gerekenler somutlandığı oranda partiyi koruma ve geliştirme görevi somutluk kazanır.

Parti komiteleri sınıf savaşımının mücadele kurmaylarıdır. Kurmaylar, sınıf savaşımında bilinç ve sorumluluk yeteneğiyle, tecrübe ve deneyimle donatılmış devrimin örgütlenmesi güç kazanır. Parti komitelerinin sorumluluk bilinci yönetici olma misyonu arttığı ölçüde gerçek anlamda önderlik misyonunu oynayabilir ve merkezi ve alan önderliğinin politik kararlarını layıkıyla ve başarıyla yerine getirebilir. Partinin önderlik düzeyinin artırılması demek, parti komitelerinin önderlik düzeyinin ve yeteneğinin artırılması demektir. **Komiteler önderlik misyonunu oynadıkça, parti bir bütün olarak sınıf savaşımında güçlü mevziler kazanır, ileri doğru adımlar atar gerçek anlamda önderlik rolünü oynayabilir.** Gerilik ve yetmezlik yaşayan, örgüt olma misyonunu ve örgüt olma hareketini yaratamayan komiteler var olduğu sürece parti gelişemez ve korunamaz.

Komiteler öncelikle alan önderliği olma bilincini ve bütüne karşı sorumluluk taşıma sorumluluğunu geliştirecek çalışmalar üze-

rinde yoğunlaşmış yaşadığı eksikliği gidermelidir. Sorumlu olma bilinci demek, sadece yürütülen faaliyetten ve sorumlu olunan alandan değil; partinin bütün faaliyetlerinin örgütlenmesinden, çalışmalarından ve sonuçlarından bir bütün olarak sorumlu olmak demektir. Bu bilincin bugün bütünlüklü olarak oluştuğunu söylemek mümkün değildir. **Bazı komitelerde bu bilinç belli bir düzeye ve gelişime varmışken, bazı komiteler yaşadıkları geriliği bir bütün olarak almaya da belli düzeyde sürdürmektedir.**

“Semt ve kitle örgütlerindeki çalışmalar parti politikalarımızla uyumlu ele alınmamaktadır. Son dönemde demokratik alanda gerçekleşen kitle gösterileri karşısında gösterilen genel duyarsızlık bu yanlış ele alışların ürünüdür. Semt örgütlenmemizin demokratik alandaki çalışmaları küçümsemesi, bunlara katılmaması genel ilkelerimizle uyumlu değildir. Semtlerdeki çalışmalar demokratik alandaki mücadeleden ayrı ele alınmamalıdır. Yine kitle örgütlerinde öteden beri oluşmuş olan ve esasen partimizin genel yaklaşımıyla örtüşmeyen tutumlar üzerinde durulup düzeltilmedikçe bu alanda ilerleme sağlamak mümkün olmayacaktır. Bu konularda özel bir yoğunlaşmaya ihtiyaç olduğu açıktır. Kitle örgütlerindeki kitle inisiyatifinin açığa çıkarılması ve örgütlenmenin bunun üzerinde oluşturulması anlayışı mevcut örgütlenmelerde esasen oluşmuş ve benimsenmiş değildir. Kitlelerin gerçek sorunlarını, taleplerini, çelişkilerini tartışamadıkları örgütlenmeler, kitle örgütü niteliğine sahip olamazlar.

Bugün demokrasi mücadelesinde öne çıkan, halkın devrimci mücadelesinde devrimci, ilerici olan belli başlı kitle örgütlerinin çalışmalarını semtlerdeki çalışmalarımız birleştirebilmelidir. Bu sayede hem örgütlerimizin kitleselleşmesi yönünde sağlam bir adım atılmış olacaktır ve hem de kitle hareketinin siyasal seviyesinin yükseltilmesi, kitlelerini politik olarak eğitilmesi sü-

recine partimizin aktif katılımı sağlanmış olur. Örneğin tutsak yakınlarının örgütlenmesi ile semt çalışmaları bütünleştirildiğinde, semtlerdeki çalışmaların politik görevleri daha da belirginleşecek, tutsaklara, tutsak yakınlarının mücadelesine gereken destek böylece daha da güçlü sunulmuş olacaktır.”

Devrimci çalışmaları bir bütün olarak ele aldığımızda karşımıza çıkan tablonun bütün olduğunu, parçalara sıkıştırıp, sınırlandırılmayacağını görebiliriz. İşçi sınıfı içindeki çalışmadan semt komitesinin sorumluluk duyması, semt çalışmalarından DKÖ komitesinin sorumluluk duyması, yaygın faaliyetinden DKÖ komitesinin sorumluluk duyması kısaca her faaliyet alanında örgütlenen bütün devrimci çalışmalardan parti komitelerinin bütünü sorumluluk duyması. Elbette ki her komite öncelikle kendi faaliyet alanında örgütlenen çalışmalardan ve sonuçlarından sorumludur. Ancak örgüt olma, bir bütün olma, tek bir adam gibi davranma zorunluluğu, sınıf bilinçli proleterlerin önüne bütün komite faaliyetlerinden sorumlu olma bilincini, ortak çalışmalar örgütlenme bilinç ve görevini geliştirmeyi koyuyor. Varılması gereken bilinç düzeyi bütünlüklü olmalıdır. Sorumluluk duymak, salt duygu ve duyarlılıkla sınırlandırılan bir kavram olarak belirlenip anlaşılabilir. Somut görevlerin ve çalışmaların yerine getirilmesiyle, sorumluluk bilinci somutluk ve gerçeklik kazanır. Bu olmadan komite olma, örgüt olma, önder olma yaratılamaz.

Komiteler, kendi iç örgütlenme ve düzenleme çalışmasını kitleleri eğitme örgütlenme ve savaşırma çabalarıyla birleştirdiği ölçüde komite olma bilincini geliştirir. Devrimci pratiği örgütlediği kendi eksikliğini yenip, yetmezliğini aşır, müdahale etmesi gerektiği faaliyetleri ustaca ve bilinçlice örgütlediği düzeyde yönetici olma misyonunu geliştirir, bir örgüt olma duruşunu sağlamlaştırır. Sınıf savaşımını örgütlenme pratiğindeki yetersizlikler hatalı tutumlar, müdahale edilmeyen hantallıklar, kendi halinde bırakılan üstüne gidilip çözülmeyen pratik ve örgütsel sorunlar giderilip, sağlam ve disiplinli gelişmiş bir örgüt yaratıldığı oranda komite gerçek misyonunu oynayabilir.

Komiteler; faaliyet alanında yaşanan

gelişmelere, yanlışlıklara karşı bilinçli, çözücü ve birleştirici müdahale ederek, gelişim düzeyini artırır. İdeolojik-politik-örgütsel yanlışlıklar ve olumsuzluklar zamanında ve yerinde müdahale edilip partinin ve devrimin temel ilkeleri doğrultusunda düzeltilmediği zaman “**var olan olumsuzluklar**” olarak kaldığı sürece, burjuvazi yaşam bulur ve gelişir. Müdahale edilmeyen “**iç**” ve “**dış**” sorunlar değiştirilip dönüştürülmeyen her yetmezlik, her olumsuzluk proletaryanın karşıtı olan, burjuvazi olarak varlığını korur ve sürdürür. Her olumsuzluk ve eksiklik sınıf mücadelesinin bir parçası olarak kavranmalıdır. Olumsuzluk ve yetmezlikler “**özel sorunlar, kişisel sorunlar, basit sorunlar**” olarak algılanamaz, her sorun sınıf savaşımının bütünlük içinde bir parçasıdır. Böylesi bir düşüncenin parti içindeki varlığı küçük burjuvazinin parti içinde varlığını sürdürmesinin, büyüyen, gelişmesinin zemini ve proletaryanın sınıf savaşımına yoğunlaşmasını engeller.

Gelişmelere, yanlışlıklara karşı müdahale etmede görülen hantallıklar, bu hantallıkların boyutlanmasına karşın olumsuzlukların varlığına gösterilen tahammül bazı komitelerde belirginleşen eksikliklerdir. Yaşanan bazı olumsuzlukların karşısında gösterilen hantallık ve müdahalesizlik, komite olma, örgüt olma, önder olma bilincini zayıflatır. Sınıf mücadelesine yoğunlaşmaya engel olan sorunlar ve bunlara müdahaledeki eksiklikler eğer mücadelenin bir parçası olarak değerlendirilemezse, özel konular gibi ele alınıp çözüm aranırsa bu sorunların karmaşıklaşmasına yol açar. Komitenin kendi eksikliklerine yoğunlaşması, dışındaki sorunlara yaklaşımındaki yetersizliklerini görmesi, bunları gidermesi ile ilgilidir.

Komitelerin bütünü, ortak bir önderlik bakış açısını geliştirmekle, parti bütününden sorumlu olma bilincini taşımakla, komite olma örgüt olma ve önder olma bilincini geliştirir.

“Sorumluluk kazanmak, deneyim edinmek, yönetici olma misyonunu geliştirmek bir örgüt yaratmak görevi ile bütünleştirilmelidir. Komitelerin bu görevi kavraması kendisindeki bir dizi eksikliği görmesi ve daha da önemlisi yenmesiyle mümkündür.”

Dünya Sosyal Forumu'nda Chavez damgası

Brezilya'daki üçüncü yıllık toplantısından sonra dünya turuna çıkan **Dünya Sosyal Forumu** geçtiğimiz yıl **Hindistan**'daydı. Bu yıl ise üç ayrı bölgede yapmayı planladığı toplantılardan **Orta Batı Afrika** ülkesi **Mali**'nin başkenti **Bamako**'da ve **Venezüella**'nın başkenti **Caracas**'taki toplantıları sona ererken, sonuncu toplantı ise **Hindistan Karaçi**'de yapılacak. Her ne kadar üç bölgeye ayrılmış olsa da **DSF**'nin ana gövdesi ve tartışmalarının odağı **Venezüella**'daydı. On binlerce kişinin katıldığı bir yürüyüşle başlayan yıllık toplantı **24-29 Ocak** tarihleri arasında gerçekleştirildi.

Toplantının programı altı temel başlıktan oluşuyordu. **Programın temel maddeleri arasında dikkat çeken en önemli nokta ise ne Irak'taki işgal ne de buna karşı direnişin olmamasıydı.** Bu dikkat çekici yöne rağmen Irak ve işgal gerçekliği tabii ki Forum'da tartışıldı. Ancak programı hazırlayanların dikkatinden kaçmış olacak ki bu süreç, programda yer alamamış, özellikle de direniş boyutu. **Forum'da anti-emperyalist mücadele çağrısı ve sosyalizm vurgusu yapmak ise anti-ABD'ci ancak diğer yandan Avrupalı emperyalistlerle sıkı ilişkiler içindeki Chavez'e düşmektedir.** İşçi ve emekçi halkın gücüne, anti-emperyalist mücadeledeki rolüne güvenmeyenlerin son sığınağı **Chavez**'in de maskesi **Lula** gibi (belki daha geç, ama mutlaka) düştüğünde anti-em-

peryalist cephenin önderliği misyonu baskımlı kime yüklenicek?

Geçmişte **Brezilya İşçi Partisi** ve onun lideri **Lula**'nın kanatları altında toplantısını gerçekleştiren **DSF**'nin bu kez de **Chavez**'in kanatları altına girmesi dikkat çekiciydi. Forum boyunca **Chavez** propagandası hakim olurken, bu durum Sosyal Forum içindeki kimi güçleri dahi rahatsız etti. Kendilerini "**Dünya Sosyal Forumu'nun artık onları temsil etmediğini düşünen serbest fikirli solcular, komünistler ve anarşistler**" olarak nitelendiren bu grup, "**Alternatif Sosyal Forum**" düzenlediler.

Sosyal Forum'da tek tartışma bu da değildi. **Chavez**'in etkisinden rahatsız olan **Fransız ve Brezilyalı örgütler** arasında da "**karşıtlıklar**" çıktığı ifade ediliyor. **Paris Politik Araştırmalar Enstitüsü** sorumlusu **Alfredo Valladao** kendisiyle yapılan röportajda, Forumun **Chavez** tarafından "**tıpkı Porto Alegre'de Lula'nın İşçi Partisi tarafından yapıldığı gibi**" biraz propaganda aracına dönüştürüldüğünü söylüyor. **Valladao** çok açık konuşarak "**burada görülmesi gerek, Forum'un büyük oranda Venezüella hükümeti tarafından finanse edilmemesi durumunda gerçekleşmeyeceğidir. Chavez'in bundan yararlanması kesin, ama sınırlı bir yarar**" diyor. Yani parayı veren düdüğü çalar esprisi burada da geçerliliğini koruyor. (Ama sınırlı, ama değil).

Yukarıda da ifade ettiğimiz gibi **Chavez'e anti-emperyalist payesi biçerek**, hatta daha ileri gidip açıktan ya da alttan alta **21. yüzyılın sosyalizminin temsilcisi ilan edenler için bu durum pek de bir sorun yaratmamaktadır doğal olarak.** Yine de **Chavez**'in nasıl bir "**anti-emperyalist**" olduğunu gerçekten görmek durumunda kaldıklarında bu durumdan nasıl "**çark edecekleri**" ise ayrı bir merak konusu.

Sosyal Forum'a dönersek, bu konuda Sosyal Forumun niteliği, içeriği ve geleceği üzerinde oluşan farklı yaklaşımlara karşın, bu örgütlenmeyle ilgili iki ortak paylaşılan nokta olduğu (bizim tarafımızdan değil) bu örgütlenmeyi savunanlar tarafından dile getiriliyor. Bunlardan özellikle biri çok "**ilgi çekici**". **Sosyal Forumun farklı bir küreselleşme mümkün ve gereklidir düşüncesinin yaşama geçmesi ve yaygınlaşmasına çok önemli katkıda bulunması.** Aslında bunu biz başından beri söylüyor ve en önemli eleştirimizi de bu noktadan getiriyorduk. Yani emperyalizmin 90'ların sonlarından itibaren kullandığı ve özünde dünya halklarını uyutmanın aracı olan "**küreselleşme**" masalının makyajlanarak "**kabul edilebilir**" hale getirilmesi. Evet Sosyal Forum da, başka bir küreselleşmenin mümkün olduğunu söylüyor özünde. Yani emperyalizmin ortadan kaldırılması gibi bir hedefi ortaya koymaması en önemli açmazını oluşturuyor. Bu sorundan "**zaten sosyal forum bir tartışma, iletişim vb. için kurulmuş bir platform**" denilerek kaçılmaz. Sosyal Forum'un yada benzer örgütlenmelerin emperyalizmi ortadan kaldırmak gibi bir misyonu olmadığını/olamayacağını biz de biliyoruz. Böylesi önemli bir misyonun nasıl yerine getirileceğini en iyi devrimciler bilir/bilmelidir. Ancak dünyaya halklarının yaşadığı sorunların çözümü olarak dahi böyle bir yönelimi ortaya koymaması, dahası emperyalizmi daha şirin hale nasıl getiririmin tartışmasını yapması gerçek niteliğini açığa çıkarmaktadır. Aynı tarihlerde **Davos'ta yapılan Dünya Ekonomik Forumu'nun gündemlerinde de aynı vurgunun yapılmasını ise yorumsuz geçelim.**

GUANTANAMO, ÖLÜM KOKUYOR

ABD emperyalizminin **Küba**'da bulunan Guantanamo'daki yasadışı askeri üsünde açlık grevinde olan iki **Yemenli** savaş esirinin ölüm sınırında olduğu açıklandı. Tutsakların haklarını savunan **Reprieve Grubunun** yaptığı açıklamaya göre **Yemenli tutsaklar Abu Bakah al-Shamrani ve Abu Anas**'ın yüksek miktarda kilo kaybı yaşadığı ve güçten tamamen düştüğü belirtiliyor. Avukatlar **Al-Bhamrani**'nin 32 kiloya düştüğünü ifade ettiler. Avukatlar, sözde izolasyon hücrelerinden meydana gelen **Eko Kampının** tutsakları zorla besleme kuruluşuna dönüştürüldüğüne dikkat çekerken, yine aynı yerde kalan İngiliz vatandaşı **Shaker Aamer** isimli tutsağın durumunun da 2 Kasım'dan bu yana sürdürdüğü açlık grevi nedeniyle kötüleştiği bildiriliyor. Geçtiğimiz Aralık ayında askeri yetkililer **84 tutsağın** açlık grevinde olduğunu açıklamışlardı. Avukatlar ise bu sayının çok daha fazla olduğunu söylüyorlar.

KENYALI AÇ ÇOCUKLARA KÖPEK MAMASI!

Yüzyıllar boyu sömürgecilerin yağmasına, talanına ve köle ticaretine sahne olan, günümüzde ise çeşitli emperyalist güçlerce yeraltı-yerüstü zenginlikleri ele geçirilen ve halkı yoksulluğun sefaletin, açlığın pençesine itilen birçok **Afrika ülkesinden biridir Kenya.**

Kenya'da **3,5 milyon** insan sürekli açlık çekmektedir. Açlıktan meydana gelen ölümler ise, yine birçok Afrika ülkesinde olduğu gibi, burada da olağan bir durumdur.

Yeni Zelandalı bir iş kadını, **Kenya** halkının çektiği bu açlıktan çok "**etkilenecek**" **Kenya** hükümetine bir "**yardım**" önerisi götürüyor. Bu "**yardım**" ise, **açlık çeken çocuklara köpek maması göndermek!**

Kendisi köpek maması üreticisi olan bu işkadını, **Kenyalı** yetkililerin öfkeyle karşıladığı bu önerisinde ne kadar ciddi olduğunu ispatlamak için, bu mamaları kendi çocuklarının kahvaltılarında da eklediğini söylemiş!

Kenya'daki birçok kuruluşun tepkisini çeken ve **Kenya** halkına hakaret olarak getirilen bu öneriyi, gıda bilimcileri, insanların sindirim sistemleri ile köpeklerinki arasındaki farktan dolayı bile mümkünü olamaz bir şey olarak görürken, son haftalarda **40 kişinin** açlıktan yaşamını yitirdiği **Garissa Provincial** hastanesinin başhekimisi ise şöyle özetliyor: "**İğrenç ve korkunç!**"

Ancak "**yardımsever**" iş kadını önerisindeki ısrarını koruyor ve köpek mamalarının "**ek gıda**" olarak tanımlanması durumunda, hazırda beklettiği 6 bin "**acil yardım paketini**" **Kenyalı** aç çocuklara göndermeyi umuyor!

Kısacası, emperyalizmin sömürü ve talan düzeninin açlıktan ölüme mahkum ettiği **Kenyalı** çocuklar, yine emperyalizmin ahlakına uygun bir biçimde açlıktan kurtarılmaya çalışılıyorlar!

AEG işçileri işverenin sadakasını ret etti!

Nürnberg'de faaliyetini sürdüren **AEG firması**, bundan birkaç ay önce işyerini **2007** yılına kadar, daha düşük iş gücünün bulunduğu **İtalya ve Polonya**'ya taşıma kararı almış, bu durumdan etkilenen olan **1700 işçi** ise bu karara tepki olarak direnişe geçmişti. İşçilerin başlıca talepleri arasında ise, fabrikanın taşınması durumunda alacakları tazminatların miktarı vardı. İşveren, bir yıllık tazminatı aylık kazancın **%70'i** gibi, çok düşük bir miktardan hesaplama gayretindeyken, işveren ile görüşmeleri sürdüren **IGM Sendikası**, bu miktarın en az yılda üç aylık maaşı kapsamasını, **53 yaşın** üzerindeki işçilere ise, tam maaşla erken emeklilik düzenlemesi getirilmesini talep etmişlerdir. **IGM Sendikası**, böyle bir iş yerinin tahliyesinin nor-

mal koşullarda **400 bin Euro**'ya mal olması gerekirken, işverenin bunun **100 bin Euro**'ya getirmeye çalıştığını söyledi.

IG Metall Sendikası temsilcileri geçtiğimiz Cuma işverenin yaptıkları görüşme sonucu, işverenin düşük tazminatta ısrar etmesi üzerine, bunu ret etmiş ve kapsamlı bir sosyal ücret anlaşması talep etmiştir. İşçilerin sürdürdüğü grevin ise devam edeceği duyurulmuştur.

Sendika ile **AEG** temsilcileri arasındaki görüşmelere **Cumartesi** günü de devam edileceği ve sosyal ücret anlaşması için yapılan görüşmelerin sadece işten çıkarılma tehdidi altındaki **1700 kişiyi** değil, yan kuruluşlarda çalışan **400 kişiyi** de kapsayacağı gelen bilgiler arasındadır.

Emperyalist Davos Zirvesine Hayır

Emperyalistlerin her yıl İsviçre'nin Davos şehrinde yaptıkları toplantıları bu yıl da **25-28 Ocak** tarihleri arasında yapıldı. Bu Zirve'nin İsviçre'nin Davos şehrinde yapılmasının elbette nedenleri var. **Birincisi** stratejik bakımdan buraya ulaşmak oldukça zor. **İkincisi** de dünyaca ünlü turistik oteller ve toplantı salonlarının bulunduğu alanlar burada oldukça fazla.

Ancak yapılacak toplantıları protesto etmek için bir araya gelen DKÖ'ler tüm bunlara rağmen zirveyi protesto etmeye de-

vam ediyor. Basel şehrinde yapılan yürüyüş 28 Ocak günü saat 14:00'te **Basel Barfiks Platz**'da başladı. Ve saat 16:00'da Klappplatz'da sona erdi. Bu yürüyüşe İsviçreli örgütlerin yanı sıra Türkiye'deki örgütler de katıldı. Yaklaşık olarak **2500** kişinin katıldığı yürüyüş oldukça canlı geçti.

Almanca "**Emperyalist Davos Zirvesi'ne hayır**" **İTİF** ve YDG pankartlarının yanı sıra beş ustanın resimleri de kortejin en önünde yer aldı. **ATİK, ILPS** flamları da korteje renk kattı.

HKP(M) gerillalarından eylem

Hindistan gerici hükümetinin **Hindistan Bağımsızlık Günü** kutlamaları yaptığı 26 Ocak'ta **Hindistan Komünist Partisi (Maoist)**'e bağlı gerillalar yaptıkları eylemlerle Hindistan halklarını bağımsızlık gününü boykot etmeye çağırdı. Hindistan hükümetinin bu yıl 57. yılını kutlayacağı bağımsızlık günü kutlamaları öncesi geniş güvenlik önlemlerini aldığı gözlemlenirken **Hindistan Ordusu**'nun 7 Eylül'de başladığı operas-

yonlara rağmen HKP(M)'ye bağlı 60 kişilik bir gerilla birliği 3 farklı demiryolu ve bir polis karakoluna düzenlediği saldırı sonucu tren seferleri iptal olurken, gerillalar karakol baskını sırasında polislerin silahlarına el koydu.

Öte yandan **1950** yılındaki ilk Hint anayasasının kutlamalarını yapan Hindistan devleti, bu yılki kutlamalarında ordusunun bütün tümenlerinden oluşan gruplarla katıldı ve en son teknoloji füzelerini denedi.

Komünizm bir suç değil insanlığın geleceğidir, Avrupa Parlamentosu komünizmi yargılayamaz!

Avrupa Parlamentosu Siyasi İşler Komitesi Komünizm'i totaliter rejimler arasına alma ve uluslararası çapta kınama yasa tasarısı Avrupa Parlamentosu'nda görüşüleceği gün 25 Ocak 2006 tarihinde İngiltere'deki **AB Enformasyon Bürosu** önünde bir eylem yapılarak protesto edildi.

AB, bu karar tasarısıyla Nazi dehşetine karşı Sovyetler Birliği ve Komünist Partinin rolünü inkâr etmekte ve tarihi çarpıtmaktadır, aynı zamanda bu tasarıyla birlikte kendileri için bir tehlike halini alabilecek olan Komünizm'e karşı, sınıf mücadelesini bu anlamda tasfiye etmeyi ve engellemeyi hedeflemektedir.

Buna karşı alta imzası bulunan İngiltere'deki kurumlar;

Avrupa Türkiyeli İşçiler Konfederasyonu (**ATİK**) İngiltere Komitesi,

Avrupa Ezilen Göçmenler Konfederasyonu (**AVEG-Kon**)-Londra,

Kıbrıs Sosyalist partisi-Londra Dayanışma Derneği, Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek-Londra Dayanışma Derneği, Dünya Halkları Direniş Hareketi (**WPRM**), Halkların Uluslararası Mücadele Ligi (**ILPS**) bir protesto eylemi örgütledi. Eyleme saat 14:00'de başlandı. Yapılan protesto eyleminde, "**Kahrolsun emperyalizm**", "**Kahrolsun faşizm**", "**Yaşasın komünizm**" sloganları haykırıldı. Aynı zamanda **Marks, Engels, Lenin, Stalin** ve **Mao**'nun posterleriyle birlikte, Komünizmin halklar cephesinde gönüllere nasıl kazındığı gösterilip, AB parlamentosu teşhir edildi.

(İngiltere İşçi-köylü okurları)

Evrensel Bakış

ISLAHNA MO YIKAUN FIL ARD! (SİLAHLARIMIZ YERE DÜŞMEYECEK!)

Filistin'de on yıl sonra yapılan parlamento seçimlerini birçok yönden okumak, değerlendirmek ve sonuç çıkarmak mümkün ve gerekli. Ancak neresinden bakarsanız bakın, hangi bakış açısıyla yorumlarsanız yorumlayın ve sonuçta hangi argümanları kullanarak ifade ederseniz edin; Filistin halkının dilinden ulaşacağınız nokta yazının başlığında görülüyor: **Silahlarımız yere düşmeyecek!**

Katılım oranının % 70 civarında olduğu Filistin seçimlerinde **132** üyeli parlamentoda Hamas (**İslami Direniş Hareketi**) 74, seçimden önce yönetimde olan **El Fetih** 45 ve **FKHC (Filistin Halk Kurtuluş Cephesi)** 2 sandalye kazandı. Sonuçlardaki rakamlar arasındaki bu büyük fark, meselenin tesadüf yada ufak tefek taktik hatalara bağlanamayacağını gösteriyor.

Hamas'ın seçimlerden zaferle çıkması, örgütün Filistinlilerin talep ve istemlerini doğru bir şekilde okumasına bağlanabilir. Nedir Filistinlilerin talepleri? Birincisi, (**tüm işgal altındaki ülke halkları gibi**) işgale ve ABD destekli İsrail Siyonizmine karşı direniş ve iyice dibe vuran yaşam koşullarının düzeltilmesi. Hamas'ın, kurulduğu 1987 yılından bu yana faaliyet gösterdiği iki alan da bu taleplerle örtüşüyor. Hamas bir yandan işgalin yarattığı ve El Fetih'in de başıboş bırakarak büyüttüğü Filistinlilerin okul, hastane vb. ihtiyaçları temelinde sosyal programlar uygulayarak, yönetimden önce halk

çinde iktidarını kurma yönelimiyle hareket ederken, diğer yandan kendisine bağlı **İzzeddin El Kassam Tugayları**yla İsrail işgaline karşı silahlı direniş örgütüyor. Özellikle **2. İntifada** döneminin başaktörü olan örgüt, Filistinlilerin güvenini kazanmış durumda. Ki nitekim sandıktan çıkan sonuç da bunu gösteriyor. Bunun yanında yönetim içindeki yolsuzluklar da öylesine ayyuka çıkmıştı ki, sadece son birkaç yıl içinde 700 milyon doların zimmete geçirildiği ve israf edildiği ifade ediliyor. Hamas da seçim sloganı olarak seçtiği "**Değişim ve Reform**" söylemleriyle Filistin halkının isteklerine yanıt olmayı başardı.

Hamas'ın tüm faaliyetleri bir yana; esas olan mevzu, İsrail Siyonizminin işgaline karşı hep direniş çizgisinde olmuş; çocuğu, genci, yaşlısıyla direniş cephesinde yer almış Filistin halkı, sandık başında da bu cepheye yerini teyit etmiş ve yıllardır yaptığı gibi yine dünya halklarına kurtuluşun yolunun silahlı mücadeleden geçtiğini -bu kez- seçim sandığıyla da göstermiştir. Filistin seçimlerindeki temel olan bu yönün dışında, Hamas'ın İslami devlet kurma hedefi de önemli bir noktadadır. **Filistin halkı yukarıda bahsettiğimiz gibi direniş cephesinde yer alan bir örgütü yönetime taşırken, bu örgütün niteliğini es geçmek mümkün değildir.** Dün, Yeşil Kuşak Projesi çerçevesinde sosyalizme karşı emperyalizm tarafından beslenen İslami hareketler (**özellikle böl-**

gede) bugün başta ABD olmak üzere emperyalizmin "teröre" karşı savaşında halka karşı saldırılarının bahanesi yapılmaktadır. Özellikle Büyük Ortadoğu Projesiyle Ortadoğu'yu tamamen kontrolü altına almak isterken (**beğenelim yada beğenmeyelim**) bu stratejiye ve saldırganlığa karşı direnişin önderliklerinin büyük çoğunluğu radikal İslamcı kesimler tarafından yapılmaktadır. Bu bir yandan halkın bu kesimlere sempati ve katılımını artırırken, diğer yandan emperyalizmin saldırılarının ideolojik zemini haline getirilmektedir. Son süreçte Lübnan'da Hizbullah'ın, Mısır'da **Müslüman Kardeşlerin**, son olarak Filistin'de yine **Müslüman Kardeşler** geleneğinden Hamas'ın yükselişlerini de bu temelde değerlendirmek gerekiyor. Başta ABD ve bölgedeki jandarması İsrail'e karşı düşmanlık, İslami hareketin yıldızını parlatmaktadır. Yani bu durum, aynı zamanda Ortadoğu halklarının emperyalizm patentli BOP'a karşı tepkisini ve reddini de yansıtmaktadır.

Filistin'de bu tepki, aynı zamanda Filistinlilerin Oslo süreciyle birlikte başlayan sözde barış görüşmelerine olan tepki ve reddedişle birleşmektedir. Yıllardır bu senaryoda başaktörlerden biri olarak yer alan eski Filistin Yönetimi de bu tepki ve retten payını almıştır. Yani Filistinliler için Oslo süreci artık sona ermiştir.

Filistin ve bölge açısından hal buyken, diğer yandan ABD'den Almanya'ya ve Çin'e kadar tüm emperyalistler ve onların BM gibi kurumları şok ve dehşetlerini gizleyemediler sonuçlar karşısında. Silahları bırakmadığı ve İsrail'i tanımadığı sürece bu yönetimi tanımayacakları ve maddi yardımları kesecekleri ilk şok anının tehditleriydi. Hamas, bu tehditleri restle yanıtladı. Ama her iki taraf açısından da durum gerçekten böyle mi, yada bu tavır-

lar bu şekilde devam edecek mi? ABD daha önce de tıpkı Hamas'ı ilan ettiği gibi Arafat'ı da, **Mahmud Abbas**'ı da "**terörist**" ilan ederek asla masaya oturmayacaklarını söylemişti. Ancak tüm sözde barış görüşmelerinde bu isimleri muhatap aldılar, yani sorun isimlerle değil koparılabilecek tavizlerde ve bağımsızlık talebinin sürüncemede bırakılmasında. Diğer yandan silahları bırakmayı reddeden ancak ateşkesi sürdürme kararı alan Hamas'ın da bu çizgiye gelmesi zor değil. Daha önce İslami hareketlerin nasıl da emperyalizmin maşası olduğuna değinmiştik. Hamas açısından bu sürece dahil olmamak için bir neden bulunmamaktadır. İşte seçimlerin hemen ardından Hamas liderlerinden bazılarının açıklamalarından örnekler. **Musa Ebu Marzuk** (Hamas Politbüro üyesi): "**İçtenlikle umuyoruz ki, Tanrı'nın size (ABD-yn) bahsettiği üstünlüğü ve dürüst muhakemenizi kullanarak, işgale son verilmesini talep edersiniz.**" Mahmut Zehar (Hamas liderlerinden): "**ABD'yi düşman görmüyoruz. Bölgede barışın anahtarı, Başkan George Bush'un elinde. Bush'un adaleti tecelli ettirmesini istiyoruz.**"

Tüm bunların dışında belki de en önemli sorun varlığını koruyor. Bir meclise ve yönetime sahip olsa da Filistin diye bir bağımsız ülkenin hala var olmadığıdır. Yani seçilen yönetimin, çevresinde örülen duvarın sürekli yükseldiği parça parça topraklardan başka yöneteceği bir ülke yok. Her şeyin İsrail yönetiminin iznine bağlı olduğu bu topraklarda seçimler de, meclis de sonuçta masal olarak kalıyor. Bu noktada Filistin halkının önünde silahlı mücadeleye sarılmaktan başka bir yol yok. **Onlar bugüne kadar öyle yaptılar, bundan sonra da öyle yapacaklardır. Buna tarih taniktir.**

Üretmemek, yaşayamamak demek...

34 gündür direnişte olan (4 Şubat 2006 tarihi itibarıyla) Adana TEKEL Sigara Fabrikası'nda yaklaşık 700 işçi işsiz kalmakla yüz yüze. "İşimize, ekmeğimize, fabrikamıza sahip çıkıyoruz" diyen işçiler omuz omuza verdikleri direnişin kıvılcımını çaktılar. Ve bu kıvılcım her geçen gün daha da büyüyen bir ateşe dönüşüyor. Direniş her geçen gün daha da büyüyor.

Adana TEKEL Sigara Fabrikası'nda çalışan kadın işçiler de TEKEL direnişinin önemli bir halkasını oluşturuyor. İşçi-Köylü Gazetesi olarak TEKEL'e yaptığımız ziyaretlerde sürekli kadın işçilerin kararlı, coşkulu duruşlarıyla karşılaştık. "Bizim buradan ancak ölümüz çıkar", "emeğimizle yaşıyoruz, ekmeğimizi kimseye vermeyiz, güçleri yetiyorsa gelip alsınlar" diyen kadın işçiler sürekli olarak direnişin doğru ve haklı olduğunu vurguluyorlar.

Toplumda ikinci sınıf muamele gören ve her türlü cins ayrımcılığına tabi tutulan emekçi kadın işçiler, çalıştıkları alanlarda da sürekli olarak bin bir sorunla yüz yüze. Kadın işçiler cinsel taciz, düşük ücret ve zorlu iş koşulları altında birçok haktan yoksun olarak emeğini ucuz iş gücüne satmak zorunda bırakılıyorlar. Zaten evde erkeğin baskısı altında olan ve erkek egemen toplumda sürekli ezilen emekçi kadınlar bir de fabrikalarda aynı saldırılarla yüz yüze. Çok değil bir kaç hafta önce tanık olduk ka-

dın işçilerin hangi zor koşullarda çalıştıklarına. Bursa'da patronların kâr hırsı sonucunda oldukça düşük mesai ücretleri karşılığında çalıştırılan 5 kadın işçinin çıkan yangında adeta katledildiğini hiçbirimiz unutmadık. Üstelik bu kadın işçilerden ikisi 18 yaşın altında, biri ise hamileydi.

Yine Tuzla Deri Havzası'nda direnişin ortasında olan kadın işçilerin yaşadığı saldırılar da canlı birer örnektir. Patronların adamı silahlı çetelerin saldırılarından kadın işçiler de nasibini alıyorlar.

Bugün direnişte kadın olmanın en güzel örneklerinden biri de elbetteki TEKEL Sigara Fabrikası'nda ki direnişin ortasında yerlerini alan kadın işçilerdir. Hep en önlere yerlerini alan kadın işçiler öğretmeye devam ediyorlar.

Her fırsatta kararlılıklarını dile getiren kadın işçiler "bu işin sonuna kadar hakkımızı arayacağız, asla geri adım atmamak" diyerek üretimde yer almalarının zorunluluğuna dikkat çekiyorlar. Çünkü bütün işçiler için olduğu gibi özellikle evin geçimini üstlenmiş çalışan kadınlar için üretmemek yaşayamamak demek.

İşte bu direnişin 34. gününde Adana TEKEL Sigara Fabrikası'na giderek kadın işçilerden Türkan Şerman'ın görüşlerini aldık. Direnişi ve kadın işçilerin kararlı mücadelesini, kadın işçilerin dilinden okurlarımızla paylaşmak istedik.

"Tekrar üretmek istiyoruz"

-Bize kendinizi tanıtabilir misiniz?

Türkan Şerman: Ben 15 yıldır TEKEL'de çalışıyorum. İki çocuğum var. Eşim yok, bu yüzden evimin geçimini ben sağlıyorum. Benim durumumda birçok arkadaş var. Hepimizin sorunu bu; işsiz kaldık, işimizi kaybetmekten çok korkuyoruz. Sonumuzun ne olacağını çok merak ediyoruz. Tek istediğimiz fabrikamızın üretime devam etmesidir. Eski düzenimizi tekrar bulmayı, tekrar üretmeyi ve çalışmayı istiyoruz. Bütün arkadaşlarımızın istediği bu, çünkü buradan birçok aile ekmeği yiyor ve geçimini sağlıyor. Yani bizler sefalet çekmek istemiyoruz. Çocuklarımızı helal para götürmek istiyoruz.

"Üretime başlayıncaya kadar..."

-Yaklaşık 35 gündür direniştesiniz. Direnişe neden başladınız ve bir kadın işçi olarak bu süreçten nasıl etkilendiniz?

T. Şerman: Yaklaşık 2 ay önce üretimi durduruldu. O günden beri eylemlerimiz devam ediyor. Bayramı da burada çocuklarımızla birlikte geçirdik. Yani bu güne kadar çocuklarımızla birlikte zor durumdayız. Yağmur demeden, soğuk demeden burada sabahladık. Bizler ve çocuklarımız hem psikolojik olarak hem de sağlık açısından çok etkilendik. Pazartesi okul açılacak, ben daha çocuğumun okul kıyafetlerini hazırlamadım. Çünkü buradayım ve arkadaşlarım gibi burada olmak istiyorum. Bir kadın işçi olarak işime sahip çıkmak istiyorum. Çocuklarımız buraya gelip gidiyorlar. Ruh sağlıkları bozuldu. Onlar da durumumuzun ne olacağını merak ediyorlar. Dün bir milletvekili kapatmanın durdurulduğunu söyledi. Ama ne derece doğru bilmiyoruz. Eylemimizden vazgeçmemiz için yapılmış olduğunu sanıyoruz. Yani samimi bulmuyoruz. Artık bize üretimi geri verdiklerinde inanacağız.

"Çalışanları işten atıyorlar, niye okuyayım ki?"

-Bu saldırılardan aileniz nasıl etkileniyor? Bunlardan bahsedebilir misiniz?

T. Şerman: Benim biri 21 diğeri 12 yaşında 2 çocuğum var. Bayramda çocuklarının boynu bükük kaldı. Çünkü ben buradaydım. Biri geldi, beni direnişin içinde gördü. Sizin anlayacağınız çocuklarım ortada kaldı. Çünkü benden başka bir büyükleri yok. Yeri geliyor ekmeği paralarını gelip buradan alıyorlar, kendi kendilerine bakmaya çalışıyorlar. Bir çocuğum okulu bırakmayı düşünüyor. "Okuyup da ne olacağım, iş mi var, çalışanları da işten atıyorlar" diyor. Çocuklar bana "anne fabrika kapanırsa ne olacak?" diyorlar. "Bana böyle şeyler sormayın" diyorum. "Fabrika kapanırsa bana mezarlıktan bir yer bulun, intihar edeceğim" diyorum. Çünkü onlara bakamazsam niye yaşayayım ki?

-Tuzla Deri Havzası'nda sizin gibi direnişte olan Deri İşçileri var. Orada da kadın işçiler saldırılar karşı direniyorlar. Bu noktada da söyleyecekleriniz var mı?

T. Şerman: Ben işçi sınıfına karşı yapılan her türlü saldırıyı kınıyorum. Bu mücadele, bütün işçi sınıfının mücadelesidir. Ben şuna inanıyorum ki; işçiler birlik olduğu müddetçe hiçbir saldırının altında kalmazlar. Yani her saldırıyı püskürtülebilirler. Önemli olan işçilerin birliğidir.

-Son olarak gazetemiz aracılığıyla okurlarımıza iletmek istediğiniz bir mesajınız var mı?

T. Şerman: Her zaman ezilenden yana olsunlar. Ezilenlere destek versinler bunu söylemek istiyorum.

(Mersin)

"Tecavüzcüler aklanmak isteniyor!"

Polisler tarafından kaçırılarak tecavüz şikâyesine maruz kalan Sevdâ Aydın için Adli Tıp Kurumu tarafından hazırlanan rapor açıklandı. Sevdâ Aydın'ın avukatı Murat Ak, raporların eksik ve özensiz hazırlandığını söyledi.

12 Aralık 2005 tarihinde, polisler tarafından kaçırılarak tecavüze uğradığını açıklayan İkitelli Ayışığı Ekin Sanat Merkezi çalışanı Sevdâ Aydın'ın avukatları, hazırlanan Adli Tıp Kurumu raporuna ilişkin açıklama yaptı. İHD İstanbul Şubesi'nde 4 Şubat tarihinde yapılan basın açıklamasına İHD İstanbul Şube Başkanı Eren Keskin ve avukat Murat Ak katıldı. İHD İstanbul Şubesi'nin bulunduğu İstiklal Caddesi'nin ara sokaklarının giriş ve çıkışlarında polisin yoğun önlem alması ise dikkat çekti.

Açıklama yapan Ak, kaçırma ve tecavüz olayının üzerinden 2 aya yakın bir süre geçmesine rağmen olayın aydınlatılması ve fail-

lerin yakalanmasına yönelik ciddi bir araştırma yapılmadığını söyledi. Ak, olayın akabinde Yenibosna 75. Yıl Polis Merkezi'ne müracaat edildiğini, polislerin olayın ayrıntılı bir şekilde anlatıldığını, faillerin tiplerinin tariflerinin verildiğini ancak, bugüne kadar dosyaya herhangi bir bilgi sunulmadığını kaydetti.

"Rapor eksik ve özensiz hazırlanmış"

Delillerin kaybolmaması amacıyla Sevdâ Aydın'ın olaydan 2 gün sonra Adli Tıp Kurumu'nda muayenesini yaptırdığına işaret eden Ak, "Tecavüzün vuku gelip gelmediği, olay esnasında bayıltıcı bir maddenin kullanılıp kullanılmadığı, bacaklarındaki maddenin sperm olup olmadığının tespit edilmesi istenilmişse de Adli Tıp Kurumu raporlarının eksik ve özensiz hazırlandığı görülmüştür" dedi.

Ak, "Aydın'ın uyandığında, bacaklarında hissettiğini beyan ettiği madde hakkında tek

bir kelime dahi raporda yer almamaktadır. Rapor yalnızca 'cinsel ilişkinin tespitinin tıbben mümkün olmayacağını tespitine yer verilmeyle yetinmiştir" dedi. İşkence, taciz ve tecavüz olayları son bulana kadar mücadelelerini sürdüreceklerini belirten Ak, kamuoyunu duyarlı olmaya çağırdı.

Keskin: "İşkence bir devlet politikasıdır"

İşkencenin bir devlet politikası olduğunu ifade eden İHD İstanbul Şube Başkanı Eren Keskin ise, olayın faillerinin yakalanması için ciddi bir araştırma yapılmamasına dikkat çekti. Keskin, "Adli Tıp, bir devlet kuruluşudur. Bir devlet kuruluşunun, başka bir devlet kuruluşunun talebi ile sağlıklı ve objektif raporlar sunması ne kadar mümkündür? Devlet bu raporlarla Gülbahar Gündüz olayı gibi Aydın'ın yaşadıklarını da unutturmaya çalışıyor" diye konuştu. (H. Merkezi)

Halkevlerinden Sevdâ Aydın'a destek

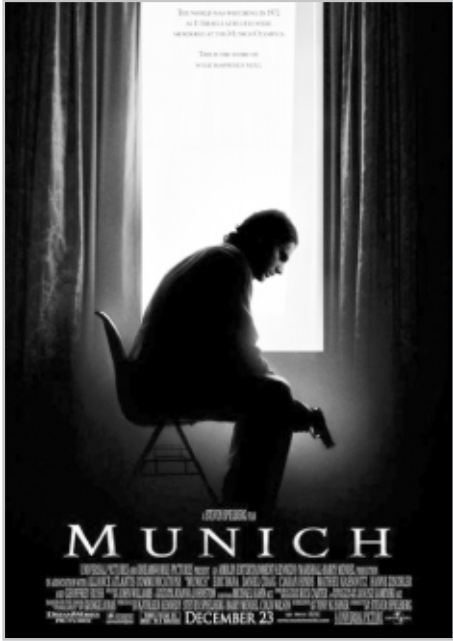

İstanbul'da Ak-saray'da Yusufpaşa durağında kaçırılarak tecavüze uğrayan Sevdâ Aydın'a bir destek de Halkevleri'nden geldi.

Sivil polislerin saldırısına uğrayan

Sevdâ Aydın'la dayanışma amacıyla 27 Ocak günü Yüksel Caddesi'nde bir araya gelen Halkevleri üyesi kadınlar, bir basın açıklaması yaptı. "Baskılar bizi yıldırılmaz", "Tecavüzcü devlet hesap verecek" sloganlarını atan kadınlar adına açıklamayı okuyan Dikmen Halkevi Şubesi Başkanı Şükran Eken; tecavüzün yüzyıllardır egemenlerin, işkence aracı olduğunu belirtti. Yapılan saldırının ilk olmadığını son da olmayacağını da altını çizen Eken, Sevdâ Aydın'ın yanında olduklarını ifade etti. (Ankara)

Bir film ve düşündükleri

Steven Spielberg "Dünyalar Savaşı" fiyaskosunun ardından beklenen filmi "Münih"le tekrar karşımızda. "Hollywood'un dahi çocuğu" Spielberg, tarihin kıyısında kalmış önemli bir dönemi Münih adı altında ve "insani detaylarla", "tarafsızlık" kisvesi altında sunma işine soyunmuş. Münih kısaca; uzun bir katliam ve direniş tarihçesi olan Filistin halkının haklı direnişinin bir kesitinin "tarafsızlık" iddiasıyla işlendiği bir film. Film, 5 Eylül 1972'de Münih'te yapılan olimpiyat oyunları sırasında Filistinli eylemcilerin 11 İsraili sporcuyla rehin alması üzerine gelişen olayları, yönetmenin deyimi ile "tarafsız" bir şekilde anlatmaya çalışıyor. Tıpkı yönetmeni gibi filmin tarafsız olduğunu iddia edenler ve tabii ki basit bir günah çıkartma mantığını, sorunun aslını görmekten daha yararlı görenler, filme övgüler yağdırıyorlar. Kimileri ise sadece sıralanan olaylar dizisi üzerinden eleştirilerde bulunuyor. 1972'de Münih Olimpiyat Oyunları'nda Filistinli militanların dünyaya seslerini duyurmak için yaptıkları rehin alma eylemi ile başlıyor film. Ve Filistinli militanların rehin alma eyleminin kanlı bitmesi ile İsrail'in organize ettiği sınırsız misilleme hareketinin örgütlenmesini gözler önüne seriyor. Ancak filmde en çok dikkat çekilmesi gereken yönlerden biri olan "tarafsız olma" adı altında İsrail politikalarını savunma burada da devreye girerek, yapılan cezalandırma operasyonunun meşruluğunu tartışmaya gerek bile duymadan, öldürülen kişilerin sağlam kanıtlar olamadan öldürülmüş olabileceklerini tartışıyor. Kısaca Filistinli militanların yaptığı terörist bir saldırıdır, bunun nedeni kesinlikle İsrail'in kendisi değildir(!) Bu eylemi planlayanları bulmak ve cezalandırmak acil bir görevdir onlar için. **Fakat acaba öldürülenler gerçekten bu eylemin örgütleyicileri midir yoksa İsrail devletinin bu bahaneyle zaten hedefinde olan kişileri ortadan kaldırma operasyonu mudur?** Filmin sonunda akılda kalan soru bu olsa da film başka mesajlar verilmeyi de ihmal etmiyor.

İsrail devleti, olimpiyatlarda yaşanan rehin alma olayının intikamını almak için özel bir tim kuruyor. Filmin ana karakteri

Steven Spielberg ve Münih üzerine "Tarafsızlık" taraf olmaktır!

bu timin başına geçirilen ve esasen "temiz aile babası", "iyi bir İsrail vatandaşı" karakteriyle yansıtılan Avner'dir. Film boyunca 5 kişilik özel tim için verilen tek mesaj "bu adamlar temiz, dürüst ve sadece haklı bir intikamı gerçekleştirmek için her şeylerini bırakıp gelebilen İsrail vatandaşları(!)" betimlemesi oluyor.

Yine önemli bir noktada filme damgasını vurmasa da Marksizm'e yönelik "küçük" değinilerin varlığıdır. Örneğin ilerleyen sahnelerde Avner bir çocukluk arkadaşını buluyor. **Bu çocukluk arkadaşının kız arkadaşı ilk tanışmada ortaya çıkıyor, oldukça esrarengiz bir ev ortamında bir yandan esrar içerken diğer yandan Marksist konuşmalar yapıyor.** Bu küçük karelere sıkıştırılmış mesajlar, önemsiz gibi görünse de aslında önemli bir saldırının parçaları.

Filmin daha sonraki kısmı söz konusu timin öldürmeleri için kendilerine verilen listedeki isimleri bulmak için yaptıkları oldukça acemice diyebileceğimiz suikast sahneleriyle devam ediyor. Yine bu suikast sahnelerinde önemli bir nokta daha dikkat çekici. Özel timin üyeleri bir suikast sırasında bir çocuğun ölmemesi için nerede ise suikastlerini tehlikeye atarak çocuğun hayatını kurtarıyor ve eylemi ondan sonra gerçekleştiriyor, bir diğerinde de sivil halktan birileri öldüğü için büyük pişmanlık duyuyor(!)

Her şeyden önce, böyle zorlu ve tarihi konulara yoğunlaşan filmlerin tarihsel gerçeklere en azından asgari oranda sadakatleri olmak zorundadır. Yani eğer bir yönetmen Münih eylemini baz alıyorsa, en azından oradaki eylemcilerin duruşlarını, taleplerini doğru açıklamak zorundadır. 11 İsraili futbolcuyla rehin alan **Kara Eylül Grubu**, El-Fetih grubunun bir kolu idi. Münih eylemindeki amaçları ise Filistin'de yaşananlara duyarsız kalan dünyanın dikkatini çekmekti. Talepleri tek başına İsrail zindanlarındaki 234 Filistinli tutsağın serbest bırakılmasından ibaret değildi. **Filmde unutulmuş olsa da RAF kurucularından A. Baader ve U. Meinhof'un özgürlüğüne kavuşması da vardı.** Ancak anlaşılacak ki filmde tüm bunlar "unutulmuş." Çünkü filmin amacı İsrail devletini aklamak. Zaten filmde ana karakterlerin ağzından çıkan birkaç sözle İsrail'in on yıllardır süren katliamını haklı çıkarma çabasına giriliyor: "Herşey vatan için, herşey sahip çıkabileceğin toprak parçası için." Nitekim Avner ve ekibinin suikast için gittik-

leri Atina'da kaldıkları evde karşılaştıkları Filistinli direnişçilerle olan dialoğu da "tarafsızlık adı altında nasıl tutulur" güzel bir örnek. Kaldı ki tarafsızlık numarası her zaman güçlüden yana tavır koymakla eş anlamlıdır aslında.

Filmin ikinci aşamasına oradan oraya koşturan bu dört kişilik timin yaptıkları işin olumsuz etkisi altına girmeleri ve doğ-

ruluğunu sorgulamaya başlamaları damgasını vuruyor. Başta o kadar umursamadıkları öldürdükleri insanların masum

olabilecekleri ihtimali ve asıl olarak kendilerinin hedefde olmaları onları bunaltıma sürüklüyor. Bu yaşananların ardından Avner İsrail'e döner ve oradan Amerika'ya yerleştiği karısının ve çocuğunun yanına gider. Ama hayat normale dönmez, İsrail hükümetinin kendinin ve ailesinin peşinde olduğunu düşünür ve tetikte bekler. Sonra İsrail Konsolosluğu'na gider ve olay çıkarır. Bunun üzerine İsrail'den onu daha öne göreve veren MOSSAD ajanı gelir. Avnar ile ajan arasındaki konuşma filmin son sahnesidir. Avnar burada sorar; "onlar gerçekten suçlu muydu ve suçlularsa onları öldürmekle sorunlar çözüldü mü? Yerine daha kötülerini geçmedi mi?"

Belki ilk defa filmde doğru bir soruyu son sahnede sorarlar. Onları öldürmekle kabusları asla bitmeyecek. Çünkü her öldürülenin yerine yenisi gelecek, çünkü Filistin direnişini yaratan halk kendisine zulmetmeye topraklarını işgale devam ettikleri sürece Filistin halkı yeniden doğmaya devam edecek. **Bir zamanlar Vietnam'da bugün Irak'ta, Afganistan'da emperyalizme direnenler gibi.**

Tuncelililer ezgilerde buluştu...

Kadıköy Tuncelililer Kültür ve Sosyal Yardımlaşma Derneği, Kadıköy Evlendirme Dairesi'nde, 28 Ocak Perşembe günü saat 19:00-22:00 arasında "Geleneksel Dostluk ve Dayanışma" etkinliği düzenledi. Yapılan açılış konuşmasının ardından, geceye katılan CHP milletvekili **Berhan Şimşek** bir konuşma yaptı. Ardından tüm devrim şehitleri anısına bir dakikalık saygı duruşunda bulunuldu. Sahneyi ilk Gebze Tuncelililer Derneği bünyesinde çalışmalarını yürüten **Grup Kardelen Ezgisi** aldı. Grup devrimci marş ve Kürtçe türkülerle izleyicilere coşkulu ve güzel dakikalar yaşattı.

Tuncelililer Derneği Kadıköy Şube Başkanı **Mehmet Karasu** yaptığı konuşmada "Kültürümüz erime yaşamakta, çocuklarımız kendi topraklarından kendi dili ve kültüründen uzakta büyümektedir" diyerek bölge özgünlüğünde yaşanan barajlar sorununa, engellenmek istenen festivaller gibi so-

runlara değindi ve sorunların hep birlikte sahiplenilmesi gerektiğini belirtti.

Ardından **Kadıköy Tuncelililer Derneği Halk Oyunları Ekibi** sahne aldı. Geceye, **Munzur Çevre Derneği**, Pir Sultan Abdal Kültür Derneği Kadıköy Şubesi, **Partizan**, İşçi-Köylü, **YDG**, Gebze Tuncelililer Derneği, **TKM**, **YÇKM**'nin de aralarında bulunduğu kişi ve kurumlar dostluk mesajları gönderdi. Mesajların okunmasının ardından TUDEF Başkanı **İsmail Aslan** dernek faaliyetlerine ilişkin bir konuşma yaptı.

Murat Gültekin ve **Veysel Aydın** da sahne alarak geceye türkülerini renk kattı. Ardından **Zeynel-Kenan** sahne aldı. Gecede **Metin Karataş** ve **Nurgül Ateş** de söyledikleri türkülerle halay çeken kitleyi coşturdular. Şiirler eşliğinde davet edilen sanatçıların en merakla beklenen **Emre Saltık** saat 23:00'de sahne aldı. Etkinlik halaylarla sona erdi. (Kartal)

Nepal Halk Savaşı 10 yaşında...

Nepal Komünist Partisi (Maoist) 13 Şubat 1996'da Nepal'de dağıttığı binlerce bildiride: **"Binlerce yıllık kölelik zincirlerini kırmayı hedefleyen bu savaşın çok zorlu, iniş ve çıkışlarla dolu ve uzun süreli bir karakterde olacağını tamamen bilincindeyiz. Ancak halk kurtuluşunun ve büyük ve aydınlık bir geleceğin yegane yolu budur"** diyerek başlattığı Halk Savaşı 10. yılında Nepal gerici yönetimine korku, ezilen Nepal ve dünya halklarına umut saçarak büyümeye devam ediyor.

Varsın bugün emperyalistler ile işbirlikçi ve uşakları **'ideolojiler öldü'**, **'sınıf mücadelesi bitti'** desinler. Varsın emperyalistler ile işbirlikçi ve uşakları **"Komünizmi"** Nazi faşizmiyle eşdeğer görek savaş suçlusunu ilan etsinler.

Bir gerçek var ki dünyanın çatısında, Everestler'de 10 yıldır **Halk Savaşı** stratejisiyle dalgalanan kızıl bayrak başta Nepal halkları ve tüm dünya ezilen halklarına gerçek kurtuluş yolunun **Marksizm-Leninizm-Maoizm** biliminde somutlaştığını işaret ederken, emperyalistlerin tüm yalanlamalarına ve çarpıtmalarına rağmen dünyada hala **"komünizm hayaletinin"** dolaştığını kanıtlamaktadır.

Ve bir gerçek daha var ki 10. yılında Nepal'de ki Halk Savaşı; **"21. yüzyıl ayaklanmalar çağı olacak"** tezini doğrulayan o büyük yürüyüşün en büyük adımını oluşturmaktadır.

1949 yılında Nepal'in ilk Komünist Partisi olarak kurulan NKP, çok değişik dönemlerde ve bir kısmı da çok önemli olan kitle mücadeleleri yürüterek 1974 yılında **Marksizm-Leninizm ve Mao Zedung Düşüncesi**'ni resmi ideolojisi olarak kabul etmesine rağmen silahlı mücadele biçimini reddetti. Bir değişim ve dönüşüm süreciyle 1984'te NKP(Mashal) adını aldı. Bu süreçte yıllarca süren fikir ayrılıklarının arasında devrime giden doğru yolu oluşturma sürecinde keskin tartışmaların merkezinde Mao Zedung'un Marksizm-Leninizm'e katkısını değerlendiren sorunu, Çin'deki Kültür Devrimi ve Mao Zedung'un uzun süreli Halk Savaşı ve Yeni Demokratik Devrim teorisi yer aldı.

1986'da ikiye bölünen NKP(Mashal)'ın kanatlarından biri olan (Mashal Merkez Komite) Prachanda yoldaşın önderliğinde 1991 yılında NKP(Merkezi Birlik)'i kurarak DEH'e üye oldu. NKP(MB) 1991 yılında katıldığı parlamento seçimlerinde 9 sandalye kazanarak meclisteki 3. büyük parti oldu.

Mayıs 1994'te parlamenter bir stratejiyi savunan Lama Grubu'nun uzun tartışmalar sonucu partiden ihraç edilmesinin ardından parti NKP(M) adını aldı ve NKP(M) MK'sı 1995 yılında Halk Savaşı'nın başlatılması yönünde hazırlıklara başlanması kararı aldı.

Ve tarih sayfaları **13 Şubat 1996**'yı gösteriyordu. NKP(M); Başkan Prachanda'nın bir röportajında ifade ettiği gibi **"Parti MLM öğretilerini ve günümüzün ulusal ve uluslararası özgünlüklerini ciddi bir biçimde inceledikten sonra büyük**

komünist yürüyüşe katılma noktasındaki sorumluluğunu teorik anlamda somutlaştırdı ve tüm ülkeyi sarsan bir başkaldırıyla Halk Savaşı'nı ilan etti" diyerek o büyük yürüyüşün en cüretli adımını attı. **Halk Savaşı** başlamadan önce zaten güçlü bir kitle tabanı bulunan NKP(M) Halk Savaşıyla beraber bu gücünü daha da artırarak 2 yıl gibi kısa bir sürede **"savaşarak, savaşmayı kendi kendine öğrenmek"** prensibiyle inşa edilen Halk Ordusu'nu, yüzlerce gerilladan oluşan taburlarla başarılı eylemler yapacak düzeye getirdi. **Halk Savaşı**'nın hızlı gelişmesinin asıl püf noktası proleter devrim biliminin, Nepal halk kriterlerinin ihtiyaçları ve mücadele ruhuyla bütünleşmesidir. Bir başka deyişle bu gelişmenin esas ve belirleyici faktörü, partinin doğru ideolojik ve siyasi çizgisidir perspektifiyle hareket eden NKP(M) Maoizm'i Nepal özgünlüklerine uyarlayarak kitlelerle bütünleşti ve kitleler içerisinde çok güçlü fırtınalara karşı dimdik ayakta kalabilecek bir çınarın köklerini saldı.

Mao Zedung'un **"Devrim kitlelerin eseridir"** tezini doğru bir biçimde yorumlayan NKP(M) yoksul Nepal halkını bu savaşın aktif bir neferi haline getirdi. Nepal'li bir köylü kadınının **"Bizim okuma yazmamız yoktur. Geleneksel inançlarımızdan kaynaklı okuma yazma öğrenemedik, çünkü kızların öğrenim görmemesi gerektiği söyleniyor. Ama artık yeni bir halk eğitimine başlıyoruz. Vaktimizi tarlada çalışarak, sığırlara ot ve yem getirerek geçiriyorduk. Öğrendiğimiz en önemli şey şu an gördüğümüz tüm baskıların gerici iktidardan kaynaklandığıdır. Biz bu sonuca vardık. Burada yaptığımız şeye ise gerici iktidarın sömürücü varlığı neden olmuştur. Bugün biz ezilen, okuma yazmadan alıkonan kadınlar, çok sıkı mücadele etmeliyiz ve bu gerici iktidarı devirebilmek için de halk savaşını desteklemeliyiz"** anlatımı NKP(M)'nin kitleler içerisinde saldırdığı o güçlü kökün en somut ifadesidir.

NKP(M) 2001 yılında yani Halk Savaşı'nın 5. yılında stratejik denge aşamasına gelmiş ve ülkenin pek çok bölgesinde kurtarılmış bölgeler ilan etmiştir.

Ve bugün Nepal Halk Savaşı 10. yılında. Gün geçtikçe adımları hızlanan yürüyüşte Nepal Komünist Partisi (Maoist)

önderliğinde savaşan yiğit Nepal halkı ülkenin %80'ine hakim bir duruma gelmiş ve kral Gyanendra'yı başkente hapsedmiş iktidar yürüyüşünü devam ettirmektedir.

Yakın bir süreçte NKP(M)'ye karşı hızlandırdığı saldırı furyasında hızını alamayan kral Gyanendra hükümeti feshetmiş ve iktidarı ele almıştır. Bu süreçte Nepal'de bulunan 7 politik partinin siyaset yapması engellenmiştir. Bunu iyi değerlendiren NKP(M) Birleşik Cephe'yi tesis etme noktasında önemli bir adım atarak krala karşı 7 partiyle taktiksel anlaşma yaparak karşı saldırıda bulunmuş ve bunda da başarılı olmuştur. Yaklaşık 3 ay önce yapılan bu anlaşma sırasında NKP(M) 3 aylık tek taraflı ateşkes ilan etmişti. Bu üç aylık tek taraflı ateşkes sırasında sivil ve askeri pek çok kadrosu ve taraftarı katledilen NKP(M) 2 Ocak 2006'da Prachanda imzalı bir bildiri yayımlayarak **"Tek taraflı ateşkeske rağmen kraliyet ordusunun yeni faşist faaliyetleri zemininde bizim istemimize rağmen ateşkesi uzatmanın bizim için imkansızın ötesinde bir intihar haline gelmekte olduğu gerçekliğine paralel partimizin ateşkeske son verdiğini ilan ediyoruz"** denerek ateşkeske son verdi.

Bugün NKP(M) Halk Savaşı'nı sadece gerici Nepal iktidarına karşı vermiyor. Aynı zamanda yayılcı Hint rejimine ve ABD emperyalizmi başta olmak üzere Nepal devletine destek veren tüm gerici- lere karşı vermektedir. Bu anlamıyla 10. yılında Nepal'de gelişmekte olan devrim yürüyüşüne yapılacak en büyük katkı enternasyonal bir ruhla Nepal devrimini desteklemek ve dünya gericilerinin izole etmeye çalıştığı bu devrim yürüyüşünü tüm dünya kamuoyuna yorulmaksızın haykırmaktır.

21. yüzyılda **"ayaklanmalar çağında"** zincirin en zayıf halkalarından olan Nepal'de 10 yıl kadar kısa bir sürede yiğit Nepal halkının bu onurlu mücadelesi gelinen aşamada Maoizm'in savunulmadan Marksizm ve Leninizm'in savunulamayacağını kanıtladı. NKP(M) önderliğinde savaşan Nepal halkının oğulları ve kızlarının doğrultukları namlular ABD başta olmak üzere tüm gericileri hedef almıştır 13 Şubat 1996'dan bu yana. Ve 13 Şubat 1996 gericilerin hiçbir zaman unutamayacakları yenilgilerden bir olacak olan Nepal devriminin temel sac ayağını

oluşturan **Halk Savaşı**'nın başlangıç tarihi olarak hafızalarda kalacak bir gün olacaktır.

Dünyada devrimlerin Marksist-Leninist-Maoist'lerin önderliğinde ilerlediği günümüzde şan olsun Nepal halkının iktidar yürüyüşüne...

GÜN'DE DÜN...

10 Şubat

1969. ABD 6. Filosu'na ait gemilerin İstanbul'a gelişi devrimci öğrenciler tarafından protesto edildi.

1980. 8 Şubat günü Çiğli İplik Fabrikası'nda 1500 işçi kapıları kapatarak barikat kurmuştu. 10 Şubat'ta polis işçilere saldırdı; 15 kişi yaralandı, 500 kişi gözaltına alındı.

1981. Genelkurmay Sıkıyönetim Askeri Hizmetler Koordinasyon Başkanlığı 5 sanatçıya 'teslim ol' çağrısı yaptı. **'Teslim ol'** çağrısı yapılan sanatçılar Cem Karaca, Melike Demirağ, Şanar Yurdatapan, Sema Poyraz ve Selma Bağcan'dı.

12 Şubat

1990. Hükümetin açıkladığı tütün fiyatlarını protesto eden köylüler Akhisar'da sokağa döküldü, eyleme saldıran polis 200 kişiyi gözaltına aldı.

13 Şubat

1925. Şeyh Sait Ayaklanması başladı.

1967. Türkiye Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu (DİSK) kuruldu. Sendika başkanları yaptıkları açıklamada **"Türk işçi sınıfının çıkarları, hakları, özgürlükleri ve onuru için bir araya geldik"** dediler.

14 Şubat

1963. İstanbul'da **Kavel Kablo Fabrikası**'nda işçiler 28 Ocak günü iş bırakmış ve oturma eylemine başlamışlardı. Eylemin 17. gününde polis eylemi kırmak için işçilere saldırdı; 9 kişi yaralandı.

16 Şubat

1969. Amerikan 6. Filosu'nun İstanbul'a demirlemesini protesto için "Emperyalizme ve sömürüye" karşı bir miting düzenlendi. Sivil faşistler mitingde **"Müslüman Türkiye"** sloganlarıyla saldırdı. Saldırıda Ali Turgut Ayaç ve Duran Erdoğan ölümsüzleşirken yaklaşık 200 kişi yaralandı. Bu saldırı tarihi **"Kanlı Pazar"** olarak geçti.

17 Şubat

1993. **Devrimci Sol** ve **TKP/ML TİKKO** davasından 18 devrimci tutsak kazdıkları 35 metre uzunluğundaki tünelden yararlanarak Nevşehir E Tipi Hapishanesi'nden firar etti.

22 Şubat

1848. Paris'te işçiler ayaklandı. İki yıl boyunca tüm Avrupa'yı altüst edecek işçi devrimleri çağı açıldı.

1986. 12 Eylül sonrası ilk büyük miting yapıldı. Türkiye İşçi Sendikaları Konfederasyonu (**Türk-İş**) tarafından düzenlenen mitingde 50 bin kişi katıldı.

Ölümü, yaşamı gibiydi: Direnerek yaşadı...

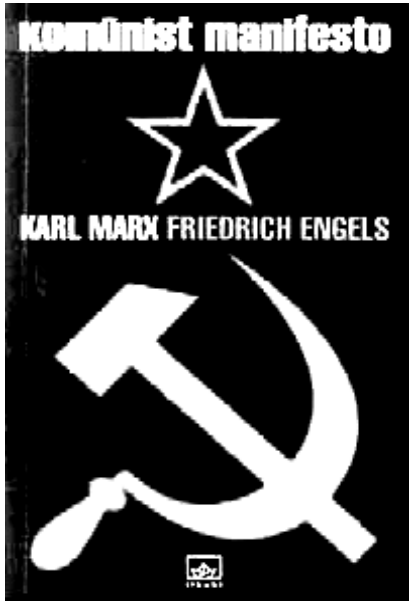
Türkiye Devrimci hareketinin önder kadrolarından birisidir **Ulaş Bardakçı**. **Ortaoğlu Teknik Üniversitesi**'nde okurken tanıştığı devrimci düşünceler onun yaşam yürüyüşünün çizgisini de belirleyecekti ölümüne dek... İlk olarak **Fikir Kulüpleri Federasyonu** ve **TİP** içerisinde faaliyet yürüten Bardakçı, **Mahir Çayan** ve arkadaşlarıyla tanışarak 1969 yılında **THKP-C**'nin kurulmasında aktif rol oynadı. Asıl görevi örgüte para ve malzeme kazandırmak olan Ulaş Bardakçı, **THKP-C**'nin genel komitesinde yer aldı. **Mahir Çayan**, **Hüdayi Arıkan**, **Ziya Yılmaz** ve **Hüseyin Cevahir** ile birlikte Ankara Küçükcesat'ta bulunan **Ziraat Bankası** ile **Selamçeşme**'deki Akbank şubesi başta olmak üzere birçok kamulaştırma eyleminde yer aldı. 17 Mayıs 1971'de Ulaş Bardakçı ve Mahir Çayan'ın da içerisinde yer aldığı bir grup **THKP-C** üyesi, İsrail Başkonsolosu **Efraim Elrom**'u yaşadığı apartmandan ka-

çırarak yayınladıkları **THKP** ve **THKC** 1 No'lu bildirimleriyle bazı isteklerde bulundular. İstekleri kabul edilmeyince Efrom'u cezalandırdılar. Bu eylemin hemen ardından yakalanan **THKP-C** üye ve kadrolarının içerisinde Ulaş Bardakçı da yer alıyordu. Ancak tutsaklıkları fazla uzun sürmedi. **30 Kasım 1971**'de **Mahir Çayan**, **Ulaş Bardakçı**, **Ziya Yılmaz** ile **THKO** üyeleri **Cihan Alptekin** ve **Ömer Ayna Kartal-Maltepe Askeri Hapishanesi**'nden firar ettiler. Firar eyleminin hemen ardından başta Deniz Gezmiş ve arkadaşlarının idam edilmesini engellemek amacıyla bir dizi askeri-politik eylem yapma kararı aldılar. Fakat firar sonrası ülke genelinde bir çok operasyon başlatılmıştı. **Ulaş Bardakçı**, **bu operasyonlardan birinde 19 Şubat 1972'de İstanbul Arnavutköy'de kaldığı evde silahının son mermisine kadar çatışarak şehit düştü**. Aynı gün Ziya Yılmaz da yaralı olarak yakalandı.

Ulaş Bardakçı'nın, 68 kuşağının devrimcilerinin ve önde gelen kadrolarının pek çoğunda olduğu gibi ülkenin sosyo-ekonomik tahlili, Kemalizm ve Türkiye devriminin yolu noktalarında bir dizi hatalı yaklaşımları bulunuyordu. Ancak O, Deniz Gezmiş ve Mahir Çayan gibi 50 yıllık suskunluğun kol gezdiği bir süreçte silahlı mücadelenin aktif savunucularından biri olarak ismi hala yaşatılan devrimci önderlerden biri olarak kaldı hafızalarda. O, hafızalarda inandığı düşüncelerden taviz vermeyen, inandığı gibi yaşayıp, inandığı gibi ölen bir devrimci olarak kaldı. O, yaşadığı gibi ölmenin, yaşamı tutarlılıkla geçirmenin güzelliğiyle kaldı hafızalarda. Aradan geçen onca yıl, onun unutulmama çağını gösterdi bize, bundan sonra da olacağı gibi...

Küçük bir kitaba sığan koca bir dünya...

Bundan tam 158 yıl önce işçi sınıfı ve ezilen dünya halklarını, baskı ve sömürü zulmüne karşı çelik bir ideolojiyle donatacak olan bir manifesto yazıldı Marks ve Engels tarafından; adı **Komünist Manifesto** olan. 1780'lerde işçi sınıfı özgülünde **Karl Marks** ve **Frederick Engels**'i bu manifestoyu yazmaya iten bir dizi gelişmeler yaşanıyor, Avrupa başta olmak üzere tüm dünyada. Bu dönemlerde kapitalist sistem hızla gelişmeye başlarken kendi "mezar kazıcısı" olan proletaryayı da ortaya çıkarıyordu. **1789 Fransız Devrimi**, 1780'lerde İngiltere'de başladığı kabul edilen **Sanayi Devrimi** ile işçi sınıfı, grev, devrim gibi kelimeler artık herkes tarafından bilinen terimler olarak dilden dile dolaşıyordu. Dünya bu terimlerle çalkalanırken 1830 ve 1840'larda Alman zanaat kalfaları gizli birliklerde örgütlenerek ilk bağımsız işçi örgütlenmelerini de yaratıyorlar-

di. 1832'de daha sonra **Alman Halk Derneği** adını alacak olan ve Paris'teki özgür basını desteklemek için Fransa'da Alman sürgünleri ve zanaat kalfaları tarafından **Alman Anavatan Derneği**'nin bir şubesi kuruldu. Ancak 1934 Nisan'ında siyasi faaliyetleri engelleyen bir dernek yasası Fransa'da yürürlüğe girdi. Bu gelişme üzerine derneğin üyeleri, derneğin adını **Horlananlar Birliği** olarak değiştirdi. Ancak derneğin oluşturduğu tüzükte çeşitli anti-demokrat yasalar, gizli komploculuk ve örgütün bir mezhepmişçesine davranması, dernek içerisinde bulunan proleter grubun **Haklılar Birliği**'ni kurmasına ve dernek faaliyetinden ayrılmasına neden oldu. Bu dönemde **Haklılar Birliği Derneği** içerisinde felsefi konulara eğilme, onlarla ilgilenme ve komünizmle felsefenin ilişkisi tartışılmaya başlandı. Bu derneğe üye olmasına rağmen Engels de birliğe üye olan tanıdıklar aracılığıyla komünist düşüncenin izlerinin taşınmasını sağladı.

Bu süre zarfında Marks ve Engels, **Haklılar Birliği** içerisinde ütopyik ve barışçı sosyalistlere karşı siyasi mücadele yürütmeye başladılar ve bu mücadele neticesinde derneğin birçok üyesi Marks ve Engels'e yakınlığı.

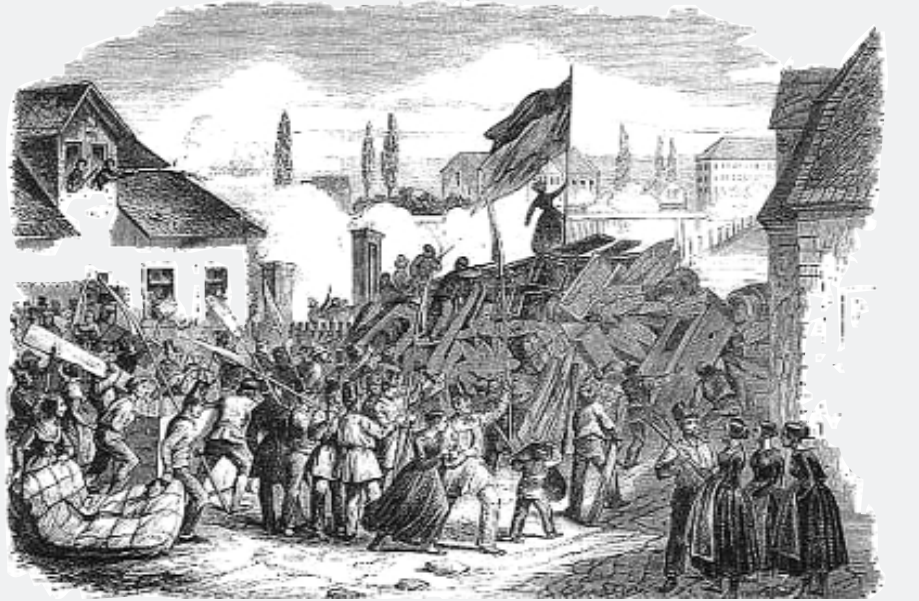
Haklılar Birliği, 1847'de yaptığı iki kongrede adını Komünistler Birliği olarak değiştirdi. **Haklılar Birliği**'nin adını **Komünistler Birliği** olarak değiştirdiği dönemde Avrupa'da hızla olgunlaşan devrimci süreç, Komünistler Birliği'ni somut bir stratejik ve taktik saptama zorunluluğuyla karşı karşıya bıraktı ve Marks ve Engels 1848 Şubat'ında bu programatik bildirgeyi Komünist Manifesto adıyla yayınladılar. Yıllar sonra

Engels tarafından manifestonun temel çekirdeğini oluşturan önermede özetlendiği gibi; "**Sınıf savaşları tarihi ve Avrupa'da egemenlere korku salan Komünizmin hayaleti dolaşmaya başlamıştır**" artık. "**Burjuvalar ve proleterler**", "**proleterler ve komünistler**", "**Sosyalist ve komünist yazın**" ve "**mevcut muhalefet partilerle ilişkileri bakımından komünistlerin durumu**" şeklinde dört bölüme ayrılan, işçi sınıfının temel teorik görüşlerini yansıtan **Komünist Manifesto**, tarihten günümüze ışığını saçmaya devam ediyor. Ezilen kitlelere umut, sömürücülere korku saçmaya devam ediyor 158. yılında. Bu korku bugün o kadar boyutlanmıştır ki geçtiğimiz haftalarda Avrupa Parlamentosu'na sunulan bir tasarıda, komünistlerin 2. Emperyalist Paylaşım Savaşı'nda emperyalizme karşı verdiği onurlu dire-

niş nedeniyle Nazi faşizmi ile birlikte komünizmi de savaş suçu olarak ilan edecek duruma gelmiştir.

Lenin "**Bu küçük kitapçık koca koca ciltler ağırlığındadır. Onun ruhu bugüne kadar uygar dünyanın bütün örgütlü ve mücadele eden proletaryasını canlandırmakta ve harekete geçirmektedir**" demiştir Komünist Manifesto için.

Bugün dünyanın çatısı olan Nepal'de, Filipinler'de, Hindistan'da Marksist-Leninist-Maoistler önderliğinde yükselen devrim mücadelesi, emperyalizme karşı direnen Irak ve Filistin halkı egemenlerin korkularını büyütmeye devam etmektedir. Korkularında haklılar çünkü hayalet her an, her dakika, her gün egemenlerin korkulu rüyası olarak yakalarına yapışmış ve mezarlarını kazmaya devam etmektedir.

Tuzla'daki kazanım da, kayıp da işçi sınıfının mücadele hanesine yazılacaktır!

Doğru yaptığımızı inanıyoruz ve doğrularımızı hazmedemeyen sistemin kolluk güçleri zalimce gaddarca halka yönelik amansız bir saldırı gerçekleştiriyor. Yine söylüyoruz bu saldırıları sınıf tavrımızla bir bütün olarak geri püskürtecek erdemliliğe, güce sahibiz. Hiçbir baskı, zulüm bizi haklı davamızdan geri adım attıramadığı gibi sınıf dostlarımızla birlikte bu saldırıları bertaraf edeceğiz.

be Sekreteri Mustafa Yiğit şahsında sendikamızın mücadelesine yapılan saldırıları protesto etmek için bir basın açıklaması düzenlediler. "Deri-İş sendikası yalnız değildir", "Yaşasın sınıf dayanışması",

Deri-İş Sendikası'nda örgütlendikleri gerekçesiyle 24 Kasım 2005 tarihinde işten atılan 28 Cevahir Deri işçisi bu tarihten itibaren sendika öncülüğünde direnişe başlamıştı. Patronun paralı uşağı taşeron Fuat Özalp, Cevahir Deri'de kaçak işçi çalıştırmaya başlamıştı. Sendika ile işçiler işçilerin haklarını ararlarken başta Cevahir patronunun tuttuğu eski korucu olan taşeron olmak üzere, jandarmanın, kaymakamın, savcılığın sendika ve işçiler üzerindeki saldırıları artmıştı. Taşeron ve adamları silahlarla, kazma saplarıyla sendika başkanı, sekreterine, direnişteki işçilere saldırırken, sendikacılar ve işçiler gözaltına alınıyor, taşeron ve adamları devletin yetkilileri tarafından korunmaya alınıyordu. Devletin, patronun ve taşeronun saldırılarına karşı sendikamızın öncülüğünde havzadaki işçiler bir bütün olarak karşı koymaya çalışırken direnişi kıramayan sermayenin uşakları bu kez Şube Sekreteri Mustafa Yiğit'e silahla, kazma saplarıyla saldırdı. Bu saldırıyla da yetinmeyenler bu sefer arkalarına polisi, JİTEM'i de alarak saldırılarına devam ettiler. Sendika Başkanı Hasan Sonkaya iki kez devletin kolluk güçleri tarafından kaçırılmak istendi. Havzada sendikasız, sigortasız, ucuz, kaçak işçi çalıştırmak isteyenler kendilerine dikensiz gül bahçesi yaratmak için önlerinde bulunan en büyük engel olan sendikayı bitirmek için tüm alçakça yöntemleri uygulamaya çalışıyor. Patronlar yaptıkları saldırılarda devletin kurumlarını arkasına alsalar da sınıf sendikacılığı perspektifiyle hareket eden, gıdasını işçiden emekçiden alan Devrimci Demokratik Sendikal anlayışı yaşama geçirmeye çaba harcayan Deri-İş Tuzla Şubesi bu saldırılara da göğüs germesini bilecektir.

Ancak sınıf sendikacılığı anlayışının

dibe vurduğu, sendikal faaliyette yaprakların kıpırdamadığı, sendikacıların üyelerinin yüzünü bile görmediği bir dönemde can bedeli yürütülen mücadeleye sınıf dostlarının kayıtsız kalmaması gerekmektedir. Kendine devrimci, demokrat, ilerici, yurtsever sendikal anlayışı savunuyorum diyenlerin Tuzla Havzası'nda olup bitenlere sessiz kalmaması gerekmektedir. Buradaki en ufak bir kazanım sınıf mücadelesinin kazanımıdır, kaybetmek ise sınıf mücadelesinin kaybıdır. Bu bilinçle hareket edilmeli ve Tuzla'daki direniş desteklenmeli, sahiplenilmelidir.

Patronun, taşeronun, sistemin tüm saldırılarına rağmen Cevahir Deri işçileri onurlu direnişlerini sürdürüyorlar. İşçiler sabah mesai saatiyle birlikte fabrika önüne geliyor, akşam mesai bitimiyle fabrika önünden ayrılıyorlar. Sermayenin saldırıları ilk başlarda işçilerin moralini bozar gibi olsa da işçiler bir aile olmuş durumda. İşçilere havzadaki diğer fabrikalardan ziyaretler de devam ediyor.

3 Şubat Cuma günü Deri-İş Sendikası Tuzla Şubesi önünde, Deri-İş Tuzla Şubesi Başkanı Hasan Sonkaya ve Şu-

"Gözaltılar, kaçırmalar bizi yıldırılmaz" sloganları atılan açıklamada, "Kaçırmalar saldırılar baskılar bizleri yıldırılmaz! Deri-İş yalnız değildir!" yazılı pankart açıldı. Açıklamada, mücadeleciler bir geleneğe sahip olan Deri-İş'e JİTEM ve kolluk güçleri tarafından yapılan saldırının tüm örgütlü mücadeleleri yıldırılmaya yönelik yapıldığı vurgulandı.

"Sınıf mücadelesi bedel ödenerek yürütülür"

Son süreçte sendika ve üyeleri üzerindeki saldırılarla ilgili Deri-İş Sendikası Tuzla Şube Başkanı Hasan Sonkaya ve Şube Sekreteri Mustafa Yiğit'ten görüş aldık.

M. Yiğit: Son dönemde gerek işveren sendikasının gerek jandarmanın, kaymakamlığın gerekse Cumhuriyet Savcılığı'nın Deri-İş Sendikası'na ve üyelerine yönelik baskıları var. Burada işverenin paralı uşağı taşeron tarafından gerek bana saldırılması gerekse şube başkanı Hasan Sonkaya'nın 18 Ocak'ta polis adı altında gayri resmi yollarla kaçırılmaya çalışılması, 29 Ocak'ta Sarı-

gazi'de şube başkanımızı döverek kaçırmaya çalışmaları bunu başaramayınca bir binanın bodrumuna sokmaları saldırıların geldiği aşamayı göstermektedir. Buradaki örgütlülüğün önünü tıkamaya, örgütlülüğü sindirmeye yönelik bir çalışma. Biz biliyoruz ki kriz dönemlerinde patronlar çalıştırdığı örgütlü olan kesimlere saldırarak krizi atlarmaya çalışır. Bu saldırıların bizi yıldırılmayacağını bir kez daha sizin aracılığınızla kamuoyuna duyurmak istiyoruz. Şube başkanımıza yapılan saldırıdan dolayı İHD İstanbul Şubesi'nde bir basın açıklaması yaptık. Önümüzdeki süreçte neler yapacağız? Temsilciler Kurulu'muzun aldığı bir takım kararlar var. İşyeri komitelerimizin olmadığı yerlerde komiteler oluşturarak işyerlerindeki işçi arkadaşları daha da bilinçlendirip direnişteki arkadaşları ve sendika yöneticilerini sahiplenmelerini sağlayacağız. Buradaki karakol yetkililerinin, kaymakamlığın, savcılığın görevlerini kötüye kullandıkları için haklarında imzalar toplayıp bir basın açıklamasıyla Valiliğe, İçişleri Bakanlığı'na, Başbakanlık'a, Cumhurbaşkanlığı'na göndereceğiz.

"Sesimize ses katılmasını istiyoruz"

Sınıf mücadelesi bizim gibi ülkelerde bedel ödenerek yürütülebilir. Deri-İş Sendikası'nın yöneticileri işçi sınıfından aldığı gıdayla burada faaliyet yürütüyor. Bunun için kaçırılabilir de, dövülebilir de, tutuklanabilir de, silahla sıkılabilir. Bizler sınıf bilincini kavradığımız için bu baskıların yaşanabileceğini biliyoruz. Nereden nasıl gelirse gelsin baskılar bizi yıldırılmaz. Kamuyundan, sınıf dostlarımızdan da beklemiyor buradaki sesimize ses katılmalarıdır. Buldukları alanlarda, işkollarında sendikamıza ve üyelerimize yapılan saldırıları protesto etmeleri, saldırganları teşhir etmelerini bekliyoruz. Buradaki kazanım sınıfın kazanımı olacaktır. Zaten işçiler emekçiler üzerinde yeterince baskı, saldırı var. Bunları ancak diğer işkollarındaki saldırılarla birleştirirsek, birlikte karşı koyarsak süreci atlatabileceğimizi düşünüyoruz.

“Saldırı benim şahsımda işçi sınıfındır!”

H. Sonkaya: Bu ülkede hak arayan tüm kurum ve kişilere yönelik yıllardır buna benzer saldırılar yapılmakta. Devlet içerisinde kontra örgütlülüklerin olduğu herkes tarafından bilinmekte. Her süreçte de tüm kurum ve kuruluşlara böyle saldırılar düzenlenmekte. Biz de **Devrimci Demokratik Sendikal Birlik** anlayışını benimseyen, işçi sınıfına inanan, söz ve kararı işçi sınıfıyla birlikte

söyleyen ve alan ve bunu bu şekilde pratiğe geçiren sendikal anlayışı savunduğumuzdan dolayı JİTEM tarafından işkenceye uğruyoruz. Bizi korku, panik içerisine koyup mücadelemizden alıkoymak isteyenlerin bir saldırısıdır bu. Bu saldırı şahsıma yapılmış bir saldırı değildir. Benim şahsımda sendikamıza, işçi sınıfına yapılmış bir saldırıdır. Sonuç itibarıyla benim üzerimde Deri-İş Sendikasına ve **Devrimci Demokratik Sendikal Birlik** anlayışına yapılan ve gözdağı verilme istenen bir saldırıydı.

Sonuçta biliyoruz ki sınıfın çıkarlarını savunan, mevcut sisteme muhalefet eden kişilere yönelik bu tip saldırılar ne ilktir ne de son olacaktır. Bizler her şeye rağmen almış olduğumuz bilgi, birikim ve inanmış olduğumuz sınıf duruşumuzla bu saldırıları da geri püskürteceğiz. Özellikle **29 Ocak**'taki saldırı JİTEM tarafından yapıldı.

Sistem tarafından bize saldırılıyor sa durumumuz iyidir, daha çok saldırıyorsa durumumuz daha iyi demektir. Demek ki biz sınıfa olan inancımız ve

sınıftan aldığımız görevlerden dolayı doğru bir yoldayız. Doğru yaptığımızı inanıyoruz ve doğrularımızı hazmedemeyen sistemin kolluk güçleri zalimce gaddarca bize yönelik amansız bir saldırı gerçekleştiriyor. **Yine söylüyoruz bu saldırıları sınıf tavrımızla bir bütün olarak geri püskürtecek erdemliliğe, güce sahibiz. Hiçbir baskı, zulüm bizi haklı davamızdan geri adım atıramadığı gibi sınıf dostlarımızla birlikte bu saldırıları bertaraf edeceğiz.**

(Kartal)

Deri işçileri direnişinden, Tuzla Deri-İş mücadelesinden vazgeçmeyecek!

29 Ocak'ta Sarıgazi'de kaçırılmak istenen Deri-İş Sendikası Tuzla Şubesi Başkanı **Hasan Sonkaya**, **21 Ocak**'ta **Cevahir Deri** patronunun adamları tarafından sopalarla dövülerek kafasına 28 dikiş atılan ve 18 gün iş göremez raporu verilen Deri-İş Tuzla Şube Sekreteri **Mustafa Yiğit**, Genel Merkez ve Tuzla Şubesi yönetimi **2 Şubat**'ta İHD İstanbul Şubesi'nde yaptıkları basın açıklamasıyla saldırıları kınadı.

Kendisine yönelik yapılan saldırıyla ilgili bilgi veren Hasan Sonka-

bindirmeye çalıştılar. Fırsat buldum ve ilk saldırı anında ellerinden kurtularak kaçtım. 100 metre sonra kara saplanınca beni tekrar yaladılar ve bu esnada Deri-İş Tuzla Şube Başkanı olduğumu ve adımlı bağırdım. Saldıranların JİTEM ve Kontrgerilla olduğunu beni kaçırarak öldürmek istediklerini bağırdım beni zorla bir binanın bodrum katına sokmaya çalıştılar. Saldırımı görenler beni ellerinden almaya çalıştılar. O sırada karakola da haber vermişler” sözleriyle anlattığı saldırı anından

sonrası ellerinde olduğumu söylemek zorunda kalmışlar. Serbest bıraktıktan sonra üstegmen Uğur beni karakola çağırarak bir tutanak imzalatmak istedi. Tutanakta ‘**olay yerine geldiğimizde söz konusu şahsı gördük. Saldırganları görmedik, son zamanlarda o mahallede hırsızlık olayı olduğundan dolayı çevredeki halk tarafından dövülmüş olabilir**’ şeklinde ifadeler vardı. Bu tutanağı imzalamadım. Karakolda üstegmene kendilerinin de olayla ilişkili olduklarını söyleyerek ‘**bana saldırı nereden**’ diye sorduğumda ‘**Ne yapayım karakola gelip ifade verin dedim ama gelmediler ve ifade vermediler, ama zamanı gelince biz bunları yakalarız**’ diye cevap verdi” dedi.

Bu saldırıların kabul edilemez olduğunu ve Deri-İş Sendikası ve üye işçilere bu süreçte destek vermek gerektiğini söyleyen Haber-Sen 9 No’lu Şube Başkanı **Ali Yıldız** da uzun zamandır süren ve şiddeti gittikçe artan saldırılara karşı tüm sendikalara, demokratik kitle örgütlerine duyarlılık çağrısı yaptı. Devrimci Demokratik Sendikal Birlik anlayışıyla bugüne kadar hareket eden Deri-İş Tuzla Şube’sinin direnişin her mevzisinde bulunduğu da belirtilen açıklamada bugün aynı desteğin Deri-İş Sendikası için gösterilmesi gerektiği de vurgulandı. Basın açıklamasına destek veren kurum temsilcileri de saldırılara karşı aktif tavır göstermeyen Türk-İş Genel Merkezi ve diğer konfederasyonlara tepki gösterdiler. Açıklamaya **ILPS Türkiye Seksiyonu**, Partizan, **Açılım Hukuk Bürosu**, **ÇHD**, **EMEP**, Haber-Sen İstanbul 9 No’lu Şube, **Limter-İş Sendikası**, Tüm Bel-Sen 1-5 No’lu Şubeler, **Tez Koop-İş İstanbul 2 No’lu Şube**, Deri-İş Genel Merkez Yönetimi, **TKP**, Belediye-İş 2 No’lu Şube, **Tekstil-Sen**, Nakliyat-İş, Genel-İş 3 No’lu Bölge Başkanı ve **Halkevleri** gibi kurumlar da destek verdi. (İstanbul)

ya Cevahir Deri patronunun daha çok Türkiye Kürdistanı'nda koruculuk yapmış kişileri kendi çevresinde topladığını söyledi. Bu kişiler aracılığıyla sendika yönetimi ve deri işçileri üzerine korku salmaya çalıştığını belirten Sonkaya, **direnişe 24 Kasım'da başlayan Cevahir Deri işçilerinin ve Deri-İş'in o günden beri defalarca saldırıya uğradığına ve saldırıların jandarmayla işbirliği içerisinde sürdüğüne dikkat çekti.** Tüm bu saldırıların halkın muhalefeti sındırmaya yönelik girişimler olduğunu da ekleyen Sonkaya, Devrimci Demokratik Sendikal Birlik anlayışının bundan önce olduğu gibi bundan sonra da bu ve benzeri saldırıları geri püskürteceğinin de altını çizdi.

“**Kaşkolla ağzımı kapatıp zorla 34 U 2085 plakalı transit bir araca**

sonra saldırıya uğradığı yere **Sarıgazi Jandarma Karakolu**'nda görevli Uğur adlı bir üstegmen ile 5 askerin geldiğini söyleyen Sonkaya “Saldırıya uğradığım yere gelen üstegmeni gören saldırganlar ‘**yakaladık komutanım**’ diye bilgi verdi. Bana saldırganlardan şikâyetçi olduğumu söyledim. Darp edilen, mağdur edilen kişinin ben olduğumu söylememe rağmen bu kişileri gözaltına almadılar. Üsteğmene bunları tanıyıp tanımadığını sorduğumda ‘**hayır tanımıyorum**’ dedi. ‘**O zaman neden gözaltına almadınız?**’ deyince beni apar topar jandarma aracına bindirdi. Tüm ısrarlarıma rağmen saldırganlar gözaltına alınmadı. Ve benim karakolda olduğum da kabullenilmedi. Durumumu öğrenmeye gelenlere karakolda olmadığımı söylemiş, jandarma üzerinde oluşturulan baskı

Direnen işçiler kazanacaktır!

16 Aralık'tan beri direnişte olan Karmez Gıda işçileri direnişlerini kararlılıkla sürdürmeye devam ediyor. Daha önce işçilerle yaptığımız söyleşiyi gazetemizde yayınlamıştık. Karmez Gıda'daki son gelişmeler ve TEKEL'deki son durumla ilgili olarak Tek Gıda-İş Sendikası Ege Bölge Sekreteri **Gürsel Köse**'den bilgi aldık.

Tek Gıda-İş Sendikası olarak 2003 yılının Ekim ayından itibaren mücadeleye başladıklarını, bu süreçte örgütlenme çalışmalarını ev toplantıları yaparak ve işçilerle birebir görüşerek sürdürdüklerini anlatan Köse, işçilerin çalışma koşullarının o dönemde çok kötü olduğunu, 12-15 saat çalıştıklarını ve işçilerin mesai ücretlerinin ödenmediğini, işçilerin sendikaya üye olmaya başlamalarından sonra buradaki çalışma koşullarının biraz düzeldiğini anlatıyor.

Köse, gerekli sayıyı tamamladıktan sonra bakanlığa başvurduklarını ve bakanlıktan “**Burada yetkiniz var, toplu sözleşme yapabilirsiniz**” denildiğini anlatan Köse, patronun bunun üzerine yerel mahkemeye başvurduğunu, ancak yerel mahkemenin de kendi lehlerine karar verdiğini belirtti. Bundan sonra da gerekli işlemlere başladıklarını, 60 günlük süre boyunca patronla anlaşılmasını üzerine 15 günlük arabulucu sürecinin de anlaşmayla sonuçlanmaması üzerine grev kararı aldıklarını, grev pankartlarını işyerine astıklarını belirtiyor.

Grevlerinin büyük bir kararlılıkla sürdüğünü anlatan Köse; sendikanın grevdeki işçilere ayda iki sefer erzak yardımı yaptığını, ay sonunda da temel ihtiyaçlarını karşılamaları için 250'şer YTL para yardımında bulduklarını anlatıyor. İçeride hala kanuna aykırı olarak üretimin devam ettiğini anlatan Köse, bu sorunu yargıya taşıdıklarını, yakın bir süreçte mahkemenin burada bir tespit yapacağını söyledi. Örgütlü gücün önemine de değinen Köse; “**Kararlıyız, örgütlü gücün bayrağını oraya dikene kadar mücadelemize devam edeceğiz**” dedi. İşçilerse yaptığımız ziyarette kararlı olduklarını, sonuna kadar direneceklerini, bu şekilde artık beklemek istemediklerini, daha radikal eylemler (işyerini işgal etme vb.) yapmak istediklerini söylediler. (İzmir)

İşçi-köylü'den

ÖZGÜRLÜK BUSH'LA KANA BULANMIŞ DURUMDA İRAN HALKININ ÖZGÜRLÜĞÜ EMPERYALİZMİN TEHDİDİ ALTINDA

Son birkaç zamandır emperyalistler yine sinsi tartışmalar yürütüyorlar. Konu tahmin edebileceğimiz gibi İran: "İran'ı ABD mi vuracak İsrail mi?", "ABD yalnız mı saldıracak, Avrupalı emperyalistlerin bu saldırı esnasındaki rolü ve tavrı ne olacak?" vb. sorular dünya kamuoyunun gündeminde. Bu konu ile en önemli rollerden birini de medya yürütüyor. Çünkü emperyalist medya, dünya halklarını, askeri müdahale fikrine alıştırmak ve bu arada İran'a gözdağı vermek için kolları sıvamış durumda. Medyada sürekli şu üç nokta vurgulanıyor: İran yönetiminin Yahudi düşmanı olduğu, nükleer denemeler yaptığı ve böyle bir nükleer gücün bölge ülkelerine hatta Avrupa'ya yönelik büyük bir tehdit unsuru oluşturduğu.

Bu üç nokta ABD Başkanı Bush'un beklenen "Birliğin Durumu" (Ulusa Sesleniş) konuşmasında da özel olarak vurgulandı. Bahsini ettiğimiz bu noktaların yanında Bush'un konuşmadaki önemli bir diğer nokta da ABD Başkanı'nın dilinin altındaki baklayı ağzından çıkarması oldu. "Birliğin Durumu" konuşmasında "petrole bağımlılığın sona erdirilmesi" gerektiği yönünde mesajlar veren Bush, temiz enerji araştırmaları için kaynakları artıracaklarını da sözlerine ekledi. ABD Başkanı'nın 52 dakika süren konuşmasında ezberlenmiş birkaç cümle dışında kayda değer bir şeyin olmadığını altını çizmek önemli. "Demokrasi", "özgürlük", "insan hakları", "refah" vb. kelimelerin sıkça geçtiği konuşmada, ana mesajların başında elbette ki, İran ve İran'ın dünya halkları

için ne denli büyük bir tehlike olduğu konusu yer aldı. "İran halkı küçük bir dini azınlığın elinde rehin durumdadır" diyen Bush, tıpkı Irak ve Afganistan gibi İran'ı "özgürleştirme" görevini de büyük bir zevkle üzerine aldığını gösterdi.

Şöyle geriye dönerek Irak'a bir bakalım. ABD kendi deyimi ile Irak'ı özgürleştirdi. 150 bin insanı katletti yani. Ülkeyi iç savaşa sürükledi. Yeraltı ve yerüstü kaynaklarını, tarihini, kültürünü talan etti. Akla hayale gelmeyecek işkence yöntemleri ile tutsak kampları oluşturarak Irak halkını, direnişçileri hapishanelere doldurdu. Iraklılar tarafından çiçeklerle karşılanacaklarını ileri süren Bush'a rağmen direniş 2.5 yıldır sürüyor. Biraz daha eskiye gidip aynı söylemler ile işgal edilen Afganistan'a da bakalım: Afganistan işgalinin üzerinden nerede ise dört yıl geçti. Afganistan'da Taliban daha da güçlendi. Ülkenin her yanındaki saldırılar ve kadınlar üzerindeki baskılar işgal öncesi döneme göre oldukça arttı. 2005 yılı içinde saldırılarda toplam 1.600 kişi yaşamını yitirdi. Bu gerçekler ortada iken hala "İran'ı özgürleştirmekten" bahseden Bush, yaptığı konuşmalar ile sadece gülünç duruma düşüyor. Rex isimli Irak gazi si bir keresinde(!) Bush'u dinlemeye nail olduğu "Ulusa Sesleniş" konuşmasında "Amerikan halkını korumanın, barışı garanti etmenin tek yolu liderlik etmektir. ABD dünyaya liderlik etmeye devam edecektir" diyerek dünya halklarının ABD'nin liderliğine ihtiyacı olduğunu da vurguladı(!) Benzer içerikteki mesajları Ri-

ce'nin 18-19 Ocak tarihlerinde yaptığı konuşmada da bulmak mümkün. ABD'ye yönelik tehditlerin başında terörizmi, salgın hastalıkları, kitle imha silahlarının yaygınlaşmasını ve "başarısız devletleri" sayan Rice, bu sözleri ile elbette ki diğer emperyalist güçlere de bu tehditlerde yan yana olalım mesajını veriyor.

Bölgede ihtimal olarak yaşanacak gelişmelerin ülkemiz üzerindeki etkisinden ise söz etmek bile artık gereksiz. Ama özellikle şuna vurgu yapmak gerekiyor ki o da; emperyalistlerin önemli planlarından birisini oluşturuyor. İran'ın bu "silahlanması", bölgenin diğer ülkeleri üzerinde de etkili olacak; özellikle Türkiye ve Mısır gibi ülkeler "İran'a karşı kendilerini korumak" için silahlanmaya hız verecektir. Ancak şu da bir gerçek ki emperyalistler açısından Türkiye tüm bu saldırılar sırasında önemli bir misyona sahip olacaktır. ABD'nin geleceğe dönük planları içinde Türkiye'ye bir ileri karakol misyonu biçtiği geçtiğimiz aylarda yoğunlaşan ziyaretlerle de ortadadır. Örneğin hatırlanacağı üzere, CIA Müdürü Porter Goss Ankara'ya yaptığı ziyarette, R. Tayyip Erdoğan'dan "İran nükleer ve askeri hedeflerine yönelik hava saldırıları için politik ve lojistik destek sağlanmasını" istemişti. Türkiye ve İran arasında yaşanacak böylesi bir krizden zararlı çıkacak olanlar İran ve Türkiye halkı olurken, emperyalistler ise bu krize yatırım yaparak kârlarına kâr katacaktır. Emperyalistlerin kullandığı "İran 5-10 yıl içinde nükleer bomba yapacak" söylemlerinin altında yatan asıl neden İran'ın, ABD'nin Büyük Ortadoğu Projesi planları ile oluşturduğu çelişkidir. ABD'nin enerji kaynaklarının ve yollarının denetimi, İsrail'in güvenliği, Büyük Ortadoğu Projesi'nin uygulanması gibi projelerinin ortasında bir kaya gibi duran İran'a yönelik saldırının bir anlamı da burada ortaya çıkıyor.

Yine bu konu ile ilgili diğer bir

konu da Danimarka'da Jyllands-Posten isimli gazetede yayınlanan karikatürün ardından iyice gündeme oturan "uygarlıklar çatışması", "medeniyetler çatışması" söylemlerinin tekrar ortaya çıkması oldu. Türkiye'de bir takım gelişmeler ile birlikte iyice gündeme oturan tartışma birçok ülkede Danimarka Büyükelçiliklerine yönelik saldırılar ile iyice gündeme otururken, ABD emperyalizminin iştahla olan biteni seyrettiğini söylemek yanlış olmaz.

Dünyada ve Türkiye'de bu gibi gelişmelerin yaşanması, önümüzdeki süreçte emperyalistlerin yeni saldırıların, katliamların altına imza atmaya hazırlanması bizlere görevlerimizi bir kez daha hatırlatmaktadır. Önümüzde hem takvimsel açıdan önemli ve anlamlı gündemler bulunmaktadır (8 Mart, 12 Mart, 16 Mart, 21 Mart vb.); hem de bahsini ettiğimiz emperyalist saldırganlık ülkemizi oldukça yakından ilgilendirmektedir. Önümüzdeki tarihsel günleri ülkede ve dünyada gelişen diğer gündemlerle birlikte ele almak, gün içindeki anlamları ile birlikte işleyip, kitleleri örgütlemenin bir aracı haline getirmek olmazsa olmazdır.

Dünyada bu gelişmeler yaşanırken ülkemizde de Şemdinli olayları devletin eline yüzüne bulaştırdığı "yargı süreci"nde yaşanan gelişmeler ile içinden çıkılmaz bir hal almakta ve her geçen gün devletin daha da teşhir olmasına yaramaktadır. Yine deri işçilerine ve Deri-İş Sendikası Tuzla şubesine yönelik saldırılar devam ederken; TEKEL işçileri fabrikalarını terk etmeyecek özelleştirme saldırıları karşısında direnmekte; Türkiye Kürdistanı'ndan Ege'ye, Karadeniz'den Marmara'ya birçok bölgede direnişe destek veren işçiler ve köylüler önümüzdeki dönemin hareketli geçeceğinin sinyallerini vermektedir şimdiden.

İşte önümüzdeki süreçte tüm bunları devleti teşhir etmenin birer aracı ve kendi gündemimiz olarak ele alıp, çalışmalarımıza hız vermeliyiz.

Eğitim emekçilerine ek ders zammı: 1 YTL

Eğitim-Sen Genel Başkanı Alaaddin Dinçer Sendika Genel Merkezi'nde öğretmen atamaları, ek ders ücretlerinin artırılması ve "Büyük Eğitimci Yürüyüşüne" katılan eğitim emekçilerine açılan soruşturmalara ilişkin bir basın açıklaması yaptı.

Dinçer, "Milli Eğitim Bakanı Hüseyin Çelik 'ek ders ücretlerine 5-6 kat artış yapılacak' diyor. Çelik'in büyük artış yapıyor gi-

bi göstererek ifade ettiği bu artışın karşılığı 1 YTL'dir. Ek ders ücretlerinin saat başına karşılık 3.3 YTL ödeniyor, buna yapılacak 3-5 kat artış 1 YTL'ye denk düşüyor. Bakan

öğretmenleri aşağılamaya devam ediyor" dedi. Eğitim-Sen tarafından 24-27 Kasım tarihleri arasında Türkiye'nin birçok yerinden Ankara'ya doğru başlatılan ve Ankara'da polislin azgınca saldırısına maruz kalan "Büyük Eğitimci Yürüyüşü"ne katılan eğitim emekçilerine soruşturma başlatıldığına dikkat çeken Dinçer, "Anti-demokratik ve hukuka aykırı bir yöntem. AKP hükümeti tarafından eğitim emekçilerinin mücadelesi bastırılmak isteniyor" dedi.

(Kartal)

Özelleştirmeler karşı Aliğa'da eylem

TÜPRAŞ'ın özelleştirmesine karşı tüm rafinerilerde işçiler eylem yaptı. İzmir-Aliğa'da ise PETKİM işçileri de TÜPRAŞ işçileriyle birlikte eylem yaptı. İzmir-Çanakkale karayolundaki TÜPRAŞ Kavşağı'nda yaklaşık 1000 işçi bir araya gelerek 27 Ocak günü bir eylem yaptı.

"Biz değil, Türkiye kaybedecek" pankartının açıldığı eylemde işçiler, "Hainler halka hesap verecek", "Yaşasın

sınıf dayanışması" vb. sloganlar atıldılar. Yürüyüşte konuşan Petrol-İş Aliğa Şube Başkanı İbrahim Doğanül, işçilere Türkiye devi TÜPRAŞ'ın dört rafinerisinin sadece birinin fiyatına satıldığını söyledi. "Erdemir satıldığında da yerli sermaye aldı denildi. Sonra OYAK oldu yarı yarıya gavur" dedi. İki gün işyerini terk etmeme eylemi yapan işçiler mücadelelerinde kararlı olduklarını söylediler. (İzmir)

Halk düşmanı Malatya Valisi'ne "Hoşgeldin karşılaması" yapıldı!

Bildiride "Kürt halkının onyıllardır baskıyla, zulümle ve bütün kontra yöntemlerle katledilmesinin sorumlusu faşist TC devleti öyle pervasızlaşmıştır ki, Şemdinli örneğinde olduğu gibi halkımızın üzerine alenen ateş açmaktan, savaş uçaklarıyla tehdit etmekten, bombalamaktan hiç çekinmemektedir. Üstelik bu kirli oyunlarını kendi resmi kurumlarında tezgahlamakta,

yine resmi unvanlarına dayanarak işlerini halledip soluğu yine bu resmi inlerinde almaktadır. Bu yüzden Faşist TC devletinin özellikle T. Kürdistanı olmak üzere bütün kurum ve kuruluşları bu tezgahın bir parçası olarak işlev görmekte ve haklı olarak partimizin namlularının ve bombalarının hedefine yerleşmektedir. İşte hedeflerden olan Malatya Valiliği Partimiz TKP/ML'nin bombalarıyla sarsılmıştır.

Merkezden özel kararname ile Malatya'ya atanan Vali H. İbrahim DAŞÖZ'e "Hoşgeldin ve tebrik merasimi" sırasında makam odasının karşısında patlayan bomba büyük bir paniğe ve korkuya sebep olmuştur. Patlamada maddi hasar meydana gelirken neye uğradıklarını anlamadan sağa sola koşuşturan polisler, bomba şüphesiyle birkaç paketi de patlatarak ne denli paniğe sürüklendiklerini göstermiştir. Olayın ardından basın açıklaması yapan Vali H. İbrahim Daşöz, Partimizin son süreçte gerçekleştirdiği eylemlerden bahsetmiş, eylemlerimiz için başka bir devrimci örgütten şüphelendiğini belirterek şaşkınlığını ifade etmiştir" şeklinde devam etmektedir.

Bilindiği gibi Malatya'da yaşanan gerek kimsesiz çocuklara yapılan baskılarda, gerekse de 8 bin kişinin hastalanmasına neden olan ishal salgınında hem Belediye Başkanı hem de Malatya Valisi oldukça

pişkin davranarak kendilerine toz kondurmamışlardı. Binlerce insanın sağlığıyla oynayan eski vali Osman Derya Kadioğlu'nun yeri değiştirilmiş olayın suçu ise Belediyede çalışan 4 personelin üstüne yıkılarak açığa alınmışlardı.

ABD emperyalizminin güdümündeki Dernek, hak ettiğini buldu!

Yine bildirinin devamında Adana Türk Amerikan Dostluk

Derneği'ni yönelik saldırıya da değinilerek şöyle denildi; "Öte yandan, daha önceden Partimiz militanlarınca molotoflanarak yakılan Adana Türk-Amerikan Derneği binasında patlayan bomba ise büyük maddi hasar meydana getirmiş, patlama sonrası yangın çıkmıştır.

Amerikan emperyalizminin esasen bütün dünya halklarına karşı açmış olduğu savaşın bir diğer ayağı ise sivil toplum örgütleriyle kamuoyu yaratmak, işbirlikçiliği geliştirmek ve istihbarat örgütüllüğünü yaygınlaştırmaktır.

Yine dünya halklarının gözünde gerçek yüzü ortaya çıkan ABD emperyalizmi, bu kurumların etkinlikleriyle 'yırpanan imajını' düzeltmeye çalışmaktadır. Ülkemizde bu kurumlardan önemli birisi olan Türk-Amerikan Derneği (TAD) bu faaliyetlerinden ötürü Partimizin bombalarına hedef olmuştur. 1954'ten beri faaliyetini

sürdüren Derneğin Adana Şubesi halkımızın bilincini bulandırmak için yönlendirilmiş, emperyalizmin temsilcisi bir odak olarak cezalandırılmayı çoktan hak etmiştir.

Bombalama eylemlerimizde halkımızın herhangi bir zarar görmemesi için gerekli özen gösterilmiş, bombalarımızın patlama saatleri ve yerleri belirlenirken buna azami dikkat gösterilmiştir. Partimiz bütün tarihi boyunca eylemlerinde halkın canı ve malına zarar vermeme ilkesine bu eylemlerinde de sahip çıkmıştır, ancak buna rağmen ufak çapta yaralanmalar olmuştur."

TKP/ML militanlarından semtlerde eylemler

* 28 Ocak 2005 tarihinde İstanbul-Gazi Mahallesi 8 Evler bölgesinde bulunan Heykel Parkı'na saat 04:00 sularında "Parti ve Devrim Şehitleri Ölümsüzdür-TKP/ML TIKKO" sloganını içeren piknik tüpünden yapılan bomba süsü verilmiş bir pankart asıldı.

Yaklaşık 4 saat asılı kalan pankart halkın yoğun ilgisini çekerken düşmanda ise tedirginlik yarattı.

* Esenyurt'ta ise E-6 Karayolu bağlantı geçidinde (Balıkyolu

Köprüsü) "Parti ve Devrim Şehitlerini Anıyoruz" ve "TKP/ML TIKKO" imzalı pankart asıldı. Sabaha kadar asılı kalan bomba süsü verilmiş pankart, daha sonra bomba imha ekipleri tarafından indirildi. Burada ayrıca "TKP/ML TIKKO" imzalı afişler de dikkat çekti.

* 17 Ocak tarihinde 1 Mayıs Mahalle-

si'nin merkezine parti ve devrim şehitlerini anma amaçlı pankart asma eylemi gerçekleştirilmiştir. Akşam saat 20:00 sularında asılan "Parti ve devrim şehitleri ölümsüzdür"-TKP/ML TIKKO imzalı pankart, yaklaşık iki buçuk saat boyunca asılı kalmış, sonrasında bomba imha ekipleri tarafından fünüyle patlatılmak suretiyle indirilebilmiştir.

* 19 Ocak tarihinde İstanbul Üst Komitesi imzalı yozlaşmaya ve çeteleşmeye karşı mücadele çağrısı yapan bildiriler dağıtılmış ve yine aynı içerikte pul çalışması yapılmıştır. 21 Ocak akşamı yine parti ve devrim şehitlerini anma faaliyeti çerçevesinde yazılamalar gerçekleştirilmiştir. "Şehitlerimiz toprakta tohum, hasadımız devrim olacak", "Şehitlerimizin kanları toprakta silahları yerde kalmayacak", "Parti ve devrim şehitleri ölümsüzdür" vb. TKP/ML imzalı yazılamalar gerçekleştirilmiştir. Yine 24 Ocak tarihinde parti ve devrim şehitleri haftası vesilesiyle işçi ve emekçileri, yoksul halkımızı şehitlerimizi anmaya ve mücadeleye çağıran TKP/ML-MK-SB imzalı bildiriler 1 Mayıs Mahallesi'nde yaygın bir şekilde dağıtılmıştır. Yine aynı gündem esası TKP/ML TIKKO imzalı pullamalar yapılmıştır.

* Sarıgazi semtinin emekçi mahallelerinde "Parti ve devrim şehitleri ölümsüzdür", "İbo yaşıyor

TIKKO savaşıyor", "Mehmet Demirdağ yoldaş ölümsüzdür", "Yaşasın halk savaşı", "Devrim şehitleri ölümsüzdür", "Muharrem, Aşkın, Cafer yoldaşlar ölümsüzdür" TKP/ML

TIKKO imzalı yazılamalar yapılmıştır. Ayrıca birçok yere TKP/ML ve TIKKO imzaları atılmıştır.

Ayrıca Gülsuyu ve Pendik semtlerinde de parti ve devrim şehitlerini anma amaçlı yazılamalar yapılmış ve TKP/ML'nin adı emekçi semtin duvarlarına nakşedilmiştir.

Komsomol'dan eylemler

Yine elimize e-posta yolu ile ulaşan bir bildiriye göre TMLGB militanları da yaptıkları eylemler ile Parti ve Devrim Şehitlerini selamladı.

"Faşist TC, her dönem olduğu gibi,

içinden geçtiğimiz dönemde de halkımıza yönelik saldırılarını azgınca sürdürmektedir. Şemdinli'de gerçek yüzü ortaya çıkan faşist patron ağa devleti, TEKEL vb. kurumların özelleştirilme-

sinin, köylülere yönelik çeşitli saldırılarının yanısıra halk gençliğini kültürsüzleştirme, kimliksizleştirme saldırılarına da hız vermiştir. Özellikle bu dönem üniversitelerde artan faşist saldırılar, halk gençliğinin muhalefetini bastırmaya yöneliktir. Tüm bu saldırılara karşı, emekçi halkımızın tek kurtuluşu Halk Savaşı'ndan geçmektedir. Birliğimizin belirlediği 'Gerilla Savaşı İçin Komsomol'da Örgütlen, Örgütle' kampanyası, halkımıza ve özelde halk gençliğine yönelik bir savaş çağrısıdır. Halk gençliği, geleceğine sahip çıkmak için molotoflarla, taşlarla, silahlarla Faşist TC'den ve her türlü kurumundan hesap sormalıdır" şeklinde başlayan bildiride eylemler şöyle sıralanıyor;

"10 Ocak 2006 Salı günü Adana Turgut Özal Bulvarı'nda bulunan KOÇ Sistem-Bilgi ve İletişim Sistemleri AŞ'ye bağlı bir iş yeri molotoflanmıştır. Yine aynı gün Mersin

Mezitli'de bulunan OYAK Bank'a ait bir ATM, militanlarımız tarafından molotoflanarak tahrip edilmiştir.

20 Ocak günü ise İstanbul'da, Üsküdar Libadiye Caddesi'ndeki Yapı Kredi Bankası ve Bahçelievler Siyavuşpaşa Mahallesi'nde bulunan Ziraat Bankası'nın bankamatığı militanlarımızca molotoflanmıştır.

Yine, Soğanlı Mahallesi'nde "Parti ve Devrim Şehitleri Ölümsüzdür", "Yaşasın Halk Savaşı", "TIKKO gerillaları ölümsüzdür", "İbo yaşıyor, TIKKO savaşıyor", "Halk Savaşçıları ölümsüzdür" yazılamaları ve çok sayıda TKP/ML, TIKKO, TMLGB imzalamaları yapıldı.

Bildiride son olarak; "Buradan bir kere daha ilan ediyoruz ki, bizler TKP/ML-TMLGB militanları olarak, Faşist TC'den bundan sonra da hesap sormaya devam edeceğiz" denildi.

İŞÇİ-KÖYLÜ

BİZ HALKIZ GELECEK ELERİMİZDEDİR

UMUT YAYINCILIK VE BASIM SANAYİ LTD.ŞTİ

Yönetim yeri: Güreba Hüseyin Ağa Mah.
İmam Murat Sok. No:14/1
Aksaray-Fatih/İSTANBUL
Tel: (0212) 521 34 30, 531 48 53 FAKS: (0212)621 61 33
Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: Numan BOZER
Baskı: Gün Matbaacılık Beşyol Mah. Telsizler Mevkii Akasya Sk.
No:23/A K.Çekmece/İstanbul Tel: 0212 426 63 30-580 63 80
Genel Dağıtım: YAY-SAT
@mail: umutyayincilik@superonline.com
@mail: umutyayincilik@tinet.net.tr

BÜROLAR

► KARTAL: HAMAM SOK. DEMİRLİ İŞHANI NO: 57/14 KARTAL, TELEFAX: (0216) 306 16 02 Cep: 0 544 521 34 30
► ANKARA: TUNA CAD. ÇANAKÇI İŞHANI NO:11 KAT:3 DAİRE:32 ÇANKAYA TEL: (0312) 432 23 01 Cep: 0 535 562 33 72
► İZMİR: 856 SOKAK, NO:48/203 KEMERALTI KONAK, TELEFAX: (0232) 441 93 09 Cep: 0535 310 31 84
► MALATYA: DABAKHANE MAHALLESİ, BOZTEPE CAD., BABACAN İŞHANI NO:9 KAT:1/16 MALATYA TEL: (0422) 325 78 13 Cep: 0536 697 94 19
► ERZİNCAN: ORDU CAD. ORDU İŞHANI KAT:3 TEL: 0 446 223 67 18
► BURSA: SELÇUK HATUN MAH. ÜNLÜ CAD. SÖNMEZ İŞ SARAYI KAT: 2 NO: 185 HEYKEL, TEL: (0224) 224 09 98 Cep: 0 536 613 81 98
► SAMSUN: KALE MAH. YUSUF KEFELİ İŞHANI, KAT: 6 NO: 9, TEL: (0362) 435 64 57 Cep: 0 537 597 69 84
► MERSİN: ÇANKAYA MAH. SİLİFKE CAD. ÜZÜM İŞHANI KAT: 1 NO: 47 MERSİN
► AVRUPA MERKEZ BÜRO: WESLER STR 93 47169 DUISBURG-DEUTSCHLAND TEL: 0049 203 40 60 958 FAKS: 0049 203 40 60 959

TKP/ML TİKKO'dan Parti ve Devrim Şehitlerini Anma Haftası nedeniyle eylemler

1 Şubat 2006-Ekspres

Bombadan TİKKO çıktı

TRABZON Valisi Hüseyin Yavuzdemir, Trabzon, Rize ve Amasya'nın Merzifon İlçesi'ndeki patlamaları terör örgütü TKP/ML TİKKO (KONFERANS) örgütü üyelerinin üstlendiğini bildirdi. Yavuzdemir, açık-

“Şehitlerimizi anmak; Bombalarımızı düşmanın beyninde patlatmak tüfeğimizle suskunluğu yırtmaktır!”

Bombalamaları TİKKO üstlendi

Trabzon Valisi Hüseyin Yavuzdemir, Trabzon, Rize ve Amasya'nın Merzifon İlçesi'ndeki patlamaları terör örgütü TKP/ML TİKKO (KONFERANS) örgütü üyelerinin üstlendiğini bildirdi. Vali Hüseyin Yavuzdemir, Trabzon'da MHP il ve ilçe başkanlıkları ile Ülkü Ocakları Dergisi İl Temsilciliği'nin bulunduğu binanın birinci katın koridorunda, Rize Belediyesi'nin 3. katında temizlik malzemelerinin bulunduğu oda ile Amasya'nın Merzifon İlçesi Kaymakamlık binasının kadınlar tuvaletinde 25 Ocak 2006'da meydana 3 bombalama eylemini terör örgütü TKP/ML TİKKO (KONFERANS) örgütü'nün İstanbul'da dağıttığı bildiriyle üstlendiğini belirtti. Bu arada, Trabzon, Rize ve Merzifon'da meydana gelen patlamaların ardından olay yerlerinden toplanan numunelerin Samsun'daki Laboratuvar Bölge Müdürlüğü'nde yapılan incelemesinde 3 bombalama eyleminde de TNT

TC adaletinin defalarca ortaya konulan gerçekliği içinde ne “adil” davranacağı ne da halk düşmanlarının kılına dokunmayacağı yıllardır bilinen ve dillendirilen bir gerçektir. Yine dillendirilen bir diğer gerçeklik de hesap sorma gücünün ancak halkın örgütlü gücünün olacağıydı. “Hiçbir halk düşmanı cezasız kalmayacak” diyerek halk düşmanlarından hesap sorduğunu/soracağını belirten Proletarya Partisi militanları bu doğrultuda eylemler yaparak emekçi halka reva görülenlerin yanıtız bırakılmayacağını bir kez daha gösterdiler.

Hatırlanacağı gibi 6 Nisan 2005 tarihinde Trabzon'da ve 2 Kasım 2005 tarihinde Rize'de TAYAD'lı ailelere yönelik linç girişimleri olmuştu. Rize Belediye Başkanı Halil Bakırcı faşistlerin TAYAD'lılara yönelik saldırısının ardından yaptığı açıklamada “Eğer onlar olduğunu bilsem inip ben de vururdum” diyerek ucuz kahramanlık yapıp, meydan okumuştur.

AKP Rize Milletvekili Abdülkadir Kart ise yaşananların ardından Bakırcı'yı takip ederek “Derlerini aldılar. Bir daha buraya gelmeye cesaret edemezler” sözleri ile linççilere açık destek sunmuş, konuya ilişkin hiçbir açıklama yapmayan AKP hükümeti de bu “sessiz” tavı ile saldırılara ortak olduğunu bir kez daha ispatlamıştır.

Bu bilinçle hareket ettiğini ifade eden TKP/ML TİKKO Karadeniz Bölge Komutanlığı militanları yaptıkları açıklamada “Şehitlerimizi anmak, mücadelemizi büyütmek ve düşmana güçlü darbeler vurmaktır” şiarı ile hareket ederek hem Proletarya Partisi'nin 1. Konferansı'nda karar altına aldığı Parti ve Devrim Şehitleri Haftası'nı selamladıklarını hem de devletin beslemeleri olan linççilerin cezasının devlet tarafından verilmeyeceğini gösterdiklerini açıkladılar.

Trabzon MHP hedef oldu!

Elimize e-posta yolu ile ulaşan bildiride yapılan eylemlerden ilkinin Trabzon MHP ve yan kuruluşu Ülkü Ocakları'nın bombalanması olduğu belirtilerek “Bilindiği gibi 1921'den günümüze Trabzon'un Türkiye Devrimci Hareketi tarihinde önemli bir yeri vardır. 1921'de Mustafa Suphi ve on dört yoldaşı faşist diktatörlüğün örgütlediği kontroller tarafından Trabzon'da linç edilmek istenmiştir. Bu linç girişimini takip eden günlerde Karadeniz'de 15 komünist hunharca katledilmiştir.

Hatırlanacağı gibi 2005 yılı Newroz kutlamalarında Mersin'deki bayrak provokasyonu ile başlayan ve hemen akabinde

kampanyaya dönüştürülen linç girişimli saldırılar Trabzon'da başlatılmış ve bu saldırılar Afyon, Bozüyük, Ayvalık, Eskişehir ve diğer illere yayılmıştır. Trabzon'da bildiri dağıtan TAYAD'lı devrimciler, bizzat devletin desteği ve polisin gözü önünde linç edilmiş ve görüntüler devletin basını aracılığıyla tüm ülkeye izlettirilerek “vatandaşın hassasiyet”leri şaha kaldırmıştır. Bizzat devletin organize ettiği bu saldırılar “bölücü teröre karşı yılların getirdiği birikimin sonucu, halkın tepkisi” olarak açıklanmış ve bu açıklamalarla yapılan saldırılar meşrulaştırılarak, sivil faşistlerle birlikte organize edilen saldırıların tüm ülke çapına yayılması için gerekli propaganda araçlarının tümü devreye sokulmuştur.

Bizler devletin beslemeleri olan bu faşistlerin cezasının devlet tarafından verilmeyeceğini çok iyi biliyoruz. TAYAD'lı devrimciler ve Bozüyük'te DEHAP'lı yurtseverlere yönelik saldırı bütün ilerici devrimci, demokrat güçlere, halka karşı yapılmıştır. Saldırıları bu bilinçle kavrayıp göğüslenmesi ve karşı durulması ve yapanların bizzat cezalandırılması bilinci ile hareket edilerek bu girişimlerin örgütleyicisi konumundaki MHP ve yan kuruluşları parti militanlarımızca 25 Ocak 2005 tarihinde saat 16:30'da bombalanmıştır” denil-

mektedir.

Trabzon'da gerçekleştirilen bombalama eylemleri sonrasında açıklama kuyruğuna giren AKP'sinden, CHP'sine tüm düzen partileri “Huzurumuz bombalandı, demokrasi zarar gördü” demeçlerini verirken, TAYAD'lı ailelere yapılan saldırıda hiç ses çıkarmayıp son derece “normal” karşılamaları kuşkusuz onların ikiyüzlü demokrasi anlayışlarını da ortaya koymaktadır.

Rize Belediye Başkanı'na cezalandırma eylemi

Bildirinin devamında ise 2 Kasım 2005 tarihinde, 2001 yılında Küçükarmutlu'da Ölüm Orucu'nda şehit düşen Canan ve Zehra Kulaksız kardeşlerin mezarını ziyaret etmek isteyen TAYAD'lı devrimcilerin, mezar anması dönüşünde devlet destekli sivil faşistler tarafından linç edilme istendiği, buldukları araca saldırıldığı hatırlatılarak, “bu saldırının ardından ‘eğer onlar olduğunu bilsem inip ben de vururdum. Halkımız onlara gereken cevabı verdi. Bir daha buraya gelmeye cesaret edemezler. Gelirlerse çok fark olur. Bir daha bu kadar kolay kurtulamazlar’ diyen Rize'nin faşist Belediye Başkanı Halil Bakırcı'yı cezalandırmak amaçlı belediye başkanının makam odasının karşısına 25 Ocak 2005 tarihinde bomba

yerleştirilmiştir. Bomba saat 14:30'da patlamıştır. Faşist Halil Bakırcı makamında olmadığı için kurtulmuştur” denilmektedir.

Bombalama olayının ardından basına açıklama yapan Trabzon Valisi Hüseyin Yavuzdemir, yaşadıkları paniği gölgelemek için “olayı büyütecek bir durum söz konusu değil” açıklamasını yaparken; MHP İl Başkanı Süleyman Latif Yunusoğlu ve Ülkü Ocakları Başkanı Tolgay Sivrikaya ise kuyruğu dik tutmaya çalışarak “MHP bu tahriklere kapılmayacaktır. Bunlar çok önem verdiğimiz hadiseler de değil. Bunlar bir takım küçük düşünen insanların yaptığı küçük işlerdir” şeklinde açıklamalar yaptı.

Öte yandan TAYAD'lılara yapılan saldırıdan sonra Başkana saldırı olabileceği düşüncesiyle özel olarak korunduğu buna rağmen bombalama eyleminin gerçekleştirilmesinin “güvenlik zafiyetinden” kaynaklandığı belirtildi!

Hiçbir halk düşmanı cezasız kalmadı, kalmayacak!

Bildiride ayrıca NATO birliğine ait olan 5. Ana Jet Üs Komutanlığı'nın bulunduğu Merzifon İlçe Kaymakamlığı'na yönelik de bir eylemin olduğu belirtiliyor. Merzifon Hava Üssü gerek Karadeniz'de gerekse de T. Kürdistanı'nda gerillaya karşı yapılan operasyonlarda kullanılan aynı zamanda istihbarat amaçlı radar üssünün de bulunduğu, Batı ve Orta Karadeniz ile İç Anadolu Bölgesi arasında köprü niteliği gören stratejik bir yer konumunda. Bildiride şöyle devam ediliyor; “Devrimci duruşun karartılıp sistem içine çekilmeye çalışıldığı bir süreçte, bizzat sistemin kurumlarının hedef tahtasına konmasının daha bir önemde olduğu bilinci ile hareket eden militanlarımız 25 Ocak 2005 tarihinde saat 16:30'da Amasya-Merzifon ilçe kaymakamlığını da bombalamıştır.” Gerçekleşen patlamanın sadece personelin anahtarla girip çıktığı ve Kaymakamın odasının bulunduğu katta gerçekleşmesi üzerine Merzifon Kaymakamı Kamil Köten “Parfüm şişesi patlamış olabilir” diyerek şaşkınlığını ortaya koydu!

Bildirinin “Şehitlerimizden savaş meydanlarında devrildiğimiz bayrağı, savaş meydanlarında yükseltmeye devam ediyoruz...” başlığı altındaki bölümünde de “Partimiz TKP/ML militanlarınca 27 Ocak'ta saat 16:30'da Malatya Valiliği ile 30 Ocak'ta saat 15:30'da Adana Türk-Amerikan Derneği bombalanmıştır” denilmektedir.